

PRESS RELEASES

CALL FOR ARTISTS
AND
ANNOUNCEMENT OF RESULTS

WILDERNESS DANCE

a project from the kedja network

First announcement

Call for applications starts on June 18th through www.kedja.net

Wilderness dance is a unique residency opportunity for contemporary dance companies. Residencies in communities on the edge of the Nordic/Baltic region offer artists a platform to explore, engage, create and present work in close proximity to wild nature.

- 10 artistic groups will be chosen.
- Residencies will take place in 10 different communities in 5 countries, Iceland, Denmark, Finland, Norway and Latvia
- Each company will go to 2 x 21 day residencies in two different countries.
- The residency period will start in January 2013

5 countries – 10 companies– 10 communities - 20 residencies
The call will be open to artists from all eight Nordic and Baltic countries and starts June 18th 2012 through the kedja website www.kedja.net .

Looking forward to meeting you in the Wilderness!
Partners of Wilderness

Iceland

[SL Independent theatres](#)

[Performing Arts Iceland](#)

Ása Richardsdóttir, project leader

Denmark

[BORA BORA | Dans og visuelt teater](#)

Jesper de Neergaard, co-organizer

Finland

[MAD Production](#)

Sari Palmgren, co-organizer

Norway

[Dansearena nord](#)

Susanne Næss Nielsen, co-organizer

Latvia

[New Theatre Institute of Latvia](#)

Laura Stasane, co-organizer

Wilderness is supported by



Partners

 dansearena nord











WILDERNESS DANCE
a project from the keđja network

Reminder
Deadline for application August 15th 2012

All info on www.keđja.net

Dear dance artists / dance companies

Deadline for applications for Wilderness dance residencies is on August 15th.

Make sure to take time, read the instructions and prepare your application well.

The highlights of Wilderness dance are:

- 10 artistic groups will be chosen.
- Residencies will take place in 10 different communities in 5 countries, Iceland, Denmark, Finland, Norway and Latvia
- Each company will go to 2 x 21 day residencies in two different countries.
- The residency period will start in January 2013 and end in May 2014. A number of projects will be chosen by Wilderness partners for further presentation.

5 countries – 10 companies– 10 communities - 20 residencies

The call is open to artists from all eight Nordic and Baltic countries through the keđja website www.keđja.net.

Looking forward to meeting you in the Wilderness!
Partners of Wilderness

Iceland

[SL Independent theatres](#)

[Performing Arts Iceland](#)

Ása Richardsdóttir, project leader

Denmark

[BORA BORA | Dans og visuelt teater](#)

Jesper de Neergaard, co-organizer

Norway

[Dansearena nord](#)

Susanne Næss Nielsen, co-organizer

Finland

[MAD Production](#)

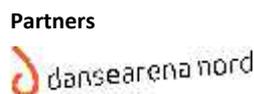
Sari Palmgren, co-organizer

Latvia

[New Theatre Institute of Latvia](#)

Laura Stasane, co-organizer

Wilderness is supported by



WILDERNESS DANCE COMPANIES 2012 – 2015

as part of keđja dance encounters

-press release November 2012-

Wilderness dance partners are proud to announce the 10 performing arts companies which have been chosen to take part in the largest ever residency programme for dance in the Nordic/ Baltic region.

110 companies from the Nordic and Baltic countries, applied to take part. Very many strong applications were submitted which made the selection very hard. Companies were chosen on the basis of their artistic idea, their willingness to engage with the local residency communities, their prior artistic experience and potential for growth during the project.

Wilderness partners wish to thank all applicants for their interest in the project and congratulate those chosen. Residency periods will start in January 2013. Each company will stay and work in two Wilderness communities. At the end of the residency period, May 2014, a number of works will be chosen by Wilderness partners for further presentation.

Looking forward to meeting you in the Wilderness!

Partners of Wilderness

Iceland

[SL Independent theatres](#)

[Performing Arts Iceland](#)

Ása Richardsdóttir, project leader

Denmark

[BORA BORA | Dans og visuelt teater](#)

Jesper de Neergaard, co-organizer

Norway

[Dansearena nord](#)

Susanne Næss Nielsen, co-organizer

Finland

[MAD Production](#)

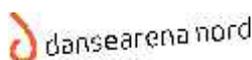
Sari Palmgren, co-organizer

Latvia

[New Theatre Institute of Latvia](#)

Laura Stasane, co-organizer

Wilderness is supported by



RESIDENCY 1
FOREIGN MOUNTAIN (IS, FI, DK, LT)

Fljótshálsa, Iceland, February 2013
Ainazi, Latvia, April 2014



Photo by Anne Sofie Vendelbo Petersen

PROJECT

Research on women in different habitats. Envisioning ourselves as a team of adventuring journalists, we want to present a portrait of their preferences, their interaction with people and nature, their love life.

By living among local women and interviewing them we will gather our raw material; stories, impressions, ideologies. We will process the impressions gathered in our research of women and create both a Magazine and a Live Act. Here, our findings will take form and be interpreted as articles, poems, movements, songs and drawings. The two elements are equally important and equally inconclusive, and as they take shape they will compliment each other. Eventually, they will function as scores from where we can develop performance material. At the end of the process we will invite the local audience – our source of information and inspiration – into our residence home for a night of performance. Here, the Magazine and the Live Act are given back to the audience in altered form for them to experience and influence. They will already be acquainted with the magazine and recognize it as a menu or a score for the evening's performance. The audience will thereby be able to constantly create their own connections between the magazine and the Live Act.

This is a game of ping-pong. Our own situation takes on a different shade once our interaction with the local women begins, and our conclusions will both reflect and inform our own ideas about womanhood.

FOREIGN MOUNTAIN is

four women in their twenties, born and raised in four different Scandinavian and Baltic countries. Foreign mountain are Ásrún Magnúsdóttir, (IS) Lea Vendelbo Petersen, (DK) Lotta Suomi, (FI) Austeja Vilkaityte (LT). The collective is working in the field of performance art where they use their various skills as performers though they highly drag on their knowledge and training within contemporary dance.

- As women we are experts in women. We have a strong connection to our feelings and we are open to share our experiences.

RESIDENCY 2
ANATOMY OF DANCE - LV

Hammerfest, Norway March, 2013
Toftlund Højskole, Jylland, Denmark August/September
2013



Photo by Elina Breice

PROJECT

Uniqueness, integrity and honesty are our keywords. We want to get in contact with local people, to search for stories which inspire us. We want to search for people who can tell, who can share, who dare to make parts of their life become visible. The material we gather will be the basis for our vision of the places and the creation of our performance.

Our starting theme will be dance. We will try to find out what is dance for locals, what meaning dance has in their lives, society? What are their personal relationships or feelings about dance? During both residencies we are going to create a choreographic material and document all the experience on the video. In the end of our research we will make a piece where video and live process become one united work.

ANATOMY OF DANCE

was founded in 2007. Since, the company has created various works which have been presented in Latvia as well as other countries. In 2008 their work *Thirst* was presented at *New Baltic Dance* festival in Vilnius, Lithuania and have since been twice invited to the festival, in 2009 and 2012. From 2009 the company has collaborated with *Gertrudes Street theatre* in Riga creating dance performances for its repertory.

Anatomy of Dance's works has been presented at major events in Riga and with one of their latest works, *Come with me*, they were chosen to represent Latvian contemporary dance in *DanceUnion 2011* (London, UK) and *SzeneBalticum 2012* (Dresden, Germany).

They have had residencies at *Tanzhaus NRW* (Dusseldorf, Germany) and *Arts Printing house* (Vilnius, Lithuania).

The aim of the company is to bring fresh air into the art environment of Latvia and develop and expand contemporary dance access there. Its members have a joint interest in research of movement and choreography connected with other art forms.

RESIDENCY 3
The SWUFU 's – LV

Hornafjörður, Iceland, January/February, 2013
Hammerfest, Norway, August, 2013



Photo by Edgars Sermulis

PROJECT

Our idea is to play with the notion of human identity, to bring our four individual interpretations of what makes a Latvian and put it through the test in wilderness communities. During the first residency we will disclose our Latvian identities to people in Hornafjörður and make an observation of how they see and interpret us. After collecting this new information we bring the Icelandic people's interpretation of what makes a Latvian to Norway and continue to observe how they interpret the Icelandic interpretation of interpretation of what makes a Latvian. Using the structure of a popular children game called "silent phone" where the original information is passed on through several people and inevitably altered by the end, we will create an "intercultural silent phone" about all the things that makes us different. It will be an odyssey of identities which reveals what we see in each other and what gets lost on the way.

THE SWUFU's

We are The SWUFU's. We met as individuals seeking for food and then we thought we can do more, so we did. We wanted to "dig up". And we still want to "dig up". To dig up what? People, culture, a big hole... To bring ourselves, 4 Latvians from different artistic fields (choreographer, stage, sound and light designer) face to face with the wilderness.

RESIDENCY 4
The Mob (DK, SE)

Stamsund, Norway, August/September 2013
Kokko1721, Finland, May 2014



Photo by Nielsen&Omvik

PROJECT

Within the Wilderness residency programme The Mob will start developing a work called "Moon, Sugar and Fur". In "Moon, Sugar and Fur" they want to explore the serene world of the solo figures, creatures and monsters who have chosen to live outside of the urban norm, those who belong to a remote world. The Mob will work towards a cold and poetic landscape, where traces of surrealism, morbid humor and the obscure are present. A world for three dancers, one drummer and a trumpet player.

The Mob are fascinated by monsters and creatures who wonder the lands in between basic human dreams and absurdities of contemporary society. In a society where everybody is working hard to be individual and unique within the strict frame of urban normality, The Mob are constantly exploring a realm that exists outside of the quotidian.

THE MOB is

Emma-Cecilia Ajanki and Julia Giertz, both from Sweden, but educated at the National School of Contemporary Dance in Denmark. They celebrate performing arts as relational arts and have a strong fascination for the mechanisms of shared affect. Their tools are pop-culture, music and choreography. They constantly question norms with a literal and anarchistic, yet poetic, approach to actions, esthetics and concept. They have collaborated since 2007 and worked professionally since their graduation in 2009. They work both as a choreographic duo, as well as a band, performing electronic music, also under the name The Mob. Their previous work have received international recognition and includes; Pogo Mob (2010), Maggie is twat – the talk show (2012), The Crying Concert (2010) as well as their electro pop concert.

RESIDENCY 5

Margrét Sara Guðjónsdóttir / Panic productions (IS)

Jo Jo, Hailuoto island, Finland, March 2013
WestJutland Højskole, Denmark, January 2014



Variations on Closer Photo: Tom Akinleminu
Painting: Marion Bataillard

PROJECT

The performance *With whom?* (working title) focuses on scrutinizing our perception and its mental impressions. How to apprehend the process of becoming aware of something through our senses? How does this impression of the perceived, influence our insight into our world and our ability to perform and perceive? How can we share our individual experiences in this context “while we are at it” together in the theatre?

The aim is to look into the socio-cultural incorporated hierarchy of audience and performers and question how to really see a person. Having the performers and the audience acknowledge each others presence, and then enter and be in the material together sharing the virtuosity of flipping realities. What is visible is a friction between purity, strength, alienation and the radicalism of making oneself fragile. Fragility that has in itself a subtle layer of aggression, activates sensitivity and experiences of sensuality in the here and now.

MARGRÉT SARA

founded the production company *Panic Productions* in 2004 together with Sveinbjörg Þórhallsdóttir in Reykjavik Iceland. It's goal is to release performance orientated projects which focus on blurring the lines between art forms, collaborations with international artists and bringing the outcome to the Icelandic stage and beyond. Since the founding of Panic Productions Guðjónsdóttir has created several performances and performance installations, in addition to three collaborative works with invited artists.

Margrét's choreographical work is deeply influenced by her interests in the meaning of being individual in a society fully affected by stereotypes. Especially in the context of the stage, where the dancer and his body usually remains symbolizing a more or less artificially imprinted meaning. She has collaborated several times with the audio work author Peter Rehberg (a.k.a. PITA). His soundscapes do not only underline the themes of her work but function like another individual figure in space and time of the performance.

Margrét will be the Associated artist and curator of the 2013 edition of Les Grandes Traversees festival in Bordeaux in France. She has collaborated and performed as a dancer with, among others; Giselle Viègne and Dennis Cooper, Erna Ómarsdóttir and Jóhann Jóhannsson, Constanza Macras/Dorky Park, Jan Fabre, Esther Salamon, Nlr De Volf/ Total Brutal, Jared Gradinger.

RESIDENCY 6

Janina Rajakangas @ co (FI)

Ainazi, Latvia, July 2013

Stamstund, Norway March/ April 2014



*Iceland Ash by Neil Callaghan
photo by Simone Kenyon*

PROJECT

In Wilderness Dance we will research and create a new piece called *A Piece about Home Work Children and Love* (working title).

Home is a place of residence or refuge, a mental and emotional state of comfort. Work is the labour we do to get by. Children are juvenile humans emitting honesty and pure feelings, vulnerability and innocence. Love is an emotion that is forever intriguing and famishing, absurd and powerful.

When searching for an idea for the piece to be created at Wilderness residencies, we wanted to find a subject that could be shared globally. Everyone has a relation to home, work, children and love and how one feels in relation to them tells about them, their culture and the circumstances surrounding them. We like to see the world as occupied by human bodies alongside nature, bodies built nearly identical to each other with same organs in similar places - simultaneously carrying different histories, emotions and opinions. The world is made of old bodies, that are in one end of the human lifetime and children's bodies that are full of vitality and all the ages in between. There are exceptions to this of course, but we would like to see that we share a body, with small differences, a body that globalises and accepts. For us wilderness brings out these aspects of the human being and dancer. Our approach will be to meet each other and the surrounding social context through the four themes, them providing a lens through which to meet the residents of each place and build *A piece about home work children and love*.

JANINA RAJAKANGAS @ co

Janina Rajakangas is a dancer and dancemaker based in London and Turku (Finland). She was born in Finland and then studied dance at universities in The UK, The Netherlands and Finland. She has worked extensively as a performer and is now making her own work. To facilitate Wilderness Dance Rajakangas has gathered a group that consists of people that she has previously worked with in different constellations, assembling for the first time for this project. The group is mainly Finnish by origin including a Swedish dancer and an Englishman. She will share the role of directing with Neil Callaghan (UK), who has been making contemporary performance since 2002 working with various constellations of people mainly in the UK. Niina Miettinen (FIN), who is a dramaturg based in Helsinki working both in dance and theatre will support the work as a dramaturg. Two Helsinki-based dancers Janne Aspvik and Said Dakash with a Stockholm based dancer Disa Krosness will take the roles of performers with Callaghan and Rajakangas. This is a group with clearly defined roles, but only in order to be creative collectively.

RESIDENCY 7
INGRI MIDGARD FIKSDAL (NO)

Dviete, Latvia, June/July 2013
Jo Jo Hailuoto island, Finland, March 2014



Photo by Signe Becker

PROJECT

The plan for Wilderness is to work on the project *Koreografisk Manus* based on a choreographic manuscript written by choreographer and poet Janne-Camilla Lyster. The first part of the work will be showed at Dramatikkens Hus in Oslo in October 2013, together with pieces by Steffi Lund and Per Roar Thorsnes based on the same manuscript. From these experiences the plan is to continue to develop the project in 2014, now letting go of the manuscript but still being informed by how it has shaped the project so far.

The current idea is to develop a simple physical score based on Lyster's written score. This score will be created by Fiksdal together with Pernille Holden, Ingeleiv Berstad, Eivind Seljeseth and Kristin Helgebostad. It will be developed to be performed by a big group of people (50 or more) without dance background. We wish to involve a reference group of locals in both residencies to research how this can function, and to help us develop the direction of the project.

INGRI MIDGARD FIKSDAL

has worked as a choreographer and performer since 2006, in Norway and abroad. Between 2007 and 2010, she produced six pieces in collaboration with director Miriam Prestøy Lie as Fiksdal/Lie. The work was described as "A breath of fresh air in Norwegian dance" (*Bergens Tidene* - NO) and "Theatre that challenges the audience and itself" (*Klassekampen* - NO). The productions were regularly co-produced and shown by BIT-teatergarasjen, Black Box Theatre, Dansens Hus, RAS and Teatret Vårt (all NO) among other places.

In 2011 and 2012, Fiksdal produced the pieces *The Orchard Ballads* and *Night Tripper* in collaboration with composer Ingvild Langgård and scenographer Signe Becker. *The Orchard Ballads* was described as "(the piece) rocks the premises for what dance or theatre can be" (*Aftenposten* - NO), and *Night Tripper* as "an extended moment that guides us through this passage from dusk to night-time, softening our landing in the deep darkness of the forest; a mesmerising accompaniment that makes visible the forest itself, all magic and mystery" (*Exeunt Magazine* - UK).

Both pieces are currently touring and have been performed at venues such as brutküntlerhaus (AUS), Inbetween Time (UK), ANTI festival (FI), The Armory Show (US), Inkonst (SWE), Black Box Theatre (NO) and Bastard Festival (NO). Upcoming shows include *Kampnagel* (DE), *LIMIT* festival (RS), *Homo Novus* festival (LA), *IBT13* (UK), RAS and BIT-teatergarasjen (NO). Upcoming productions include the piece *BAND* (premiere April 2013), *Koreografisk Manus* (October 2013), and *STORMEN*, a collaborative piece which premieres in November 2013.

RESIDENCY 8
HERRALA, MUILU, MUSTONEN, TIITTA (FI)

Toftlund Højskole Denmark, March/April 2014
Dviete, Latvia, April/May 2014



Photo: Heidi Lind Work: Thank you for your love by Tiitta and Mustonen

PROJECT

We are interested to work collaboratively and non hierarchically, exchange ideas and develop new practices and performance together. Our aim is to find, collect and organize different kinds of perspectives of the topic "nature". We ask: how we are in nature, how we can connect and communicate with the nature, how we are the nature ourselves. We are interested to create variety of exercises and practices where we can work with themes of life, death, ritual, intimacy and community. We are looking for new languages, a new ways of communication and a new approach towards performance. How could experience in the nature influence our whole rethinking of a theatre set up and a performance situation? How would a theatre space change if we think of it and all its elements as a wild nature?

HERRALA, MUILU, MUSTONEN, TIITTA

The group works the first time together in this configuration and they will work as a collective with shared responsibility and equality. All the artists work both as creators and as performers in many productions in Finland and abroad. Satu Herrala makes her own and collaborative works which have been shown in Tanzquartier Wien, brut and Zodiak. In 2011 she began MA studies in choreography at the Theatre Academy. She has curated DO TANK program at Spielart in Munich and at Baltic Circle in Helsinki. Eeva Muilu works have been performed widely around Europe and in Japan and Marocco. Muilu worked as a house choreographer in Zodiak- Centre for new Dance in 2007-2009. In 2008 the Finnish Critics' Association awarded her for the best artistic breakthrough of the year. In 2012 she received Prix Jardin d'Europe. Anna Mustonen . is currently working on a new production Di Anima et di corpo which will be premiered at Zodiak on October 2012. Lately her works have been presented at Zodiak, Amos Anderson art museum, Stamsund International Theatre Festival and La Caldera Barcelona. Masi Tiitta studied composition at the Sibelius Academy in Helsinki but has recently been working mostly as a performer and dramaturge. He has been a member of a Helsinki based contemporary theatre group Und er libet which work as been presented at festivals in Finland, Germany, Norway, France and Russia.

RESIDENCY 9
THE TRANSLATION IN PROCESS (NO)

WestJutland Højskole, Denmark, November 2013
Hornafjörður, Iceland, March 2014



Photo from "wave chat, sand talk" by Trine Saltemark

PROJECT

Our previous artistic experience has led us to reflect on the idea of "us" and «the other» as if they are two separate entities to be objectively studied. In terms of the Wilderness project, «us» and the «other» can be seen from both the artists perspective or from the perspective of the locals.

We are interest in the process of translation that happens in the meeting with something new. How we decode information,

compare and contrast in order to make sense of the new experience.

In this case; the meeting between the residency places and us.

The investigation will be conducted in various ways; We will exaggerate our artistic expression and by that explore what happens in the gap between "the us and the other" . Or use a more direct approach, as a juxtaposition to the example above; engage as individuals in more personal and intimate meetings with the locals and the places.

The data we collect from the encounter, will be processed and cultivated within our artistic expressions and personal experiences.

The aim is to work towards installation performances, rather than to create a work for stage.

We want to explore a more interactive mode of performing, and to see what the residency places gives as inspiration, not only to the content, but also as to how it will be presented.

This also gives the spectator an opportunity to interact and participate in the final art work, as a third factor in the creation of this Wilderness experience.

TRANSLATION IN PROCESS (TIP)

The TIP project is a newly formed artist collective. The initiative came from the two Norwegian dance artists, Silje Nordheim and Trine Saltermark. Trine and Silje have worked together on several occasions, creating video work, stage work, site specific performances and workshops for children. They further decided to invite a costume and set designer, Anne Speets and a musician. All of the confirmed members of TIP are artist with a broad range of artistic experiences. In addition to their respective disciplines, they have experience from interdisciplinary work as well as video and computer science, community work, site-specific work and sets for grand operas. They all share the common trait that they show interest in working outside of the urbanised areas. Separately they have visited small places, preliminary in Northern Norway and the Barents Region as performers, choreographers and also as dance teachers. The aim of the TIP project is to collectively develop interdisciplinary performance/installation work. They also aspire to find ways to facilitate for audience participation, both in the process of devising a project as well as in the end result.

**RESIDENCY 10
HELLO!EARTH (DK)**



Photo by Hello!earth

Kokko1721, Finland, August/September 2013
Fljótaldalshérað, Iceland, January 2014

PROJECT

We will work towards creating a site-specific work, a participatory choreography in the landscape and around the residency place. It tunes into the cultural heritage and questions definitions of artificial and natural, of culture and nature, of civilization and nature and our paradigms that go along with them. Which fabrics of perception create a separation and which fabrics derive from a sensation of being part of or living within nature? And where are those perceptions rooted? Building on our phenomenological and experienced based approach for create site specific walks and travels, we intend to invite into a lively sequence of situations, that open a sensory space for a gentle exploration and re-mix of deeper and unrevealed layers in relation to those questions. A gentle demolition of our thought systems.

The final performance will involve the audience as a “dancer”, work with evoking physical sensitivity and be stimulating the body of the participant to experience the surroundings from a kinesthetic and sensory point of view. Through an audio system, audience will be connected and receiving impulses through sound and text, as well as touch. In the working process we will collaborate and collect input from local people and experts.

HELLO!EARTH

understands the performative space as a landscape of unknown factors, with the audience in as co-creator. The base of the work is an inquiry into consciousness and an exploration of the myth of reality.

hello!earth are known for creating site-specific, participatory performances that subtly challenge and re-mix the relation to our surroundings and each other, and where the embodied experience of the participant becomes the performance.

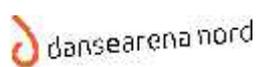
They developed a unique and continuously expanding working approach. This approach, which they call “The world in technicolour” has since manifested in a series of works and cooperations with leading art, theatre and dance institutions worldwide. To name a few, works were presented and produced at Mercat de les Flors in Barcelona, Panoramafestival in Rio de Janeiro, Palestinian National Theatre in Jerusalem and at Copenhagen international Theatre’s Metropolis Biennale.

hello!earth’s works take shape as walks and journeys in city and nature, durational installations and performances based on the idea of “social sensitive spaces”, and “do it yourself” performances provided by SMS. The projects often unfold as longterm projects, with different phases of research and performance.

hello!earth is based in Denmark. Artistic leaders are Vera Maeder, background in dance and theater and Jacob Langaa Sennek, background in visual design, set design and sound, together with shifting collaborating artists, for dance in wilderness: Kristofer Krarup, Ellen Kilsgaard and Stine Jørgensen.

**GENERAL
MEDIA COVERAGE
OF WILDERNESS DANCE**

Partners



Dansen ind i kampen for den grønne agurk

af Jakob Edut og Hannah Oxenvad Svarer (Bora Bora)

Både danserne og de yderområder, de besøger, har noget at vinde, når projekt Wilderness i løbet af de næste år parrer dansekompanier fra 10 nordisk/baltiske lande med de mest vilde og tyndt befolkede egne af Danmark, Island, Norge, Finland og Letland.

"Den rådne banan", "Udkantsdanmark", "Baglandet". I en årrække har landdistrikterne i Danmark lidt under et dårligt ry, og det har skabt en polarisering mellem det urbane Danmark og yderområderne, som ofte bliver anset som udviklingsløse, ørkesløse og generelt ikke interessante i den offentlige opinion. Befolkningen selv kalder heller området for "den grønne agurk" end "den rådne banan".

Det vil det nordisk/baltiske projekt Wilderness gerne støtte dem i. Ved at bringe produktion af professionel moderne dans af høj kvalitet til disse områder vil projektet påvise, at yderområderne i Norden har en masse at byde på som inspirator for kunstnerisk udvikling. Projektet tager områderne seriøst og bruger kunsten aktivt som et redskab til at bidrage til regional udvikling. Derfor sender netværket ti dansekompanier på hver to residencies i rurale områder i de fem lande. Her skal de i tre uger interagere med og blive inspireret af lokale ressourcer, omstændigheder, begivenheder og ikke mindst mennesker, for afsluttende at vise deres arbejde for de lokale beboere. Projektet resulterer dermed i, at der til sidst er skabt 10 spritnye danseproduktioner.

Forløbet er arrangeret af en "Wilderness"-projektgruppe under det EU-støttede kedja-netværk og løber fra januar 2013 til januar 2015. Den aarhusianske dansescene Bora Bora er den danske partner og den officielle vært for de fire grupper, der kommer på besøg i Danmark. De skal bo på henholdsvis Musik- og Teaterhøjskolen Toftlund i Sønderjylland og Vestjyllands Højskole.

Nysgerrigheden bestemmer vejen

19. august - 7. september løber det første danske residency af stablen, når det lettiske dansekompani Anatomy of Dance kommer på betalt ophold på højskolen i Toftlund. Elina Breice fra Anatomy of Dance fortæller om kompaniets forventninger til det kommende arbejde i Toftlund:

"Vores idé er at udforske det bestemte sted og miljøet, vi kommer til - geografisk, socialt, følelsesmæssigt og fysisk. Det er vigtigt for os at føle, hvilken indvirkning stedet har på os. Og endnu vigtigere at forstå omgivelserne, naturen og menneskenes liv der. For os betyder Wilderness-projektet også selvindsigt."

Opholdet skydes i gang med et samarbejde med skolens elever om et fælles danseprojekt, der skal vises under årets Tønder Festival. Både i Sønderjylland og på deres tidligere ophold i Hammerfest i Nordnorge har gruppen produceret videomateriale med interviews med markante lokale beboere om, hvordan bevægelse er en del af deres liv. Videoerne skal danne baggrund for en danseproduktion baseret på kompaniets oplevelser i Wilderness-projektet.

Det er forhåbningen, at dansernes besøg på de danske højskoler vil åbne muligheder for flere fremtidige samarbejdsprojekter og krydre undervisningen på skolen med nye vinkler og perspektiver.

Du kan følge Wilderness på bloggen, hvor grupperne undervejs lægger materiale op. Også online på Terpsichore.dk vil der undervejs i Wilderness-forløbet komme opdateringer fra de fire residencies i Danmark.

FAKTA:

WILDERNESS

- Hovedvisionen for projektet er, at kunsten kan bidrage til regional udvikling.
- Den store og alsidige nordisk-/baltiske region er en unik kilde til kunstnerisk inspiration.
- Wilderness sætter udkantområder i fokus som partnere i et stærkt projekt inden for moderne dans.
- Wilderness bidrager til den offentlige debat om fremtiden for de nordiske perifere samfund.

DE 20 OPHOLD

- De ti udvalgte kompanier er udvalgt ved et "open call", hvor alle kompanier fra de fem partnerlande kunne ansøge om deltagelse i projektet.
- Hvert af de ti kompanier tilbydes to tre ugers artists-in-residence-ophold på to forskellige steder i de fem værtlande - i alt 42 dage.
- Grupperne får mulighed for at interagere med og blive inspireret af de forskellige lokale ressourcer, omstændigheder, begivenheder og ikke mindst mennesker.
- Grupperne skal vise deres arbejde for lokale beboere.

PARTNERE I WILDERNESS

Wilderness-partnerne er fra fem nordiske og baltiske lande:
Performing Arts Iceland, Island
Danse Arena Nord, Norge
Mad Productions, Finland
New Theatre Institute Latvia, Letland
Bora Bora, Danmark

DE FIRE RESIDENCIES I DANMARK

19. august-7. september 2013: Anatomy of Dance (Letland)
Toftlund Højskole
7.-30. november 2013: The Translation in Progress (Norge): "The TIP project"
Vestjyllands Højskole
13.-31. januar 2014: Margrét Sara Guðjónsdóttir (Island): Arbejdstitel: "While we are at it"
Vestjyllands Højskole
24. marts-13. april 2014: Herrala, Muilu, Mustonen & Tiitta (Finland)
Toftlund Højskole

OM KEDJA

Wilderness er ét af flere projekter under det EU-støttede projekt kedja 2012-2015. kedja er et nordisk/baltisk netværk for moderne danseorganisationer. I denne periode afholder netværket flere større projekter (ud over Wilderness):

- Tre "encounters".
- The Writing Movement, der gennem debatter, laboratorier og workshops udvikler og udforsker det at skrive dans og skrive om dans.
- The Mentoring Scheme.
- The kedja Think Tanks.

Links:

Om Wilderness: http://www.kedja.net/?page_id=1075
Wilderness-blogger: <http://kedjawilderness.tumblr.com/>
Om kedja: <http://www.kedja.net/>
kedja på Facebook: <https://www.facebook.com/Kedja2012>
Kort dokumentar om Wilderness: <https://vimeo.com/67869642>

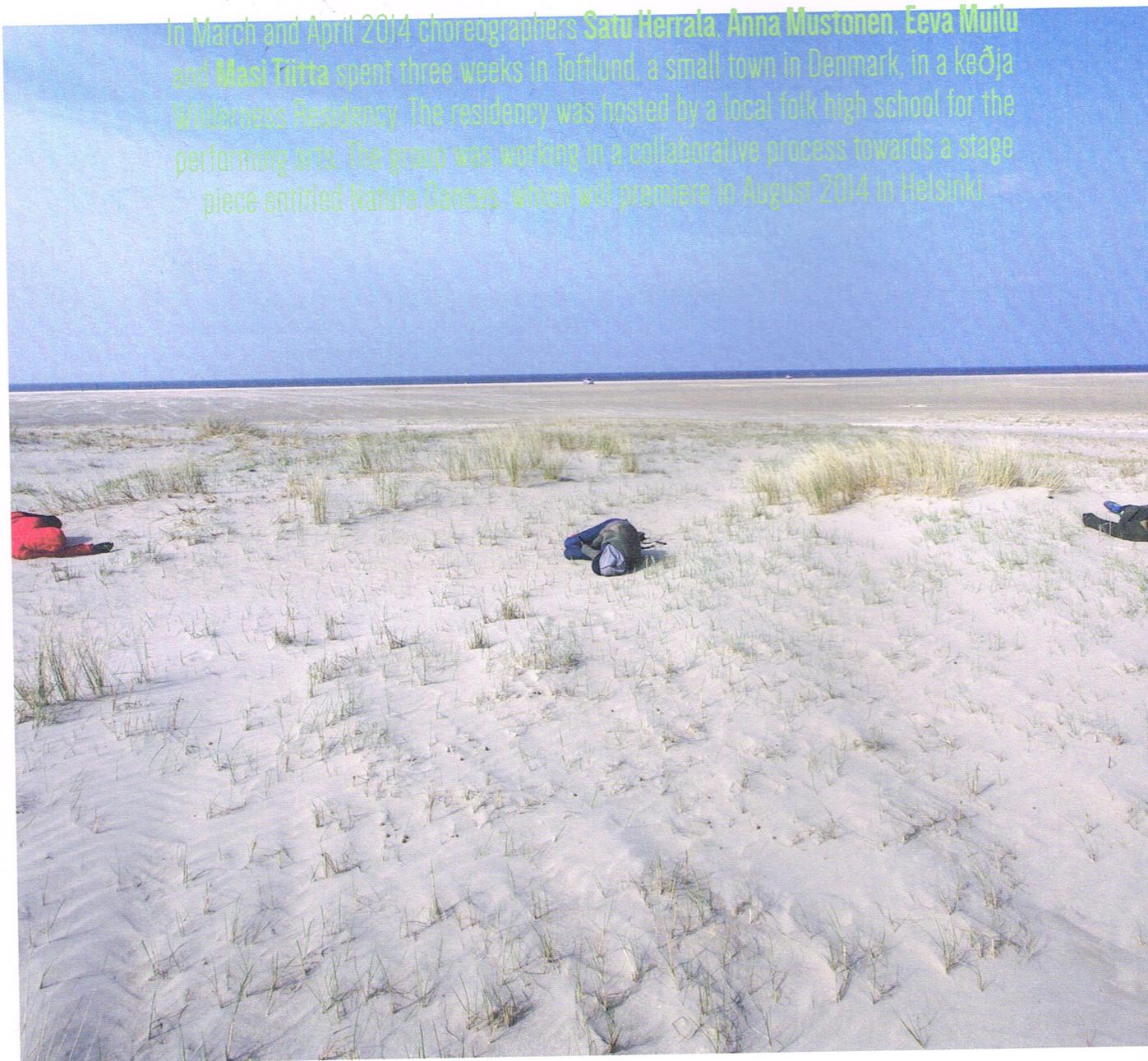
efterår/fall 2013

DANS Terpsichore - dans som scenekunst

TEXT Satu Herrala, PHOTOS Satu Herrala, Anna Mustonen, Jurgita Grubere and Bargsteen Photo

CREATING NATURE DANCES IN THE DANISH WILDERNESS

In March and April 2014 choreographers **Satu Herrala, Anna Mustonen, Eeva Muilu** and **Masi Tiihonen** spent three weeks in Toftholm, a small town in Denmark, in a **kaōja Wilderness Residency**. The residency was hosted by a local folk high school for the performing arts. The group was working in a collaborative process towards a stage piece entitled **Nature Dances**, which will premiere in August 2014 in Helsinki.



"We wanted to connect with the non-human beings and processes of nature"



SATU HERRALA WROTE ABOUT THE EXPERIENCE:

"THIS WAS OUR FIRST working period and the first time ever when the four of us joined in a creative process together. It made a lot of sense for us to begin our process in such an environment, as one of our starting points for this work is to investigate the relationship between the natural world and theatre space.

We are curious about the relationship between the dancer's body and movement to nature and the natural – and how it has altered through dance history. One of our aims with this piece is to take part in this continuum and dance the nature of 2014.

On the first day of the keõja Wilderness Residency, there were three occasions when I found myself in a situation where I felt I was being watched – by dogs. We didn't see many people on the streets there. Toftlund is a small town with an ageing population and few prospects for making a living.



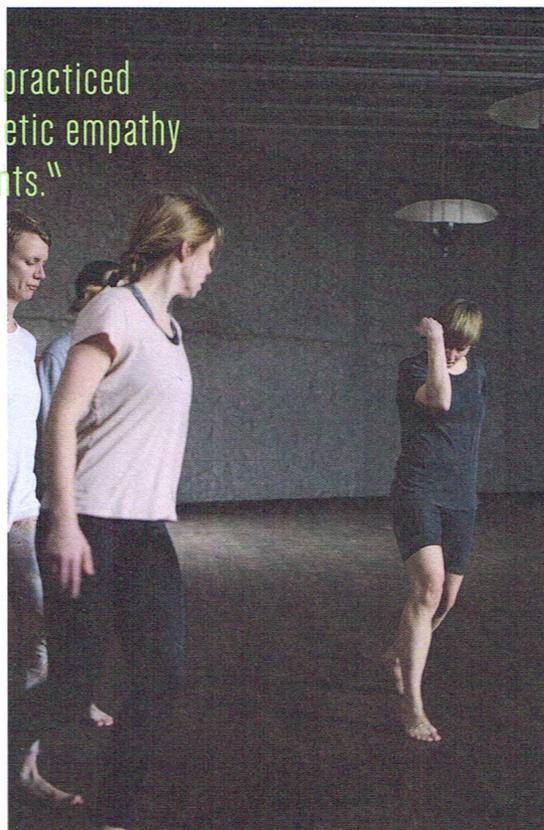
THERE WERE TWO LIVELY PLACES THOUGH. One was the folk high school with 80 young performing arts students with whom we ate lunch every day. We worked in their studios and shared our process with them in a workshop and a little demonstration.

The other place was the local forest full of wildlife. In addition to the dance studio, the forest became our second working space. We could only find one forest in Toftlund and it was one that had been planted. Nevertheless, it was the most natural environment within walking distance.

We developed a daily practice of spending time there – resting, meditating and moving. We all live and work in an urban environment so it took us some time to tune in to the rhythm of the natural surroundings and allow ourselves to settle in.

We wanted to connect with the non-human beings and processes of nature, and we discovered a variety of strategies in our attempt to do so.

"We also practiced kinaesthetic empathy with plants."



THE FIRST STEP WAS TO OBSERVE these beings with our senses – although quite soon we found this was an insufficient way to connect, as it suggests so clearly a subject–object relationship between the observer and the beings observed.

Another approach was to find stillness of mind and body and allow the intensity of the spring forest with all its beings and activities to merge with that stillness. This often created a sense of blurred boundaries between ourselves and our surroundings. We discovered imagination as a powerful tool to enable us to sense these connections and intensify them.

We also practiced kinaesthetic empathy with plants – similar to the way you can project your body into the energy and action of another moving body, it is possible to feel empathy towards a tree. At least this can be trained.

At first, it felt impossible to dance in the forest. It was already so full of movement and life. Everything I did felt unnecessary there. Standing, sitting and lying were enough. When I stayed still, the animals turned up and approached me – mice, birds and insects. Some of us met deer.

"I had a feeling that in the forest I saw myself as part of the landscape."



AS I SETTLED INTO THE STILLNESS and let myself fade into the landscape, I began to discover the small movements in my body: reflexes, vibrations, pulls towards or pushes away from something.

It was not a quest for authenticity, as that also felt irrelevant in the forest, but rather a responsiveness of the body to its surroundings. Perhaps the microbial communities inside my guts were greeting all the microorganisms around, my body's ecosystem saying 'hello' to that of the forest?

We looked for ways to integrate these experiences with the exercises we did in the dance studio.

Sometimes we took things from the forest into the studio and devised movement scores with them. Sometimes we took a principle from the forest, such as the cycle of a flower emerging, blossoming and withering, and danced it in different constellations.



The keõja 2012–2015

The keõja project provides a platform for the Nordic-Baltic contemporary dance community, with an aim to develop the field of contemporary dance in the region. As part of the project, the keõja Wilderness Residency programme offered residency opportunities for dance artists.

The residencies took place between January 2013 and May 2014 in ten communities on the periphery of the Nordic-Baltic region, offering ten artistic groups a unique platform to explore, engage, create and present work in close proximity to unspoilt natural environments and local residents.

The keõja 2012–2015 project is funded by the Culture Programme of the European Union.

Find out more: www.kedja.net and kedjawilderness.tumblr.com/

THE MOST ESSENTIAL ASPECT I took with me was the expanded experience of time and space. I had a feeling that in the forest I saw myself as part of the landscape, especially when I allowed myself just to stay somewhere for a long time without the necessity to produce anything.

The most wilderness-like environment we came across during our residency was on our trip to Rõmõ Island. We spent a day there merging with the windy beaches and sand dunes.

Beginning our work at a keõja Wilderness Residency in a small, quiet town steered our creative process in a particular direction that we could not have discovered in our usual urban environment. Next we are heading off on another 3-week Wilderness Residency in the water meadows of Dviete – a nature reserve in south-eastern Latvia, home to wild horses and a flocking and nesting place for migratory birds." ■

Satu Herrala is a dancer, choreographer, curator and from 2015 on the artistic director of the Baltic Circle festival.

Pohjoismais-balttilainen tanssi levittäytyi Maarianhaminaan

Elokuun alussa tunnelmallinen Maarianhaminan keskusta täyttyi tanssin tekijöistä, kun balttilaiseen ja pohjoismaiseen tanssiin keskittyvä Kedja Mariehamn 2014-tapaaminen käynnistyi. Nelipäiväinen ohjelma koostui monista keskusteluista, seminaareista, työpajoista ja aamutunneista. Lisäksi tapahtuman aikana nähtiin useita tanssiteoksia, jotka loivat monipuolisen otannan Pohjolan ja Baltian tanssitaiteesta.

Tapahtuman organisoivat tänä vuonna Suomen Tanssin tiedotuskeskus. Yhteistyössä olivat mukana muut Kedjan yhteistyökumppanit, sekä useita suomalaisia ja paikallisia tanssin toimijoita. Tämänvuotinen Kedja-tapahtuma on jatkoa vuonna 2008 alkaneelle pohjoismais-balttilaiselle yhteistyö- ja verkostoitumishankkeelle. Tavoitteena koko hankkeessa on ollut innoittaa, vahvistaa ja kehittää tanssialan yhteisöä. **Sanna Rekola** Tanssin tiedotuskeskuksesta toteaa, että on mahtavaa nähdä, miten Kedja on kehittynyt.

– Tapahtuma on kasvanut siihen suuntaan, kun on ollut tarvekin. Alkuperäinen tarve lähti siitä, kun tanssialan toimijat eivät tunteneet toisiaan, vaikka pohjoismaat ovatkin maantieteellisesti toisiaan lähellä. Kedjan myötä on syntynyt erilaisia yhteistyökuvioita. Alkuvaiheen jälkeen huomattiin, että tapahtuma tarvitsee myös muuta sisältöä, ei pelkästään tapaamisia. Tähän tarpeeseen vastattiin, ja sen myötä nykyiset sisällöt muodostuivat, valottaa Sanna Rekola.

Rekola toteaa myös, että nykyään Kedja-yhteisö tuottaa yhä uusia asioita. Kaikki toteutuu nimenomaisesti tästä yhteisöstä käsin,

ei ylhäältä ohjattuna. Väkisin Kedjaa ei kuitenkaan pidetä hengissä, vaan se vastaa tarpeeseen ja elää sen mukaan.

Kedja-tapaaminen toimii foorumina erilaisille ideoiden ja ajatusten vaihdoille, sekä vertaistuelle. Tähän oli mahdollisuus nyt jopa merellä soudellen. Mentoring oli performatiivinen hetki merellä, jaettuna soutajan ja matkustajan kesken. Kedjan mentori-ohjelmaan osallistuneet 12 tanssitaiteilijaa toimivat soutaja-mentoreina muille kedjalaisille. Kyseessä oli eräänlainen sokraattinen dialogi soutaen. Keskustelu kulki kirjaimellisesti ”virtaavasti”.

Työpajoja ja keskusteluja käytiin mm. opettamisesta, esiintymisestä, yhteisötanssista, yleisötyöstä, tuottamisesta ja tanssin kirjoittamisesta. Tanssitaiteita käsiteltiin myös yleisemmällä tasolla aina yhteistyöverkoston luomisesta poliittiseen päätäntävaltaan.

Tapahtuman toisena päivänä ”Kedja-talks”-tilaisuuden aiheena oli ”Sustaining Our Community”. Tulevaisuutta tarkasteltiin taaksepäin katsoen: mitä on yhdessä saavutettu ja mitä asioita tanssiyhteisömmme tulisi edelleen kehittää ja rakentaa tulevaisuudessa. Keskustelussa pohdittiin esimerkiksi sitä, etteivät poliitikot tee varsinaisia päätöksiä, vaan niiden tekijöinä ovat virkamiehet. Keskustelun myötä todettiin, etteivät virkamiehet kuitenkaan tiedä tanssista useinkaan juuri mitään. Silti tanssin rahoitus lepää nimenomaisesti heidän käsissään.

Jos tanssiyhteisö ei ole yhtenäinen, sitä on helppo haavoittaa. Myöskään yleisö ei välttämättä reagoi tanssin rahoituksen vähenemiseen.

Koska virkamiehet eivät tunne tanssia riittävästi, perustuu rahoitus vanhanaikaiseen ja institutionaaliseen ajatteluun. Tällöin tanssialaa ei ajatella kokonaisuutena, eli miten alalle valmistetaan, miten siellä kehitytään, miten tanssia viedään esimerkiksi ulkomaille, tai miten työuria viimein päätetään.

– Jos politiikan tekijöillä ei ole hajuakaan tanssista, he eivät myöskään anna tanssille rahaa, totesi keskustelijana mukana ollut Lundin kulttuurijohtaja Torsten Schenlaer Ruotsista.

Samaisen keskustelun myötä pohdittiin, miten voisimme tehdä virkamiehille eräänlaisen ”tutustu tanssiin” -ohjelman, ja miten siitä tehtäisiin houkutteleva. Olisi siis kerrottava, miksi tanssi on tärkeää niin yksilöille, yhteisölle kuin yhteiskunnallekin, ja miksi verovarjo olisi näin ollen tarpeellista sijoittaa tanssiin. Tärkeää olisi osoittaa, että olemme kaikki samalla puolella ja haluamme edesauttaa yksilön ja yhteisön hyvää elämää.

Toisen näkökulman asiaan antoi Euroopan unionin kulttuurin ja luovien toimialojen puheenjohtaja **Ragnar Siil** Virossa. Hänen mukaansa päättäjien ei välttämättä olisikaan tarpeen tietää kaikesta kaikkea, vaan heidän pitäisi luottaa asiantuntijoihin, jotka heidän avukseen on valittu. Päättäjille voitaisiin sallia siis lievä tietämättömyys, mutta samalla velvollisuus kääntyä asiantuntijoiden puoleen. Päättäjiltä kannattaisi joka tapauksessa kysyä, miltä maailma näyttäisi ilman tanssitaiteita?

Erilaisten Kedjassa käytyjen keskustelujen myötä ajatuksia päästiin kuulemaan myös mm. **John Ashfordilta** (Aerowaves-verkosto), **Alan Rivettiltä** (Warwick Arts Centerin



Kuva: Uupi Tirronen

johtaja ja Dance Touring Partnership -kiertueverkoston puheenjohtaja), sekä **Per Voetmannilta** (Pohjoismaisen kulttuuripisteen johtaja).

Uuden tanssin keskus Zodiakin organisoimassa ”Reaching Out- Reasons And Practical Methods For Outreach Through Dance”-työpajassa käytiin keskustelua tanssista erilaisissa ympäristöissä (soveltavat menetelmät). Iltaapäiväisen työpajan myötä käsiteltiin STST:n tapaamisissakin ajankohtaiseksi nousutta problematiikka työskentelyn erilaisista kategorioista ja määrittämisestä. Keskustelua käytiin kahden merkittävän työskentelykategorian kautta. Niistä ensimmäinen perustuu valmiiseen esitykseen, jossa esimerkiksi ammattitanssiteosta avataan erilaisten yleisötyöpajojen kautta. Toiseksi ja myöskin moniulotteisemmaksi kategoriaksi nähtiin työskentely, joka perustuu yhteisöistä itsestään syntyneeseen taiteeseen.

Kedjassa taiteellisen ohjelman avasi tanskalainen Don*Gnu teoksellaan *Woman Know Your Wardrobe* (Tanska). Tapahtuman aikana nähtiin teoksia myös Norjasta, Ruotsista, Latviasta, Suomesta ja Islannista. Osa esityksistä perustui work-in-progress -työskentelyyn. Valtaosa tapahtumassa nähdystä teoksista kuului Kedjan Wilderness-projektiin, jonka tavoitteena on ollut luoda mahdollisuuksia taiteellisille kokeiluille ja käydä vuoropuhelua erilaisten paikallisyhteisöjen kanssa. Maailman ensi-iltoja Kedjan yhteydessä olivat mm. *Anatomy Of Dance* -tanssiryhmän *Wild Trilogy* (Latvia), *Foreign Mountain*-kollektiivin *Organ Orchestra* (Islanti/ Suomi/ Tanska/ Latvia), *TIP*-työryhmän teos *Thread Lightly* (Norja) sekä *The Swufus*-ryhmän performatiivinen työpaja *Take A Walk To Give It Back* (Latvia). Ensi-illassa oli myöskin **Margrét Sara Guðjónsdóttirin** teoksen perustuva tanssielokuva *Blind Spotting* (Islanti).

Tanssille ry:n organisoimat Kedjan aamutunnit keskittyivät tanssijuuteen ja koreografiaan, sekä pilatekseen ja suomalaiseen nykykansantanssiin. Aamutunteja olivat pitämässä Jyrki Karttunen, **Ervi Siren**, **Hely Järvinen**, **Salla Korja-Paloniemi** ja **Samuli Nordberg**.

Suomen tanssi- ja sirkustaiteilijat ry oli Kedjassa mukana omalla hallitusedustajistollaan. STST otti osaa myös ensimmäisen tapahtumapäivän pre-meeting -tapaamisten järjestelyyn.

Iloinen uutinen on, etteivät Kedja-tapaamiset päättyneet Maarianhaminaan. Seuraava Kedja järjestetään Norjan Hammerfestissä marraskuussa 2015 Dansearena Nordin isännöimänä.

Toni Keski-Liikala
Pirkko Ahjo



JOBBAR TILLSAMMANS Sari Palmgren, Pirjetta Mulari, Kamma Siegmundfeldt, Ása Richardsdóttir och Sanna Rekola tycker att samarbetet mellan länderna är viktigt för att lyfta fram dansen. Foto: Josefin Grunér

Kedja bygger nya broar med dans

Den internationella dansfestivalen Kedja har sin officiella öppning idag, men började smått redan i går.

Målet med festivalen i Mariehamn är att bygga nya broar mellan de baltiska och skandinaviska länderna.

Kedja är ett samarbete mellan de skandinaviska och baltiska länderna för att främja dansen och trygga dess framtid. Programmet består bland annat av dansföreställningar, workshoppar och diskussioner. Centrala

teman för festivalen är i år hållbar utveckling, samarbete, gemenskap och nätverk.

– Vi har diskuterat mycket angående vad som är viktigt. Två saker som vi har valt att fokusera mycket på är nätverk för turnerande föreställningar inom Norden och Baltikum, och hållbarhet. Gällande turnerandet har vi skapat ett pilotprojekt som startar nästa år som ska göra det lättare att nätverka. Hållbarhet handlar om att dansen är ganska ömtålig som konstform eftersom organisationerna är ganska

små. Vi måste komma på hur vi ska göra dem starkare, säger **Sanna Rekola** från Dance Info Finland.

Lokala dansare

Målet har hela tiden varit att få med de åländska dansarna i projektet. Enligt **Pirjetta Mulari**, från Dance Info Finland, bjöd man för två år sedan in alla möjliga personer inom åländsk dans och sade att man gärna ville arbeta med dem.

– Sedan har de skapat vad de vill göra. All dans är ett resultat av det, och det är roligt att

vi har dem med oss, säger hon.

I samband med Kedja har flera projekt startats upp. Ett av dem är det nordisk-baltiska projektet "Writing Movement". De åtta samarbetsländerna startade projektet för att försöka lära ut hur man skriver om dans.

– Dans har fått rykte om sig att vara mystiskt och svårt att skriva om. Därför har vi hållit seminarier med bland annat journalister och redaktörer som var intresserade av att lära sig. Dans är inget som man kommer i kontakt med under utbildningen på samma sätt som till

SEND FLERE PENGE

Fra stort set alle dele af filmbranchen lyder ønsket om flere penge lige nu, hvor politikerne snart skal forhandle et nyt filmforlig på plads.

TEATER IND I STUEN

Teater, opera og ballet er igen på vej ind i danskernes stuer via DR K - og som en sidegevinst kan publikum også se teater transmitteret live i biografen.

PAS PÅ ARVEN FRA TEATRET

Teaterområdet halter efter mange andre kunstområder, når det gælder om at bevare kulturarven til brug for forskere og andre interesserede.

#03 2014

MAGASINET

SCENELIV

SANG • DANS • TEATER • FILM / UDGIVET AF DANSK SKUESPILLERFORBUND

EN ANDEN ALLIANCE
MED PUBLIKUM
TEMA OM TEATER I BYENS RUM

PÅ JAGT EFTER INSPIRATION

DANSEN I
VILDMARKEN





Det lettiske dansekompani The Swufus arbejder i Hammerfest i Nordnorge.. Foto: Zbigniew Wantuch

DANSEN I VILDMARKEN

NÅR DANSERE BLIVER SENDT UD I ØDE EGNE AF NORDEN OG BALTIKUM, KOMMER DE HJEM MED EN HELT ANDEN SLAGS INSPIRATION, END MAN KAN FÅ I ET ALMINDELIGT DANSELOKALE.

Af Jacob Wendt Jensen

På en gård ude på landet fire timers kørsel fra hovedstaden Helsinki i Finland og i byen Egilsstadir på Island med 3.000 indbyggere. Her har Vera Maeder fra kunstgruppen helloearth hentet vigtig inspiration i forbindelse med danseprojektet "Wilderness".

Projektet løber i to år, hvor ti dansegrupper fra Norden og Baltikum sendes på to ophold eller residencies i noget,

der ligner ødemarken, for at få ny inspiration til danseproduktioner. Hvis lokalmiljøet samtidig bliver peppet op af dansernes besøg, er det kun en bonus.

Vera Maeder har en baggrund inden for teaterinstruktion og er desuden koreograf. I kunstgruppen helloearth arbejder hun og kompagniets anden leder Jacob Langaa-Sennek med at involvere publikum aktivt i værkerne, så de mærker



Anatomy of Dance udforsker
havet omkring Hammerfest.
Foto: Zbigniew Wantuch.



deres krop, omgivelser og tilstedeværelse på nye måder. Kontrasten til livet som danser derhjemme var størst, da Vera Maeder tog til Finland, hvor hun skulle være i tre uger.

"For det første bliver du ikke afledt af andre ting, når du kommer sådan et sted hen. Man bliver taget ud af sin dagligdag og er generelt mere sammen. Og det er to fantastiske vilkår i forhold til at være skabende. Man er også sammen på en anden måde, end man plejer, kommer tættere på hinanden og får i det hele taget et helt andet rum til fordybelse. Du kan for eksempel arbejde om natten, hvis det er det, du vil. Og der opstår en enkelhed i tilstedeværelsen, så man kommer ned og arbejder på et dybere plan," fortæller Vera Maeder.

FÆRRE FORDOMME

helloearth har med deltagelsen i projektet haft som idé at revurdere vores opfattelse af civilisation og natur som modsætninger og stille spørgsmålstejn ved samspejlet mellem de to verdner.

"At vi plejer at opfatte det naturlige og det kunstige som modsætninger er meget spændende. Hvorfor er det, at vi opfatter for eksempel en computer som kunstig og ikke naturlig? Den er jo i sidste ende skabt af alt det, der findes i naturen. Altså sammensat natur. Sådan er det jo også med meget af det andet, der findes i en by. Og på den anden

side er der steder, vi opfatter som "vilde", der er ganske regulerede og kontrollerede. Er der overhovedet noget tilbage som ikke er det," spørger Vera Maeder.

Den slags tanker kan sagtens sætte spor i kommende danseproduktioner. Og så er der hele den side af sagen, der handler om dialogen med indbyggerne, selv om der ikke var mange af dem i Finland.

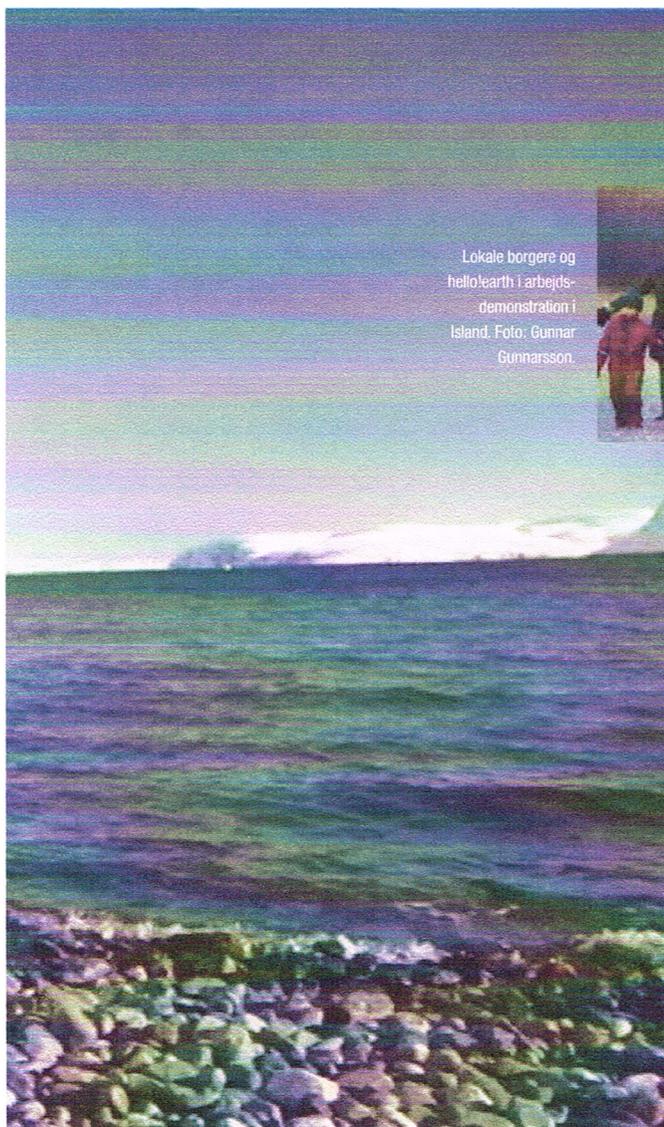
"Vi mødte mennesker, som var utroligt åbne. Der var en anderledes måde at være parat til eksperimenterne på og et mindre fordomsfyldt møde mellem dansen og publikum, end der kan være i storbyen. Nysgerrigheden suppleres af, at man mærker, at der er brug for, at der sker noget den slags steder - fordi der ikke sker så meget til dagligt. Det var rimeligt let at få en funktion i det lille samfund, som man ikke så hurtigt ville få et større sted," siger Vera Maeder.

I Finland nåede helloearth at præsentere deres arbejde på en årlig festival, som den lokale danser Yukka Ristolainen var vært for. Og næsten alle de omkring 60 mennesker, der boede i 100 kilometers omkreds, dukkede op for at være med.

OP OG NED PÅ LAND OG BY

Under opholdet i Island var der lidt flere indbyggere at få kontakt med, og i byen Egilsstaðir på østsiden af Island tilbød helloearth workshops i byens skoler og børnehaver.

"Vi lavede blandt andet en aktion, hvor der blev an-



Lokale borgere og helleearth i arbejdsdemonstration i Island. Foto: Gunnar Gunnarsson.



Neergaard kalder selv "Wilderness" for lidt af et "umuligt projekt".

"Normalt sender man jo ikke dansekompanier fra storbyen ud i mærkelige krat eller ud til isbelagte strande, hvor der ikke er mennesker i 100 kilometers omkreds. Men det

har vi alligevel gjort. Idéen er at skabe nogle andre inspirationsrum end dem, man får serveret på et typisk residency sædvanlige steder som Berlin, Rom eller Paris. Dansekompanierne møder en helt anden slags mennesker, end de er vant til at møde. Folk i Nordnorge eller de lettiske sumpe har en anden tilgang til livet, og det gør, at danserne kommer hjem med et helt nyt materiale."

Hos Bora Bora har man allerede nu kigget på nogle af de resultater, der er kommet ind fra de rejsende dansekompanier.

"Vi ser helt klart en anden kommunikation og en anden slags fortællinger end det, man normalt ser produceret på dansescenerne. Man kunne godt frygte, at vi havde skabt noget "tilbage til naturen agtigt", men der har ikke ligget det fjerneste religiøse i det. Det handler mere om opfattelser af tilværelsen end forestillingen om elementer af mystik i fortællingen. På forhånd kunne man godt være i tvivl om, hvor stærkt de nye indtryk ville slå igennem, men det viser sig, at danserne får absorberet indtrykkene og får dem formuleret til ny kunst," siger Jesper de Neergaard, der meget gerne fortsætter "Wilderness" ud over 2015, hvis der bliver mulighed for det. ■

nonceret et "Local Ministry of Happiness" med det formål at etablere en dialog om lykke som en reel og vigtig faktor i vores samfund og politik. I den lidt større by havde vi mange faciliteter, og på baggrund af vores to ophold kunne jeg godt tænke mig, at man engang kunne få samme forhold til fordybelse, når man skulle skabe en helt specifik forestilling," siger Vera Maeder, der mødte en uventet kreativ verden i Egilsstadir.

"Kultur behøver ikke være knyttet til byer eller storbyer. I den lille by i Island var der en masse kunstnere, der arbejdede på et højt niveau. Deroppe er det jo sådan, at hvis der skal ske noget, så må man skabe det selv. Så det gør man. Samtidig virker det som om, nogle kunstnere er begyndt at rejse fra byen til landet. Internettet gør jo, at du godt kan sidde ude på landet og samarbejde med folk i byen og alle mulige steder verden over. Der er ved at blive vendt op og ned på by og land. De to begreber er i hvert tilfælde ikke nødvendigvis længere modsætninger i min verden."

APPETIT PÅ NYE HISTORIER

Jesper de Neergaard er teaterinstruktør og samtidig kunstnerisk leder af danseteatret Bora Bora i Aarhus, der sammen med fire andre nordiske og baltiske institutioner står bag "Wilderness". Projektet er en del af det nordisk-baltiske dansenetværk Kedja, som er støttet af bl.a. EU. Jesper de

KEDJA-NETVÆRKET

Projektet "Wilderness" er blevet til som en del af danseplatformen eller netværket Kedja, en tværnational platform for de nordiske og de baltiske lande, som bl.a. støttes af EU. Initiativet kørte første gang i perioden 2008 til 2011, og nu er man i gang med anden periode, der løber til og med 2015.

Af spændende initiativer er blandt andet et mentorprogram og en tænketank.

I Mariehamn på Ålandsøerne afholdes fra 6. til 9. august en stor tværnational konference under titlen "Building Bridges and Sustaining the Community". På mødet vises også nogle af de projekter, der har været inspireret af dansegruppernes ophold i øde egne.

Læs mere på:
www.kedja.net
www.hollocarth.cc
www.bora-bora.dk

teater1

teatermagasinet

TEMA

DOKU-TEATER

Stjerneinterview

TAMMI ØST

"Dokumentar my ass!"

**PIVELEGETØJ OG
SVINGENDE KOTELETTER**

"Performancefestival for børn"

**JUBILÆUM - 100 ÅR
PÅ RIDDERSALEN**

"Næste projekt er Frk. Jensens kogebog"

URPREMIERE

Monolog af Bjørn Romussen illustreret
af Alexander Tovborg

KUNST I VILDNISSET

Vera Maeder og Jacob Langaa-Sennek er to kreative hoveder med nysgerrigheden på rette sted. Sammen er de kunstneriske ledere af det tværfaglige kompagni hellolearth. I samarbejde med lokale kunstnere har de skabt deltagende værker midt i Indiens kaotiske gader, i Rio med de store økonomiske skel og senest i Islands rå natur i tæt samspil med planter, mineraler, dyr, søuhyrer og beboere. Velkommen ind i hellolearths univers!

Af Stine Nordbak Aarboley

hellolearth har de seneste otte år beskæftiget sig med deltagende performanceværker. Her involveres publikum som deltagere og medskabere, der er frie til at opleve, sans og gøre snarere end at være passivt iagttagende. Interessen for denne kunstform opstod hos Vera Maeder på baggrund af hendes erfaringer som improviserende danser, hvilket kræver tilstedeværelse i nuet samt konstant sensitivitet over for sig selv og sine omgivelser. Det fik hende til at overveje, hvordan man kan skabe situationer, der sætter tilskueren i samme sensitive position, uden at vedkommende behøver en uddannelse som danser eller performer.

Nysgerrigheden drev hende til sammen med Jacob Langaa-Sennek at udvikle arbejdsmetoden New Adventures, der fokuserer på deltagerens egen indre oplevelse og oplevelsen af omgivelserne. Ifølge hellolearth handler det ikke så meget om, hvad der sker i deres forestillinger, men om hvordan vores bevidsthed opfatter det, der sker. Ved at aktivere sanser, fysisk viden og intellekt inviterer hellolearth 'publikum' til at bevæge sig ind i et rum, hvor de er opmærksomme og tilstedeværende.

Et eksempel findes i en af hellolearths tidligere performances fra Metropolis Biennale i København Tomorrow Everything Will Be Different, hvor deltagerne én og én sendes

ud i Københavns gader med en mobiltelefon i hånden. De modtager undervejs sms'er om, hvordan de skal navigere rundt i byrummet, hvilket gør dem supersensitive over for omgivelserne og nuet – man under sig fx over, hvorvidt manden, man lige har passeret, er skuespiller eller blot en tilfældigt forbigående. Dagligdagens hændelser åbner sig op og bliver en del af forestillingen. Denne sensitivitet arbejder hellolearth konstant på at udforske og udfordre.

En anden grundsten i arbejdsmetoden er at kortlægge vores mind-set i forhold til vores omgivelser og sociale interaktion for at studere bevidste og ubevidste vaner. Hvad skal der til for at udfordre vaner og skabe



en revurdering af disse på en måde, der inddrager vores kreative intelligens? Et modtager deltagere i et stykke af foretalt forestilling et opkald, hvor en stemme synger en eksotisk, brasiliansk sang. De fleste første antagelse er, at opkaldet kommer langvejs fra. Så hører man pludselig også sangen 'Ihe' fra en person lige bag ved én på fortovet. En deltager siger: "Først var sangen et dejligt poetisk indslag. Da sangen så pludseligt passerede mig på gaden, tænkte jeg på, hvorfor jeg antog, at han var langt væk, og hvorfor en udenlandsk sang og menneske ikke passer ind i mit billede af en gade i København? – Og så i en global verden som jeg synes, jeg er medvidende om – og omfatter." Oplevelsen fik deltageren til at stille spørgsmålstegn ved måden, hun tror, hun forholder sig til København som multietnisk samfund.

Slow art

hellolearths projekter er som oftest stedsspecifikke og udfolder sig i urbane miljøer eller i naturen. Man kan fristes til at kalde denne kunst for 'Slow Art'. Projekterne udvikles

over længere tid, hvor der veksles mellem faser af research og performance. Inden en performance ligger et grundigt forarbejde med at dykke ned i byens kvartaler og skabe lokale kontakter. Den slags kræver tid og tilpasning! hellolearth er netop vendt hjem fra Egilstadir på Østlandet, hvor de har været på residency som en del af Wilderness-programmet satet af det nordiske baltiske dansenetværk Kadja.

Wilderness opfordrer kunstnere til at skabe kunst i tyndt befolkede områder tæt på natur og lokalbefolkning. hellolearth finder bl.a. Wilderness relevant ud fra deres interesse i at se på landområders betydning i dag, hvor over halvdelen af verdens befolkning lever i byerne – mens vores ressourcer og livgrundlag stadig kommer fra landområderne og dermed fjært fra flertallets verden. Undervejs inviterede hellolearth beboerne i Egilstadir til dialog og workshops og lovede interventioner i det daglige liv i byen. Til gengæld blev hellolearth fx inviteret på natlig vandretur af den lokale vandretæring, der hjemmearbejdede kravlede op ad

stejle bjerge i totalt mørke kun udstyret med en pandelampe og stor iltro til naturen. Vandringen sluttede af i en grøtte, hvor man stod på fermenteret høj, førestokklor, tørfisk og brændevin at skylle ned med. Der blev fortalt historier om blandede overnaturlige væsener – særligt om Egilstadirs mystiske søuhyr. Mødet fungerede som en del af hellolearths research af konteksten for den stedspecifikke performance.

Naturen som kollektiv

Indtil nu har hellolearth arbejdet mest med én til én forestillinger. Men for tiden er de optagede af at udvikle gruppeforestillinger med 60-80 mennesker, hvor deltagerne ikke kun interagerer med omgivelserne, men også med hinanden. Men hvorfor dette nye fokus på kollektivitet? hellolearth ser lige nu en tendens til genforhandling af spørgsmålet om kollektivitet. En reaktion på 80ernes og 90ernes fokus på individualitet. Men det er ikke 70ernes Christiani-koncepter, der er hot, det er noget andet, der er på spil. Jacob fremhæver Occupy-bevægelsen med deres mantra "vi ved ikke, hvad vi gør, men



Jacob fremhæver Occupy-bevægelsen med deres mantra "vi ved ikke, hvad vi gør, men vi gør det sammen" som et eksempel på genforhandling af kollektivitet

KUNST I VILDNISSET

Af cand. mag. Shuli Nordbek Azoulay

Vera og Jacob er to kreative hoveder med nysgerrigheden på rette sted. Sammen er de kunstneriske ledere af det tværæstetiske kompagni hello!earth. Når de igen pakker kufferten og slæber den ned fra 4. sal, stikker naboerne i andelsforeningen på Østerbro undrende hovedet ud af vinduet for at høre, hvor de nu skal rejse hen. Senest hed destinationen Egilsstadir på Østisland, hvor idéer blev udviklet i tæt sammenspil med planter, mineraler, dyr, søuhyrer og beboere. Projektet var en del af Wilderness – et residencyprogram søsat af det nordisk-baltiske dansenetværk Kedja.

ET SKIFT I BEVIDSTHEDEN

hello!earth har de seneste otte år beskæftiget sig med deltagende performanceværker. Her involveres publikum som deltagere og medskabere, der er frie til at opleve, sanse og gøre snarere end at være passivt iagttagende. Interessen for denne kunstform opstod hos Vera på baggrund af hendes erfaringer som improviserende danser, hvilket kræver tilstedeværelse i nu'et samt konstant sensitivitet over for sig selv og sine omgivelser. Det fik hende til at overveje, hvordan man kan skabe situationer, der sætter tilskueren i samme sensitive position uden, at vedkommende behøver en uddannelse som danser eller performer. Nysgerrigheden drev hende til sammen med Jacob at udvikle arbejdsmetoden New Adventures, der fokuserer på deltagerens egen indre oplevelse og oplevelsen af omgivelserne. Ifølge hello!earth handler det ikke så meget om, hvad der sker i deres forestillinger, men om hvordan vores bevidsthed opfatter det, der sker. Ved at aktivere sanser, fysisk viden og intellekt inviterer hello!earth ”publikum” til at bevæge sig ind i et rum, hvor de er opmærksomme og tilstedeværende. Et eksempel findes i en af hello!earths tidligere performances fra Metropolis-biennalen i København ”Tomorrow Everything Will Be Different”, hvor deltagerne én og én sendes ud i Københavns gader med en mobiltelefon i hånden. De modtager undervejs sms'er om, hvordan de skal navigere rundt i byrummet, hvilket gør dem supersensitive over for omgivelserne og nu'et – man undrer sig fx over, hvorvidt manden, man lige har passeret, er skuespiller eller blot en tilfældigt forbipasserende. Dagligdagens hændelser åbner sig op og bliver en del af forestillingen. Denne sensibilitet arbejder hello!earth konstant på at udforske og udfordre. En anden grundsten i arbejdsmetoden er at kortlægge vores mind-sets i forhold til vores omgivelser og sociale interaktion for at studere bevidste og ubevidste vaner. Hvad skal der til for at udfordre vaner og skabe en revurdering af disse på en måde, der inddrager vores kropslige intelligens? Fx modtager deltagerne i løbet af førømtalte forestilling et opkald, hvor en stemme synger en eksotisk, brasiliansk sang. De flestes første antagelse er, at opkaldet kommer langvejs fra. Så hører man pludselig også sangen live fra en person lige bag ved én på fortovet. En deltager siger: “Først var sangen et dejligt poetisk indslag. Da sangeren så pludseligt passerede mig på gaden, tænkte jeg på, hvorfor jeg antog, at han var langt væk, og hvorfor en udenlandsk sang og menneske ikke passer ind i mit billede af en gade i København? -og så i en global verden som jeg synes, jeg er medvidende om -og omfavner.” Oplevelsen fik deltageren til at stille spørgsmålstegn ved, måden hun tror, hun forholder sig til København som multietnisk samfund.

SLOW ART

hello!earths projekter er som oftest stedsspecifikke og udspiller sig i urbane miljøer eller i naturen. Man kan fristes til at kalde deres kunst for Slow Art. Projekterne udvikles over længere tid, hvor der veksles mellem faser af research og performance. Inden en performance ligger et grundigt forarbejde med at dykke ned i byernes kvarterer og skabe lokale kontakter. Den slags kræver tid og tilpasning! Sammen med lokale kunstnere har hello!earth bl.a. skabt deltagende værker midt i Indiens kaotiske gader, i det centrale Rio med de store økonomiske skel og senest i Islands rå natur med Wilderness-programmet. Wilderness opfordrer kunstnere til at skabe kunst i tyndt befolkede områder tæt på natur og lokalbefolkning. hello!earth finder bl.a. Wilderness relevant ud fra deres interesse i at se på landområdets betydning i dag, hvor over halvdelen af verdens befolkning lever i byerne - mens vores ressourcer og livsgrundlag stadig kommer fra landområderne og dermed fjernt fra flertallets verden. Undervejs inviterede hello!earth beboerne i Egilsstadir til dialog og workshops og lavede interventioner i det daglige liv i byen. Til gengæld blev hello!earth fx inviteret på natlig vandretur af den lokale vandreforening, der hjemmevant kravlede op ad stejle bjerge i totalt mørke kun udstyret med en pandelampe og stor tiltro til naturen. Vandringeren sluttede af i en grotte, hvor menuen stod på fermenteret haj, fåretestikler, tørfisk og brændevin at skylle ned med. Der blev fortalt historier om Islands overnaturlige væsner - særligt om Egilsstadirs mystiske søuhyre. Mø-

det fungerede som en del af hello!earths research af konteksten for den stedsspecifikke performance.

VERDEN HAR ÆNDRET SIG

Indtil nu har hello!earth arbejdet mest med én til én forestillinger. Men for tiden er de optagede af at udvikle gruppeforestillinger med 60-80 mennesker, hvor deltagerne ikke kun interagerer med omgivelserne men også med hinanden. Men hvorfor dette nye fokus på kollektiver? hello!earth ser lige nu en tendens til genforhandling af spørgsmålet om kollektivet. En reaktion på 80'erne og 90'ernes fokus på individualitet. Men det er ikke 70'ernes Christiania-koncepter, der er hot, det er noget andet, der er på spil. Jacob fremhæver Occupy-bevægelsen med deres mantra ”vi ved ikke, hvad vi gør, men vi gør det sammen” som et eksempel på genforhandling af kollektivet. Occupy har ikke som andre bevægelser nødvendigvis et svar. Genforhandlingen af kollektivet har været inspirationskilde til hello!earths arbejde med store grupper, hvilket blev afprøvet i Egilsstadir.

NATUREN SOM KOLLEKTIV

Med på Wilderness-projektet inviterede hello!earth den portugisiske biolog og aktivist Ariana Jordao som medskabende kunstner. Ariana forsker i biologiske systemers intelligens, hvilket inspirerede hello!earth til at stille skarpt på, hvad social organisation kan lære af biologiske principper om organisation. Ariana forklarer, at fx træer er udstyret med sensorer, der bruges til at advare hinanden mod potentielle farer. Man kan derfor sige, at græsset, skoven og træerne ved, at mennesker er på vej. Dette scenarie fik hello!earth til at tage udgangspunkt i tanken om, at alting – inklusiv naturen – udgør et ligeværdigt og intelligent kollektiv. Hvordan kan de intelligente systemer inspirere til en revurdering af menneskets forhold til naturen og måden, hvorpå vi bruger den som ressource? Disse spørgsmål skabte grundlaget for hello!earths visning i slutningen af deres residency i Egilsstadir. Forestillingen foregik midt i landskabet med naturen som aktiv medspiller - sneen der pludselig dalede ned, og lysets aftagen i løbet af det tre timer lange forløb. Gennem simple koreografiske greb som cirkler, spiraler og linjer blev det fx undersøgt, hvordan den emotionelle oplevelse af former i rum påvirker os. Situationer som at gå imod hinanden fra lang afstand, mødes og kigge hinanden i øjnene for derefter at gå baglæns væk fra hinanden igen med mødet, der netop har fundet sted frisk i erindring. Hele forløbet forsøgte at aktivere deltagerens fysiske intelligens for at nærme sig temaet om intelligente systemer fra et dybere intuitivt udgangspunkt. hello!earths ønske er, at deltagerens opmærksomhed aktiveres på en ny måde via den sanseudvidende oplevelse af at være menneske i og med naturen. At få deltagerne til at reflektere over vores forhold til det ”naturlige”, og hvordan vi agerer inden for kollektivets muligheder og begrænsninger.

hello!earth sætter deres fodspor de steder de besøger - altid i tæt dialog med omgivelserne og altid parate til at søge efter spørgsmål frem for svar...så pakker kunstnomaderne sammen og rykker videre til det næste område.

hello!earth

Kunstneriske ledere: Vera Maeder (baggrund i dans og teater) og Jacob Langaa-Sennek (baggrund i visuel design og lyd). Base: København.

Udvalgte tidligere værker:

Re-everything (Lissabon, 2013, Architecture Triennale and transforma – laboratory for contemporary arts)

Tomorrow Everything will be Different (København, 2009, Metropolis Biennale)

Walking Poem Jerusalem (Jerusalem, 2009)

Walking Poem (Rio de Janeiro/ Sao Paulo/Recife 2008, Panorama Festival, Recife Festival de Dansa og SESC Sao Paulo).

Medskabende kunstnere i Wilderness-projektet: Vera Maeder (DK/DE), Jacob Langaa-Sennek (DK), Gustavo Ciriaco (BR/PT), Ariana Jordao (PT/GB), Riikka Theresa Innannen (FIN) Shuli Nordbek Azoulay (DK). www.helloearth.cc

keđja Wilderness

Hvem: Wilderness arrangeres af det nordisk-baltiske dansenetværk Kedja og finder sted mellem januar 2013 og januar 2015.

Hvad: 10 kunstnergrupper tilbydes at arbejde tæt på vild natur og lokalbefolkning. Hver gruppe tildeles to residencies á 21 dage i to forskellige områder.

Hvor: Opholdene foregår i 10 forskellige samfund i den nordisk-baltiske region.

Formål: at fremme regional udvikling gennem kunstnerisk skabelse. Wilderness tror på kunst som uundværlig for livskvalitet i alle samfund.

KUNST I VILDNISSET

Vera Maeder og Jacob Langaa-Sennek er to kreative hoveder med nysgerrigheden på rette sted. Sammen er de kunstneriske ledere af det tværæstetiske kompagni hello!earth. I samarbejde med lokale kunstnere har de skabt deltagende værker midt i Indiens kaotiske gader, i Rio med de store økonomiske skel og senest i Islands rå natur i tæt samspil med planter, mineraler, dyr, søuhyrer og beboere. Velkommen ind i hello!earths univers!

Af Shuli Nordbek Azoulay

hello!earth har de seneste otte år beskæftiget sig med deltagende performanceværker. Her involveres publikum som deltagere og medskabere, der er frie til at opleve, sanse og gøre snarere end at være passivt iagttagende. Interessen for denne kunstform opstod hos Vera Maeder på baggrund af hendes erfaringer som improviserende danser, hvilket kræver tilstedeværelse i nuet samt konstant sensitivitet over for sig selv og sine omgivelser. Det fik hende til at overveje, hvordan man kan skabe situationer, der sætter tilskueren i samme sensitive position, uden at vedkommende behøver en uddannelse som danser eller performer.

Nysgerrigheden drev hende til sammen med Jacob Langaa-Sennek at udvikle arbejdsmetoden New Adventures, der fokuserer på deltagerens egen indre oplevelse og oplevelsen af omgivelserne. Ifølge hello!earth handler det ikke så meget om, hvad der sker i deres forestillinger, men om hvordan vores bevidsthed opfatter det, der sker. Ved at aktivere sanser, fysisk viden og intellekt inviterer hello!earth 'publikum' til at bevæge sig ind i et rum, hvor de er opmærksomme og tilstedeværende.

Et eksempel findes i en af hello!earths tidligere performances fra Metropolis Biennalen i København *Tomorrow Everything Will Be Different*, hvor deltagerne én og én sendes

ud i Københavns gader med en mobiltelefon i hånden. De modtager undervejs sms'er om, hvordan de skal navigere rundt i byrummet, hvilket gør dem supersensitive over for omgivelserne og nuet – man undrer sig fx over, hvorvidt manden, man lige har passeret, er skuespiller eller blot en tilfældig forbigående. Dagligdagens hændelser åbner sig op og bliver en del af forestillingen. Denne sensibilitet arbejder hello!earth konstant på at udforske og udfordre.

En anden grundsten i arbejdsmetoden er at kortlægge vores mind-sets i forhold til vores omgivelser og sociale interaktion for at studere bevidste og ubevidste vaner. Hvad skal der til for at udfordre vaner og skabe





en revurdering af disse på en måde, der inddrager vores kreative intelligens? Fx modtager deltagerne i løbet af føromtalt forestilling et opkald, hvor en stemme synger en eksotisk, brasiliansk sang. De flestes første antagelse er, at opkaldet kommer langvejs fra. Så hører man pludselig også sangen 'live' fra en person lige bag ved én på fortovet. En deltager siger: "Først var sangen et dejligt poetisk indslag. Da sangeren så pludseligt passerede mig på gaden, tænkte jeg på, hvorfor jeg antog, at han var langt væk, og hvorfor en udenlandsk sang og menneske ikke passer ind i mit billede af en gade i København? – Og så i en global verden som jeg synes, jeg er medvidende om -og omfavner." Oplevelsen fik deltageren til at stille spørgsmålstegn ved måden, hun tror, hun forholder sig til København som multietnisk samfund.

Slow art

hello!earth's projekter er som oftest stedsspecifikke og udspiller sig i urbane miljøer eller i naturen. Man kan fristes til at kalde deres kunst for 'Slow Art'. Projekterne udvikles

over længere tid, hvor der veksles mellem faser af research og performance. Inden en performance ligger et grundigt forarbejde med at dykke ned i byernes kvarterer og skabe lokale kontakter. Den slags kræver tid og tilpasning! hello!earth er netop vendt hjem fra Egilsstadir på Østisland, hvor de har været på residency som en del af Wilderness-programmet søsat af det nordisk-baltiske dansenetværk Kedja.

Wilderness opfordrer kunstnere til at skabe kunst i tyndt befolkede områder tæt på natur og lokalbefolkning. hello!earth finder bl.a. Wilderness relevant ud fra deres interesse i at se på landområdets betydning i dag, hvor over halvdelen af verdens befolkning lever i byerne - mens vores ressourcer og livsgrundlag stadig kommer fra landområderne og dermed fjært fra flertallets verden. Undervejs inviterede hello!earth beboerne i Egilsstadir til dialog og workshops og lavede interventioner i det daglige liv i byen. Til gengæld blev hello!earth fx inviteret på natlig vandretur af den lokale vandreforening, der hjemmefra kravlede op ad

stejle bjerge i totalt mørke kun udstyret med en pandelampe og stor tiltro til naturen. Vandringen sluttede af i en grotte, hvor menuen stod på fermenteret høj, fåretestikler, tørfisk og brændevin at skylle ned med. Der blev fortalt historier om Islands overnaturlige væsner - særligt om Egilsstadirs mystiske søuhyre. Mødet fungerede som en del af hello!earth's research af konteksten for den stedsspecifikke performance.

Naturen som kollektiv

Indtil nu har hello!earth arbejdet mest med én til én forestillinger. Men for tiden er de optagede af at udvikle gruppeforestillinger med 60-80 mennesker, hvor deltagerne ikke kun interagerer med omgivelserne men også med hinanden. Men hvorfor dette nye fokus på kollektiver? hello!earth ser lige nu en tendens til genforhandling af spørgsmålet om kollektivet. En reaktion på 80'erne og 90'ernes fokus på individualitet. Men det er ikke 70'ernes Christiania-koncepter, der er hot, det er noget andet, der er på spil. Jacob fremhæver Occupy-bevægelsen med deres mantra "vi ved ikke, hvad vi gør, men

"Jacob fremhæver Occupy-bevægelsen med deres mantra "vi ved ikke, hvad vi gør, men vi gør det sammen" som et eksempel på genforhandling af kollektivet"

vi gør det sammen" som et eksempel på genforhandling af kollektivet. Occupy har ikke som andre bevægelser nødvendigvis et svar. Genforhandlingen af kollektivet har været inspirationskilde til hello!earths arbejde med store grupper, hvilket blev afprøvet i Egilsstadir.

Med på Wilderness-projektet inviterede hello!earth den portugisiske biolog og aktivist Ariana Jordao som medskabende kunstner. Ariana forsker i biologiske systemers intelligens, hvilket inspirerede hello!earth til at stille skarpt på, hvad social organisation kan lære af biologiske principper om organisation. Ariana forklarer, at fx træer er udstyret med sensorer, der bruges til at advare hinanden mod potentielle farer. Man kan derfor sige, at græsset, skoven og træerne ved, at mennesker er på vej. Dette scenarie fik hello!earth til at tage udgangspunkt i tanken om, at alting – inklusiv naturen – udgør et ligeværdigt og intelligent kollektiv. Hvordan kan de intelligente systemer inspirere til en revurdering af menneskets forhold til naturen og måden, hvorpå vi bruger den som resource? Disse spørgsmål skabte grundlaget for hello!earths visning i slutningen af deres residency i Egilsstadir. Forestillingen foregik midt i landskabet med naturen som aktiv

medspiller - sneen der pludselig dalede ned, og lysets aftagen i løbet af det tre timer lange forløb. Gennem simple koreografiske greb som cirkler, spiraler og linjer blev det fx undersøgt, hvordan den emotionelle oplevelse af former i rum påvirker os. Situationer som at gå imod hinanden fra lang afstand, mødes og kigge hinanden i øjnene for derefter at gå baglæns væk fra hinanden igen med mødet, der netop har fundet sted frisk i erindring. Hele forløbet forsøgte at aktivere deltagerens fysiske intelligens for at nærme sig temaet om intelligente systemer fra et dybere intuitivt udgangspunkt.

hello!earths ønske er, at deltagerens opmærksomhed aktiveres på en ny måde via den sansendvidende oplevelse af at være menneske i og med naturen. At få deltagerne til at reflektere over vores forhold til det 'naturlige', og hvordan vi agerer inden for kollektivets muligheder og begrænsninger.

hello!earth sætter deres fodspor, de steder de besøger - altid i tæt dialog med omgivelserne og altid parate til at søge efter spørgsmål frem for svar...så pakker kunstnomaderne sammen og rykker videre til det næste område.

hello!earth

Kunstneriske ledere: Vera Maeder (baggrund i dans og teater) og Jacob Langaa-Sennek (baggrund i visuel design og lyd)

Base: København.

Udvalgte tidligere værker:

Re-everything (Lissabon, 2013, Architecture Triennale and Transforma – laboratory for contemporary arts)

Tomorrow Everything will be Different (København, 2009, Metropolis Biennale)

Walking Poem Jerusalem (Jerusalem, 2009)

Walking Poem (Rio de Janeiro/ Sao Paulo/ Recife 2008, Panorama Festival, Recife Festival de Dança og SEFC Sao Paulo)

Medskabende kunstnere i Wilderness-projektet: Vera Maeder (DK/DE), Jacob Langaa-Sennek (DK), Gustavo Ciriaco (BR/PT), Ariana Jordao (PT/GB), Rikke Thereso Innanen (FIN), Shui Nordbek-Azoulay (DK)

keðja Wilderness

Hvem: Wilderness arrangeres af det nordisk-baltiske dansereværk Keðja og finder sted mellem januar 2013 og januar 2015.

Hvad: 10 kunstnergrupper tilbydes at arbejde tæt på vild natur og lokalbefolkning. Hver gruppe tildeles 10 residencies á 21 dage i to forskellige områder.

Hvor: Opholdene foregår i 10 forskellige samfund i den nordisk-baltiske region.

Formål: at fremme regional udvikling gennem kunstnerisk skabelse. Wilderness tror på kunst som uundværlig for livskvalitet i alle samfund.

Programmet er støttet af EU

"hello!earth sætter deres fodspor, de steder de besøger - altid i tæt dialog med omgivelserne og altid parate til at søge efter spørgsmål frem for svar"



DENMARK

VARIOUS MEDIA COVERAGE

Partners

 dansearena nord



MAD PRODUCTION



BORA





- Genveje**
- Velkommen
 - Hovedfag
 - Skema
 - Kursusperioder
 - Priser og tilskud
 - Forlag
 - Eleverne siger
 - Spørgsmål og svar
 - Forundringens Have
 - KORTE KURSER 2014

TILMELD!

Næste kursusstart
27. Sep. 2014

Besøg os

Aftal et besøg - ring 20127672 eller mail til vores viceforstander Michael Kierkegaard

Bestil brochurer



Kunst og kultur i yderområder

Udskriv | Email



I sidste uge deltog forstander Else Mathiassen i afslutningsseminaret for det EU-finansierede projekt Wilderness Dance i Mariahamn på Ålandsøerne i Finland.

Wilderness Dance er en del af det EU-finansierede netværk keäja 2012-2015. Wilderness projektet har sendt 10 nordiske/baltiske dansekompanier på hver to residencies i yderområderne i regionen (Danmark, Norge, Finland, Island og Letland) for at udforske, arbejde i og blive inspireret af det lokale område i skabelsen af en ny scenekunstproduktion.

I november 2013 og i januar 2014 havde Vestjyllands Højskole besøg, hvilket blev til to flotte danseforestillinger inspireret af Vestjylland og vestjyderne.

I alt er det blevet til 10 produktioner, som alle vil blive vist under seminaret i Finland. Her vil der yderligere blive muligheder for deltagerne at udveksle erfaringer og synspunkter. Den legendariske engelske danser John Ashford vil være vært og stille spørgsmål til både kunstnere og værter omkring, hvad de har fået ud af det, og nok det vigtigste spørgsmål "er der en fremtid for kultur i yderområderne".

Else Mathiassen har selv rejst meget med dansen og har derigennem mødt mange forskellige kulturer. Hun siger: "Wilderness handler om, hvad de "naturstærke" områder kan gøre for kunsten og kunstnerne. Hvad sker der når dansen kommer ud af de sorte lokaler i byerne? Hvordan påvirker naturen, og hvordan påvirker mødet med de mennesker - os - der lever midt i den. Resultaterne, de forestillinger vi så, var selvfølgelig forskellige på grund af forskellige grupper, men det var også helt tydeligt, hvor meget omgivelserne havde påvirket kunstnernes arbejde".

Se også filmen fra besøget i november 2013.

Falens translation system by Faboba

Højskole trailer



Fotos - højskoleliv



Nyheder

- Kunst og kultur i yderområder
- Støt orangeriet
- Højskole blander sig i den globale grønne omstilling
- Danselærer søges
- Dansk demokrati med grønt fortegn
- Økologisk guld til højskolen
- Gourmet i TV midt/vest
- Ruster sig til fremtiden

Arrangementer

- Sommerens åbne arrangementer 2014

Arrangementer i haven

- 07.09.14: Økologisk høstmarked
- 07.10.14: Forundringsbuffet
- 14.10.14: Forundringsbuffet

Højskoleelever optræder på festivalpladsen

Performance: Eleverne fra Musik- og Teaterhøjskolen i Toftlund har besøg af en lettisk performance-gruppe, som indøver nogle små stykker, som eleverne skal optræde med på festivalpladsen.

Af Lone Rytter
Tlf. 7211 4057, lry@jv.dk

TOFTLUND: Hvad der helt præcis kommer til at foregå, når eleverne fra Musik og Teaterhøjskolen lørdag optræder på festivalpladsen i Tønder er ikke helt på plads endnu.

For helt indtil dagen har eleverne travlt med at indstudere det, som de skal optræde med forskellige steder på pladsen i løbet af lørdagen.

Eleverne er ikke alene om at få



Børneunivers bygger legeplads

JEJSING: Jejsing Børneunivers har af Tønder Kommunes børn- og skoleudvalg fået lov til at bruge 390.000 kr. til etablering af en ny legeplads. Børneuniverset flyttede i februar over i skolens bygninger og vil derfor etablere en ny legeplads – herunder lege/klatretårn til børnehavegruppen, mini-tårn til småbørnsgruppen og redskabsskur til legeredskaber.

Kindergarten får grønt lys

LØGUMKLOSTER: Børn- og skoleudvalget har givet grønt lys til Løgumkloster Kindergarten til at bygge et nyt indgangsparti. Partiet vil blandt andet forøge garderobepladsen, der efter etablering af en småbørnsgruppe er blevet for trang. Udvalget har givet lov til at der bruges 100.000 ubrugte kroner fra sidste års budget. Resten af beløbet stilles af Deutscher Schulund Sprachverein.

Flyttelæs vakte mistanke

TØNDER: Det gjorde forbigående mistænksomme, da de fredag så tre mænd bære flere fladskærme ud fra en lejlighed på Strucksalle i Tønder til en gul kassevogn med bosniske nummerplader. Til politiet forklarede lejlighedens indehaver, der er af bosnisk oprindelse, at hans to kammerater var kommet fra Bosnien for at hjælpe ham med at flytte. Politiet havde svært ved at tro på forklaringen og tog de tre mænd med til afhøring.

Umiddelbart kunne man dog ikke konstatere, at de i alt fem fladskærme var stjålet, men med en invalideknallert, der var ved at blive læsset ind i bilen, var det derimod en anden sag. Manden forklarede, at han havde fået udleveret invalideknallerten af Tønder Kommune. Det kendte kommunen dog ikke noget til, og knallerten var i øvrigt meldt stjålet.

Skat i Frifelt

FRIFELT: Torsdag 22. august var 13 spillere til skat i Frifelt. Første runde gik til Anna G. Hunderup fra Brøns med 1181 point, Ole Clausen fra Frifelt fik 1022 og Herluf Clausen fra Arrild fik 955. Anden runde gik til Svend Åge Petersen fra Skærbæk med 1546 point, Per Nielsen fra Døstrup fik 1078 og Robert Andersen fra Birkelev fik 1016 point.

Kortene på bordet

LØGUM: Der dukkede 26 spillere op, da Løgum Skatklub bød på skataften i Klosterhallerne. Resultatet blev: Nummer et Marquard Jørgensen, Løgumkloster, 2050 point, nummer to Christian Jensen, Løgumkloster, 1784 point, nummer tre Finn Larsen, Bedsted, 1645 point, nummer fire Kaj Hansen, Løgumkloster, 1595 point, nummer fem Peter Nielsen Agerskov 1568 point.



Der øves med forskellige udtryk og former på teaterlinjen på Musik og Teaterhøjskolen i Toftlund, som skal optræde på festivalpladsen lørdag.

Foto: Søren Gylling

Højskoleelever optræder på festivalpladsen

Performance: Eleverne fra Musik- og Teaterhøjskolen i Toftlund har besøg af en lettisk performancegruppe, som indøver nogle små stykker, som eleverne skal optræde med på festivalpladsen.

Af Lone Rytter
Tlf. 7211 4057, lry@jv.dk

TOFTLUND: Hvad der helt præcis kommer til at foregå, når eleverne fra Musik og Teaterhøjskolen lørdag optræder på festivalpladsen i Tønder er ikke helt på plads endnu.

For helt indtil dagen har eleverne travlt med at indstudere det, som de skal optræde med forskellige steder på pladsen i løbet af lørdagen.

Eleverne er ikke alene om at få deres optræden på plads. Siden søndag har den lettiske danse og performancegruppe Anatomy of Dance besøgt skolen, hvor de har arbejdet sammen med eleverne på teaterlinjen.

Hartvig Dolberg, der er lærer på teaterlinjen, fortæller, at stykket vil være en blanding af dans og teater, og at det vil blive spillet flere gange i løbet af dagen ved den store sti, der fører gennem pladsen.

Anatomy of Dance består af tre dansere, en musiker og en fotograf, og de skal være på højskolen frem til den 6. september. Efter festivalen skal gruppen ud og besøge forskellige steder og personer, der kan fortælle om egen historie, så de kan hente inspiration til kommende forestillinger.



I tre uger skal den lettiske performancegruppe være på højskolen, og i denne uge gælder det elevernes optræden til festivalen.

Art and culture in remote areas

Published: Monday, 11 August 2014 09:13 | [Print](#)



Last week participated superintendent Else Mathiassen in the final seminar of the EU-funded project Wilderness Dance in Mariahamn the Åland Islands in Finland.

Wilderness Dance is part of the EU-funded network keđja 2012-2015. Wilderness Project has sent 10 Nordic / Baltic dance companies in every two residencies in rural areas of the region (Denmark, Norway, Finland, Iceland and Latvia) to explore, work in and be inspired by the local area in the creation of a new performing arts production.

In November 2013 and in January 2014 had Vestjyllands School visits, which became two great dance performances inspired by western Jutland and West Jutland.

In all, it's been 10 productions, all of which will be shown during the seminar in Finland. There will be further opportunities for participants to exchange experiences and views. The legendary British dancer John Ashford will host and ask questions to both artists and hosts about what they have got out of it, and probably the most important question "is there a future for culture in the periphery".

Else Mathiassen have traveled a lot with dance and have thus met many different cultures. She says: "Wilderness is about what the" natural strong "areas can do for art and artists. What happens when the dance coming out of the black space in the cities? How does nature, and how does the meeting with the people - us - who live in the middle of it. The results, the performances we saw was obviously different because of the different groups, but it was also quite clear how much the environment had affected the artists' work. "

[Watch the movie from the visit in November 2013.](#)



FORSIDEN

JydskeVestkysten

SAMMEN OM DET LOKALE



KUNDESERVICE -



Kamma Siegunfeldt
Min side

LOG UD

Jv.dk
Guide

TØNDER

23 SEPTEMBER 2013

NYHEDER ▾

KUNDESERVICE ▾

NETOP NU

Erhvervstlv

Arbejdsliv

Fodbold

Højskolelever optræder på festivalpladsen

Af: Lone Rytter | 21. aug. 2013 KL. 08:30 |

Synes godt om | 0

Tweet | 0

0

Share



Foto: Søren Gylling

Tønder Performance: Eleverne fra Musik og Teaterhøjskolen i Toftlund har besøg af en lettisk performancegruppe, som indøver nogle små stykker, som eleverne skal optræde med på festivalpladsen.

TOFTLUND: Hvad der helt præcis kommer til at foregå, når eleverne fra Musik og Teaterhøjskolen lørdag optræder på festivalpladsen i Tønder er ikke helt på plads endnu.

For helt indtil dagen har eleverne travlt med at indstudere det, som de skal optræde med forskellige steder på pladsen i løbet af lørdagen.

Eleverne er ikke alene om at få deres optræden på plads. Siden søndag har den lettiske danse og performancegruppe Anatomy of Dance besøgt skolen, hvor de har arbejdet sammen med eleverne på teaterlinjen.

Hartvig Dolberg, der er lærer på teaterlinjen fortæller, at stykket vil være en blanding af dans og teater, og at det vil blive spillet flere gange i løbet af dagen ved den store sti, der fører gennem pladsen.

Anatomy of Dance består af tre dansere, en musiker og en fotograf, og de skal være på højskolen frem til den 6. september. Efter festivalen skal gruppen ud og besøge forskellige steder og personer, der kan fortælle om egnens historie, så de kan hente inspiration til kommende forestillinger.

Annonce

TRÆT AF SYMPTOMBEHANDLING?

... så prøv en osteopatisk behandling hos Vestjysk Osteopati. Info og tidsbestilling 42 42 37 47 eller se mere på www.vestjyskosteopati.dk

E-mail Print

Follow @wwwjv.dk

PRØV AVISEN



Prøv JydskeVestkysten alle dage i en måned for 49 kr.

SENESTE NYT - LOKALT

HELE JV.DK

14:36 Workshop med musik og teater

12:01 Sportigan rykker i nye lokaler

11:40 Danmarks største cykelløb: 800 cykelryttere til Tønder

10:44 Vadehavscenter gøres klar til verdensnaturarv

22:30 Kvalitetsstandarder for ældre: Rengøring hver 14. dag, bad en gang om ugen

HOEJER
DESIGN EFTERSKOLE

ÅBENT HUS: SØNDAG DEN

29. SEPTEMBER FRA KL. 13.00-17.00

KLIK HER OG LÆS MERE!

www.hoejerdesignefterskole.dk/?skabt=1&at=skade

TEMA OM TØNDER FESTIVAL

19:30 Mennesker mødes og sød musik opstår

17:33 Tønder Festival har vendt underskud til overskud

22:30 Huxi med de mange talenter

09:03 Historien bag skæggene

09:02 Tønder må forberede sig på moderne toner

FORSIDEN LIGE NU

Ét spor åbnet ved væltet slamsuger



Haderslev 14:35
Væltet slamsuger spærret et spor i nordgående retning. Beredskabet forventer at være på stedet...

ICELAND

VARIOUS
MEDIA COVERAGE

Partners

 dansearena nord



Verkefnið Dans í óbyggðum samstarf fimm þjóða

• 10 sviðslistahópar valdir úr hópi 110 umsókna • 80 milljón króna verkefni

Silja Björk Huldudóttir silja@mbl.

Silja Björk Huldudóttir
silja@mbl.is

„Wilderness Dance er stærsta verkefni sinnar tegundar sem hleypt hefur verið af stokkunum á Norðurlöndum og Eystrasaltsríkjum,“ segir Ása Richardsdóttir verkefnisstjóri og hugmyndasmiður að Wilderness Dance eða Dans í óbyggðum. „Verkefnið fer fram í fimm löndum á árunum 2013-2015, þ.e. Íslandi, Danmörku, Noregi, Finnlandi og Lettlandi,“ segir Ása og tekur fram að að baki verkefninu standi samstarfsnet sem nefnist Keðja og stofnað var árið 2007, en auk ofangreindra landa standa Svíþjóð, Litháen og Eistland að Keðju.

Að sögn Ásu taka tíu danshópar þátt í Wilderness Dance, en þeir voru valdir úr hópi 110 umsækjenda sl. haust. „Þessar góðu viðtökur komu okkur þægilega á óvart. Þarna voru margir flottir hópar og því mjög erfitt að velja á milli þeirra,“ segir Ása. Spurð um fjármögnun bendir Ása á að Keðja hafi fengið stóran styrk frá Evrópusambandinu í fyrra. „En Wilderness er stærsta verkefnið innan þess samstarfs. Í framhaldinu fengum við styrki frá Kulturkontakt Nord og Norræna menningarsjóðnum. Heildarfjármögnun nemur um 80 milljónum króna.“

Áhrif á samfélagið

Að sögn Ásu hófst verkefnið formlega í síðustu viku þegar lettneski sviðslistahópurinn The Swufu's kom til Íslands, en hann mun dvelja á Höfn í Hornafirði næstu þrjár vikur og nota tímann til að próa nýtt dansverk. „Útgangspunkturinn verkefnis þeirra er að skoða hvaða áhrif lettnesk sérkenni þeirra hafa á þau samfélög þar sem þau munu dvelja og hvernig íbúamir líta á Letta,“ segir Ása og bendir á að hópurinn muni í ágúst nk. dvelja í vinnustofu í Hammerfest nyrst í Norður-Noregi og þar sýna afrakstur vinnu sinnar.

Fulltrúar Íslands í Wilderness Dance eru annars vegar Margrét Sara Guðjónsdóttir, annar stofnandi Panic Productions, en hún er höfundur dansverksins „With whom?“ eða „Með hverjum?“ og hins vegar Ásrún Magnúsdóttir sem er ein fjögurra meðlima í fjölþjóðlegum sviðslistahóp sem kallar sig Foreign Mountains, en hópurinn mun í næsta mánuði dvelja í vinnustofu á Egilsstöðum.

Spurð hvað hafi stýrt valinu á hópunum tíu segir Ása að horft hafi verið á styrk hinnar listrænu hugmynda, löngun og hæfni hópsins til að vinna með íbúum og samfélaginu á hverjum stað, fyrri reynslu sem og árangurs. Tekur hún fram að markmiðið með Wilderness Dance sé m.a. að stuðla að því að tíu nýir dvalarstaðir verði til fyrir dansinn á Norðurlöndunum og Eystrasaltsríkjunum. „Fyrsta hálfu annað árið muni allir hóparnir tíu dvelja í



Dans Lettneski sviðslistahópurinn The Swufu's mun dvelja á Höfn í Hornafirði næstu þrjár vikur og á þeim tíma leggja grunn að nýju dansverki. Vinna hópsins er hluti af fjölþjóðlegu verkefni sem nefnist Wilderness Dance. — Morgunblaðið/Kristinn



[Smellið til að sjá stærri mynd]

tveimur gestavinnustofum eða svonefndum residensíum á tíu mismunandi stöðum í löndunum fimm og fer hver hópur á tvo staði þar sem þeir munu þróa og æfa dansverk. Vorið 2014 verður valið úr dansverkum hópana og fara þau áfram til frekari sýninga á vegum samstarfsaðila Wilderness og víðar, í samstarfi við hátíðir og leikhús víða í Evrópu. Þar sem enn er ekki búið að semja verkin vitum við á núverandi tímapunkti ekki hversu mörg verk verða valin til sýningarhalds, en við vitum að öll verkin verða sýnd á samstarfsfundi Keðju í Maríehamni á Álandseyjum í ágúst 2014,“ segir Ása og bendir á að héraðis sé Wilderness Dance í samstarfi við annars vegar Menningarmiðstöðina á Höfn í Hornafirði og hins vegar Sviðslistamiðstöðina á Fljótaldshéraði. Sem fyrr segir munu sviðslistahópanir The Swufu's og Foreign Mountains dvelja héraðis við störf sín á þessu ári, en á næsta ári mun hópurinn The Translation in process frá Noregi dvelja á Höfn og danski hópurinn Hello! Earth dvelja á Egilsstöðum.

Allar nánari upplýsingar um verkefnið og sviðslistahópana tíu má nálgast á vefnum: kedja.net.



English / News / Wilderness has officially been launched

WILDERNESS HAS OFFICIALLY BEEN LAUNCHED

04 Feb 2013



- Performing Arts Iceland Newsletter - September
- Griman - the Icelandic Performing Arts awards 2013
- Performing Arts Iceland Newsletter - August
- Nominations announced for The Icelandic Performing Arts Awards!
- The School of Transformation Correspondence - Interview with director Steinunn Knútsdóttir
- Interview with Rúnar Guðbrandsson producer of Hvörf/Disappearances
- Happy International Dance Day 2013
- ASSITEJ Theatre Festival for children and young adults
- Vesturport's Metamorphosis nominated for 31st Annual Elliot Norton Awards
- PAI's Newsletter - April is out!!!
- Interview with choreographer Margrét Sara Guðjónsdóttir
- Interview with Kristín and Kári authors of Karma for Birds
- World Theatre Day 2013
- Artists - on - loan

Wilderness dance has "officially" started with the arrival of the Latvian group Swufus in Iceland. You see them here on arrival at Keflavik airport Iceland on Friday - ready to take on the wilderness of south-east Iceland during their three week stay at Höfn í Hornafirði.

Swufus travelled by car to Höfn over the weekend, and on the way explored the realms of Vatnajökull national park, the largest in Europe.

Their residency in Höfn is in co-operation with The Cultural centre of Höfn. Their artistic research during the time will center around ideas of human identity.

Swufus is the first of 10 Wilderness dance companies to start their residency work. All ten companies will have 20 residencies in total in 10 different locations in the 5 Wilderness dance countries from January 2013 to May 2014....



More news

- 19. Sep 2013 Performing Arts Iceland Newsletter - September
- 26. Jun 2013 Griman - the Icelandic Performing Arts awards 2013

WILDERNESS GOES WILD IN EAST ICELAND

as part of Keðja Dance Encounters

04. Mar 2013



Wilderness dance, the largest ever residency programme for dance companies in the Nordic/ Baltic region, has been in east Iceland for the last 6 weeks.

Two of the ten companies chosen out of 110 applications, stayed for their first residencies in Iceland and two more are about to commence their first stays in Norway and Finland.

Altogether the 10 companies will stay in 20 residencies from January 2013 – May 2014 in 10 different locations in 5 countries.



SWUFUS FROM LATVIA – residency in Höfn í

Hornafirði, Iceland January 18th – February 6th 2013 Swufus took Höfn by storm and Höfn stormed them. They experienced all types of weather as is to be expected in an Icelandic wilderness location. Their stay is well documented on the Wilderness blog, with personal texts about their days, videos and photos. <http://kedjawilderness.tumblr.com/>

The group held workshops for youth of all ages and presented their work at the end of their stay both in Höfn on February 3rd and at the Dance atelier in Reykjavik on February 5th under the title “Naked Happiness”. Wilderness host in Höfn is the local cultural centre.

Swufus developed their artistic idea on human identity in Iceland and through various interactions with locals, tested pre conceptions on what makes a Latvian. One of the central themes was the “Latvian myth” on the famous belt Icelandic Viking Egill Skallagrímsson, stole from the Latvian nation.

[Video from Höfn](#)

And a [video from Reykjavik](#)

Photos from final presentation in Reykjavik:





Before Swufus departed the island the multi – national collective Foreign Mountain arrived and a breakfast was arranged



FOREIGN MOUNTAIN from 4 countries – residency in Fljótshérað Iceland February 5th – 26th 2013

The Danish/ Finnish/Lithuanian/Icelandic collective Foreign mountain spent three weeks at the Slaughterhouse cultural centre in Fljotsdalsherað/Egilsstaðir researching for their artistic idea. Their approach was to interview large numbers of locals from various professions to find out about the community, the lives and longings of the people of Egilsstaðir. Their presentation of their dance work in progress “Organ orchestra” was held at the Slaughterhouse in February 23rd which was also the publishing date of their magazine “Foreign Mountain in Egilsstaðir” Arriving in Reykjavik they hosted a seminar on Feb 26th at the Dance atelier where they told audience about the “wild – east” experience.

Ásrún Magnúsdóttir, a member of Foreign Mountain had this to say after the residency.

"The people of Egilsstaðir are one of a kind and our stay there has really widened our horizon"

The start of Wilderness has been well documented in the Icelandic media. Here are 2 examples

RUV television news February 23rd 2013 [Dans in the Slautherhouse](#)

RUV radio programme Vidsja February 6th 2013 – interview with both groups (31,57 min)[Interview with Foreign Mountain](#)



Wilderness dance is supported by

The Cultural Programme of the European Union, the Nordic Culture Fund and the Kulturkontakt Nord.

Partners are

SL Independent theatres along with PAI, Iceland

Bora Bora, Denmark

Dansearena Nord , Norway

MAD Productions, Finland

New Latvian Theatre Institute, Latvia

FOREIGN MOUNTAIN PRESENTS ORGAN ORCHESTRA



Organ Orchestra looks to the future.
Organ Orchestra sees the future.
Organ Orchestra have an idea of the past.
Organ Orchestra tries to be here.
Organ Orchestra is here.
Organ Orchestra takes the chance.
Organ Orchestra tries to decide what it is to be here.
Organ Orchestra tries to look good.
Organ Orchestra tries to feel the right movements.
Organ Orchestra tries to avoid bullshit.
Organ Orchestra tries to feel good.
Organ Orchestra tries some ready made patterns.
Organ Orchestra writes scores.
Organ Orchestra includes a magazine.
Organ Orchestra uses the European money.
Organ Orchestra takes airplanes.
Organ Orchestra reads some theories.
Organ Orchestra watch TV series.
Organ Orchestra do not want to believe some things

There will be differently organized runnings, walkings and sittings!

Various organized body placements, structures and positions!

Discovering the authentically organized movements!

Finding new organizations in the body!

Multifarious ways of organizing and using the organs!

WORLD PREMIERE!

FIRST TIME IN EGILSSTAÐIR:

Orchestra played by Organs.

**SLÁTURHÚSIÐ. 23.FEBRÚAR 2013. 20:00 .
NO MONEYS. it is free.**

Put your hands up in the air like you really don't care.

**Sincerely,
Foreign Mountain.**

Víðsjá 28. febrúar

Fyrst birt: 28.02.2013 11:40, Síðast uppfært: 28.02.2013 11:40

Flokkar: [Rás 1](#), [Víðsjá dagsins](#)



Ásrún Magnúsdóttir er viðmælandi Víðsjár í dag. Ljósmynd: Dagur Gunnarsson.

Dans, leikhús, vörður í málverkinu og bókmenntagagnrýni meðal þess sem finna má í Víðsjá í dag.

Í Víðsjá í dag verður rætt við Ásrúnu Magnúsdóttur dansara sem dvaldi nýverið ásamt danshópnum Foreign Mountain á Egilsstöðum við rannsóknir á vegum Wilderness dance verkefnisins.

Leikritið Karma fyrir fugla eftir Kristínu Eiríksdóttur og Kari Ósk Grétudóttur verður frumsýnt í Kassarum í Þjóðleikhúsinu annað kvöld í leikstjórn Kristínar Jóhannesdóttur. Þetta er áleitð verk um ofbeldisfullan og ástlausan heim þar sem ímyndir ráða ríkjum í stað sjálfsmýnda en Karma fyrir fugla er frumraun höfundna á sviði leikritunar. Leikstjórn er í höndum Kristínar Jóhannesdóttur – rætt verður við höfundana og Kristínu í Víðsjá í dag.

Helgi Friðjónsson kennir sig við skjaldbókur og málar myndir af vörðum. Nú stendur yfir sýning hans á stórum myndum af íslenskum vörðum á Hverfisgötu 46. Helgi ræðir við Víðsjá um sýninguna.

Ásdís Sigmundsdóttir bókmenntagagnrýnandi fjallar um skáldsöguna Útlagann eftir Jakob Ejersbo, fyrstu bókina í þrileik sem gerist í Tansaníu á níunda áratugnum.

Dansað í Gamla slaturhusinu

Fyrst birt: 23.02.2013 20:12, Síðast uppfært: 17.03.2014 16:37

Flokkar: Fljótisdalshérað, Innlent, Austurland, Mannlíf



Austurvarp: Hvað gerir Austfirðinga hamingjusama?

SKRIFAÐ: 24 JANÚAR 2014 • HÖFUNDUR: GUNNAR GUNNARSSON •



Fjölbjóðlegi listahópurinn Hello!Earth hefur síðustu daga staðið fyrir kosningum til Hamingjuráðuneytis Fljótisdalshéraðs. Niðurstöðurnar verða kynntar við Snæfellsstofu á sunnudag þar sem hópurinn býður gestum í 100 sálna súpu.

„Við erum að reyna að koma af stað umræðu um hvaða gildi eru fólki kærast og skipta það mestu máli,“ segir Vera Maeder, annar forsprakka hópsins.

Hópurinn, sem starfað hefur í Sláturhúsinu á Egilsstöðum síðustu þrjár vikur, samanstendur af listafólki frá Danmörku, Þýskalandi, Brasilíu og Portúgal sem hefur auk listanna bakgrunn í raun- og félagsvísindum.

Þau hafa meðal annars rannsakað hvernig náttúran og hið daglega líf tengjast tilfinningum okkar um hamingju.

Lokaviðburðurinn verður 100 sálna súpan í og við Snæfellsstofu frá klukkan 14-17 á sunnudag. Hægt verður að fá far með rútu frá Sláturhúsinu kl. 13:15 en þeir sem hyggjast nýta hana eru hvattir til að skrá sig hjá starfsfólki Sláturhússins.

Gestir eru minntir á að klæða sig eftir veðri þar sem hluti

viðburðarins fer fram utandyra. Aðgangur er ókeypis en þátttakendur eru hvattir til að mæta með eina tegund af grænmeti eða kryddi í súpunu.

Íbúar sem brosa til ókunnugra og hugsa um velferð annarra vinsælastir - Myndir

SKRIFAÐ: 04 FEBRÚAR 2014 • HÖFUNDIR: GUNNAR GUNNARSSON •



PREV

1 of 17

NEXT

viljugt fólk á meðan veru okkar stóð."

Íbúar sem láta sér annst um velferð annarra og brosa og heilsa ókunnugum urðu hlutskarpastir í kosningum til Hamingjuráðuneytis Fljótshéraðs. Listahópurinn sem stóð að baki kosningunum er þakklátur fyrir stuðninginn frá Austfirðingum við fyrsta skrefið í verkefni sínu.

Það var hópurinn Hello!Earth sem stóð fyrir kosningum til hamingjuráðuneytisins. Af öðrum íbúum sem urðu hlutskarpastir í kjörinu má nefna þann sem sýnir erfiðum málum skilning og vinnur að velferð annarra, þann sem hjálpar öldruðum yfir götu og þann sem almennt vill bæta heiminn.

Hópurinn stóð síðan fyrir gjörmingi undir yfirskriftinni „100 sálna súpa“ við gestastofu Vatnajökulsþjóðgarðs á Skriðuklaustri. Talsmaður hópsins segir gjörninginn ekki hafa verið fullmótaðann á Klaustri.

„Næsta skref verður að fara yfir og læra af upplifun okkar og þeirra gesta sem tóku þátt í viðburðinum,“ segir Shuli Azoulay, talskona hópsins.

„Við erum afar þakklát fyrir að hafa fengið tækifærin til að taka fyrstu skrefin með þetta verkefni hér á Austfirðum í þessari yfirþyrmandi og áhrifaríku náttúru og hitta svo margt opið og

Sviðslistahópurinn Hello!earth - keðja í samtímadansi á Norðurlöndum og Eystrasalti

Sviðslistahópurinn Hello!earth hefur dvalið á Egilsstöðum síðustu þrjár vikur á vegum *Wilderness dance* verkefnisins sem er hluti af *keðju*, tengslanets í samtímadansi á Norðurlöndum og Eystrasaltsríkjum. Hello!earth hópurinn samanstendur af listafólki frá Danmörku, Þýskalandi, Brazíliu og Portúgal með mismunandi bakrunn, svo sem í sviðlist, dans-, mynd- og leiklist auk líffræði og félagsvísindum.

Hópurinn hefur sýnt víða um heim og vakið athygli fyrir nýstárlega nálgun.

Hello!earth vann útidansverk fyrir almenning, 100 sálna súpu, á Egilsstöðum og var "frumsýning" þess á sunnudaginn, 26. janúar í og við Snæfellsstofu hjá Skriðuklaustri. Í verkinu er menningararfurinn skoðaður, skilgreiningar á hinu yfirborðskennda og náttúrulega, menningunni sjálfri, náttúrunni, siðmenningunni og hugmyndafræði.

Áhorfendur eru dansarar verksins. Hello!earth hefur í fjölda ára þróað aðferð sína við gerð verka fyrir tiltekna staði, oft utandyra. Hópurinn notar leiki sem lúta ákveðnum reglum. Leikirnir örva líkamlega næmi þáttakenda, hreyfigreind þeirra og skynjun á umhverfið.

Markmið hópsins er að sögn að það sem þátttakendur gera og segja kallar fram öðruvísi félagskennd en við eigum að venjast og samtakamáttur er leystur úr læðingi. Með verkinu rannsakar hópurinn samkenndina og félagslega greind og leita í því innblásturs í heim skynjunar.



Sviðslistafólkið í Hello!earth.



Margrét hlýtur lof fyrir Blind Spotting

Danshöfundurinn Margrét Sara Guðjónsdóttir hefur fengið jákvæða dóma fyrir nýjasta verk sitt og það stærsta til þessa, Blind Spotting, sem frumsýnt var í Berlín í júní sl., og þá m.a. í tímaritinu Tanz, sem mun vera það virtasta sinnar tegundar í...

Danshöfundurinn Margrét Sara Guðjónsdóttir hefur fengið jákvæða dóma fyrir nýjasta verk sitt og það stærsta til þessa, Blind Spotting, sem frumsýnt var í Berlín í júní sl., og þá m.a. í tímaritinu Tanz, sem mun vera það virtasta sinnar tegundar í Evrópu. Verkið verður sýnt hér á landi 27. og 28. ágúst nk., á eiklistarhátíðinni LÓKAL og Reykjavík Dance Festival.



LATVIA

VARIOUS MEDIA COVERAGE

Partners

 dansearena nord



MAD PRODUCTION



BORA



LATVIJAS AĢENTŪRA
KULTŪRAS PĒĻĪBĪBĀI

« Atpakaļ

Rakstiet mums ✉

svētdiena, 2013. gada 21. jūlijs

Ērģelnieku un ģitāristu kursi

17.-20. jūlijs, tas bija laiks, kas sasauca kopā cilvēkus, kas vēlējās piedalīties kārtējos ērģelnieku un ģitāristuursos Bebrenē. Kursus vadīja pieredzes bagāti un gatavi dalīties ar savām zināšanām cilvēki:

ērģelniekiem – Marta Bicāne (Špoģu Mūzikas skolas solfedžo un mūzikas teorijas skolotāja, kristīgās mācības skolotāja, Višķu katoļu draudzes ērģeliece) un Jacinta Čiganoviča (JVLMA ērģelnieces nodaļas maģistrante, Aglonas bazilikas Kora skolas ērģelnieces skolotāja), ģitāristiem – Valdis Dvorovs (dziesminieks un ģitārspēles skolotājs).

Kursu noslēgumā Bebrenes baznīcā notika kursu dalībnieku koncerts, kuru noklausījās em. bīskaps Antons Justs, kurš celebrēja arī sv. Misi.



Skatīt visu ierakstu >>>

īeteikt 1

Share 2

Līkar pēttā

2 manns kunna aō meta pēttā. Vertu fyrst(ur) vina pīnna.

Ievietots 22:42

Atslēgas vārdi: **Baznīca, Pasākumi**

Komentāru nav

ceturtdiena, 2013. gada 4. jūlijs

Mēs pametām kluso mežu

Mākslinieku rezidencē jeb radošajā nometnē Ilūkstes novada Bebrenē no 13. jūnija līdz 4. jūlijam uzturas norvēģu laikmetīgās dejas mākslinieku grupa, kuri šeit strādā pie jaunas izrādes. Tās pamatā ir norvēģu dzejnieces un horeogrāfes **Jannes Kamillas Listeres** sarakstīts horeogrāfisks manuskripts "Mēs pametām kluso mežu".

Laikmetīgās dejas performanci "Mēs pametām kluso mežu" veido horeogrāfe **Ingrī Midgarda Fiksdāla** un dejojāji, kā arī līdzautori, **Pernille Holdena**, **Ingeleiva Berstada**, **Eivins Seljesets**, **Kristīne Helgebūstada**. Horeogrāfe Ingrī Fiksdāla ir viena no šī brīža talantīgākajām trīsdesmitgadnieku paaudzes horeogrāfēm Norvēģijā un pagājušā gada laikā strauji guvusi plašu starptautisku atzinību. Pērn viņa saņēma Oslo pilsētas balvu par neparasto izrādi "Nakts ceļotājs", kura notiek mežā un būs skatāma arī Rīgā, Starptautiskā Jaunā teātra festivāla *Homo Novus* programmā šī gada 4. un 6. septembrī.

3. jūnijā Bebrenes iedzīvotāji varēja iepazīties ar fragmentiem no topošās izrādes „Mēs pametām kluso mežu” laikmetīgās dejas mākslinieku no Norvēģijas izpildījumā.



Skatīt visu ierakstu >>>



Bebrenes web kamera.

Palīdziet ganību dzīvniekiem pārzīmot!



Skolnieku autobusa kustības grafiks – 2014./2015. gads (sākot no 01.11.2014.)

Lejuplādēt grafiku variet šeit...



Bebrenes cilvēki

Atslēgas vārdi

- Atmoda (4)
- Atzinība (1)
- Baznīca (8)
- Bebrene fotogrāfijās (10)
- Bebrenes profesionālā vsk. (5)
- Bebrenes vidusskola (16)
- Dvīetes paliene (29)
- Dzīrnava (5)
- Gulbji (2)
- Ize (1)
- Ilūkste (1)
- Izstādes (10)
- Mare (2)
- Muiža (4)
- Parks (5)
- Pasākumi (104)
- Pilskalnis (1)
- Remonts (16)
- Rītam (3)
- Rudzupuķes (1)
- Senās fotogrāfijas (23)
- Sports (8)
- Talka (7)
- Video (15)

Publicēšanas arhīvs

Ieteikt

Share

2

Līkar pēta

2 manns kunna aō meta pēta. Vertu fyrst(ur) vina pīna.

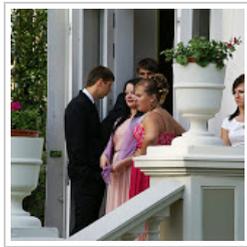
Ievietots
22:45

Atslēgas vārdi: **Pasākumi**

Komentāru nav

trešdiena, 2013. gada 3. jūlijs

Izlaidumu laiks - 2013



Skatīt visu ierakstu >>>

Ieteikt

Share

5

Līkar pēta

5 manns kunna aō meta pēta. Vertu fyrst(ur) vina pīna.

Komentāru nav

Ievietots 20:25

Atslēgas vārdi: **Bebrenes profesionālā vsk., Bebrene vidusskola, Pasākumi**

Jaunākas ziņas »

Sākumlapa

« Vecākas ziņas

► 2014 (43)

▼ 2013 (42)

► decembris (2)

► novembris (4)

► oktobris (3)

► septembris (5)

► augusts (1)

▼ jūlijs (3)

Ērģelnieku un ģitāristu kursi

Mēs pametām kluso mežu

Izlaidumu laiks - 2013

► jūnijs (6)

► maijs (7)

► aprīlis (4)

► marts (4)

► februāris (2)

► janvāris (1)

► 2012 (52)

► 2011 (50)

► 2010 (8)

Lapas

- Sākums
- Bebrene vēsture
- Bebrene pagasta karte
- Bebrene panorāmas
- Bebrene cilvēki
- Laika apstākļi Bebrene
- Video
- Kalendāri
- Kontakta forma
- Par Bebrene
- Bebrene web kamera

Ievadi savu e-pastu un seko līdzi

Email address...

Submit



▲ MEISTARKLAŠU dalībniekiem un arī citiem festivāla apmeklētājiem būs iespēja laikmetīgo deju iepazīt gan kā vērotājiem, gan kā darītājiem – arī uz savas ādas, atklāj dejas kritiķe Inta Balode.

FOTO - AIVARS LIEPINS, DIENAS MEDIJI

Iepazīsimies tuvāk un nedēļas garumā!

Rēzeknē rit **laikmetīgās dejas festivāls** Jauna deja jaunā vietā

Dzinna Skarņišova

JA uz kādu vietu Latvijā, kur cilvēki neko daudz nezina par laikmetīgo deju, aizved parādīt kādu šīs jomas izrādi, reakcija pēc tās nereti ir – jā, patika, bet kas šis viena vakara priekšnesums īsti bija?

Lai šādas satikšanās kļūtu saprotamākas, no 1. līdz 6. oktobrim Rēzeknē Austrumlatvijas koncertzālē jeb Latgales vēstniecībā *Gora* notiek laikmetīgās dejas festivāls *Jauna deja jaunā vietā*. Tas apņēmis audzēt izpratni par šo dejas virzienu, visas nedēļas garumā «pillnā» informāciju par to, dodot laiku uzziņāto sagremot un ļaujot iepazīties ar laikmetīgo deju gan kā vērotājam, gan kā darītājam, stāsta viena no festivāla organizatoriem – dejas

kritiķe Inta Balode. «Līdzīga sajūta, ka picrūkst komunikācijas un izglītības par laikmetīgo deju, ir visā Baltijā un Ziemeļvalstīs,» viņa saka. Tieši tāpēc tapis starptautisks projekts *Writing Movement* – ar tā un Valsts kultūrkapitāla fonda atbalstu notiek arī šīs nedēļas festivāls Rēzeknē, kuru rosinājis projekta partneris Latvijā *Dance.lv* žurnāls.

«Festivāla mērķis ir izglītot trīs cilvēku grupas,» formulē I. Balode. Viņi ir kultūras žurnālisti un organizatori, kam, saskaroties vai rakstot par laikmetīgo deju, bieži pietrūkst fona zināšanu. Otri – Latgales reģiona dejas pedagogi, kas labprāt par šo dejas virzienu kaut ko pamācītos. Šīs abas grupas jau nedēļas sākumā piedalīsies teorē-

tiskās lokcijās un praktiskās meistarklasēs. Savukārt trešā grupa ir visi citi interesenti no visas Latvijas, kas no 3. oktobra aicināti apmeklēt festivāla izrādes un publiskās nodarbības.

Ceturtdien *Gorā* tiks izrādīta horeogrāfes Olgas Žituhinas dejas kompānijas iestudētā laikmetīgās dejas izrāde *Un atkal par to pašu* ar rokgrupas *Dzelzs vilks* piedalīšanos. Piektdienas pievakarē uz *Gorā* Lielās zāles skatuves notiks bezmaksas atklātā laikmetīgās dejas nodarbība, kurā aicināts piedalīties ikviens dejas cienītājs. Sestdien būs iespēja noskaņoties Latvijas Kultūras akadēmijas studentu dejas izrādes *Ornaments. Krustu krusti* (Krišjānis Sants) un *Il cemento della struttura*

e dell'accento (Sintija Silina). Taču vēl pirms abām izrādēm *Gorā* foajē varēs redzēt dejas priekšnesumus, ko meistarklasēs kopā ar Latvijas un ārzemju pasniedzējiem būs izveidojuši dejas pedagogi, žurnālisti un kultūras dzīves organizatori. Festivāls sestdien noslēgsies ar dejas izrādi *Tango linijas*, kur uz skatuves satiksies deju grupa *Ritms*, ansamblis *Tango Sin Quinto* mūziķi un dziedātāja Alja Vitoliņa.

Un kāpēc tieši Rēzeknē? «Ļāpēc, ka tā ir jauna vieta, kur kam tādām notikt. Viņi tur ļoti labi strādā. Mēs *Dance.lv* žurnālā tomēr esam trīs kritiķes bez resursiem, un, ja mums nepalīdzētu šāds reģionālais centrs ar spēcīgu komandu, mēs neko nevarētu izdarīt,» slavē I. Balode. ●

laik

Va
+11
L
S
S
Rīg
S
o
+7

hor

Jaun
Istā dien
Tiks nov
un origi
Mērķis
Laba de
civēku s
ceļojum
kārtas p
Dzīvī
Lazvīg
pavēce
īsteno
Vārda
Ros jāde
virziet
plāno
Lau
Vāres
izdevim
tiks nov
Jaun
Bosni
izdoš
romān
Sari
Nepi
pārēst
nākotn

kr

5
12
17
22
27
32
37
42
47
52
57
62
67
72
77
82
87
92
97
Sest
HOR
1. Ma
4. G

- [Raksti](#)
- [Literatūra](#)
- [Sarunas](#)
- [Lekcijas](#)
- [Ar bērniem](#)
- [Konkursi](#)
- [Kontakti](#)

MEKLĒT

Ienāc ar



[Reģistrēties](#) | [Aizmirsu paroli](#)

-
- LIETOTĀJS
-
-
-

[Sarunas](#)



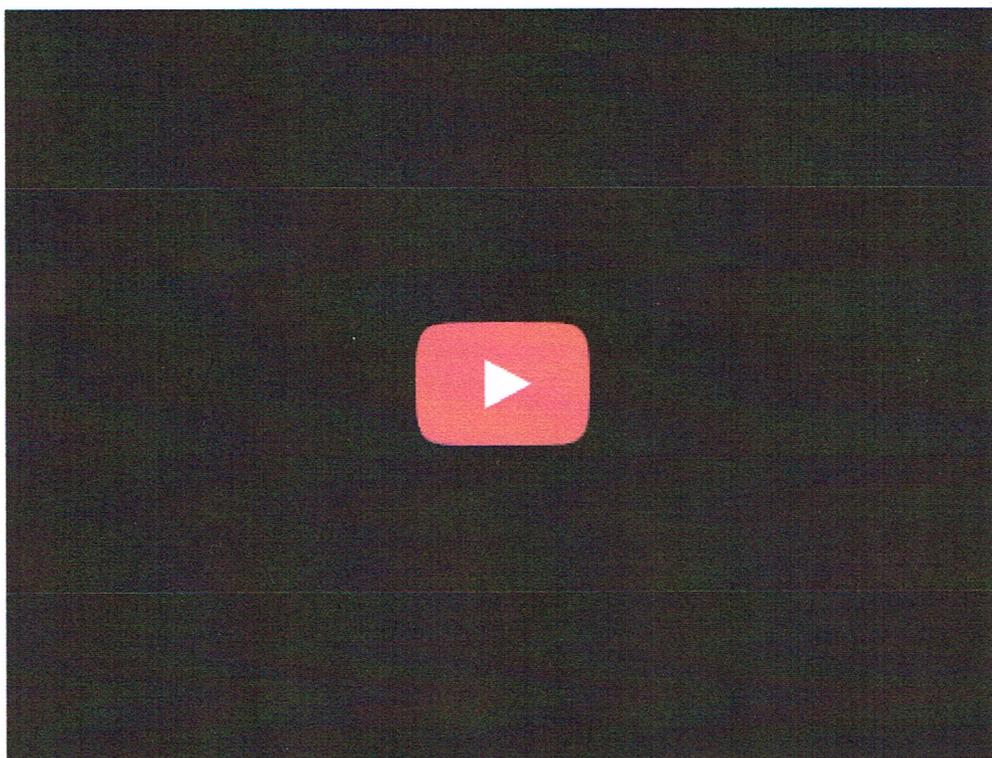
2013. gada 28. augustā

[Izdrukas versija](#)

Ingri Fiksdāla: Medijs nav tik būtisks

[Nav komentāru](#)

Viena no māksliniecēm, kas viesosies šī gada [Starptautiskajā jaunā teātra festivālā "Homo Novus"](#), ir norvēģu horeogrāfe Ingri Fiksdāla, kura Rīgā rādīs savu 2012. gadā radīto darbu "Nakts ceļotājs". Šovasar rezidenču programmas "Wilderness" ietvaros viņa trīs nedēļas pavadīja Bebreņē, kur kopā ar dejotājiem veidoja jaunu izrādi. Mēs izmantojām iespēju parunāt ar Ingri, lai noskaidrotu, ko varam sagaidīt festivālā. Intervija – Ilmārs Šlāpins, video – [Alise Zarīna](#).



Kā jūs izmantojat deju un kāpēc? Kāpēc dejas ir jūsu instruments?

Atkarībā no tā, ko jūs saprotat ar deju. Jo mani iepriekšējie darbi un arī tas, ko iestudēju šeit, Bebreņē, nav gluži tas, ko cilvēki pirmām kārtām saprot ar deju. Tās drīzāk ir ķermeņu kustības un arī daudz nekustības. Tāpēc mana darba pamatā nav dejas tradicionālajā izpratnē.

Cilvēka ķermenis?

Jā, drīzāk cilvēka ķermenis. Tas ir daudz svarīgāks par deju kā tādu. Bet, runājot par medija izvēli, iespējams, tā ir zināma nejaušība. Kādu nu izglītību tev nācies iegūt. Tev ir zināma interese astoņpadsmit gados, un tad tu strādā ar šo mediju. Un domāju – ja es būtu studējusi zīmēšanu, iespējams, viss attīstītos citādāk. Man šķiet, ka medijs nav tik būtisks. Es nedomāju, ka tas mani ierobežo. Man nav obligāti jāveido darbi, kuri tiek uzskatīti par deju. Kad es absolvēju skolu, ļoti ilgu laiku es strādāju sadarbībā ar vienu režisoru. Mēs vairāk iestudējām teātra iestudējumus vai tādus, kas apvienoja teātri un deju. Bet pēdējos gados es strādāju tieši ar deju.

Septembrī Rīgā jūs rādīsiet izrādi "Nakts ceļotājs". Kas tas ir?

Tas ir kaut kas pa vidu starp koncertu un deju performanci. Un rituālu, tā laikam var teikt. Tas ir radīts festivālam "Up to Nature". Šī festivāla noteikumi bija tādi, ka iestudējumam jānotiek brīvā dabā, neizmantojot elektrību. Un, vadoties pēc šiem noteikumiem, mēs sākām attīstīt ideju. Saulrietā mēs aizvedam skatītājus uz mežu, uz konkrētu vietu, ko esam sagatavojuši, kur notiek koncerts. Šis koncerts savā ziņā ir pagānu rituālu iedvesmots, taču mēs cenšamies radīt kaut ko, kam piemīt jēga pašam par sevi, ne tik daudz vienkārši atsaucamies uz rituālu. Būtisks šīs performances aspekts ir sociālā situācija, kurā nonāk skatītāji. Tā ir citādāka, nekā ejot uz teātri. Tevi savāc grupā, kas kopā iet gājienā pa mežu, visi sēž aplī... Un pēc performances mums ir ballīte ar šņabi un uzkodām. Mēs skatāmies, kā mainās skatītāju sociālā situācija, un mērķis ir radīt sava veida sociālu hepeningu.

Jūs interesē senie rituāli. Un, kā saprotu, afrikāņu rituāli. Vai tā ir?

Jā, bet ne tik daudz paši rituāli, cik rituāls kā potenciāls līdzeklis sociāli, kolektīvi afektīvas situācijas radīšanai. Un tas, kā to var pārvērst teātrī. Rituālā veicējs darbojas, pārstāvot visu grupu. Un laikam tas mani interesē – radīt līdzīga tipa situāciju dejas performancē, teātra performancē. Lai skatītāji būtu iesaistīti tajā. Ne mijiedarbības nozīmē, bet uzmanības un piedzīvojuma nozīmē. Mēs strādājam pie horeogrāfiskā manuskripta, ko sarakstījusi rakstniece Janna Kamila Listere. Tas izskatās gandrīz pēc dzejas krājuma. Un viens no galvenajiem diskusiju tematiem šīs izrādes sakarā ir tulkojamība. Kā nozīme tekstā attiecas pret nozīmi, ko rada kustības. Mēs arī runājam par jušanu un apzināšanos, un galu galā nonācām pie zombiju idejas. Dzīvajiem miroņiem, kas eksistē tikai kā ķermeņi. Reaģē tikai instinktīvi.

Esmu pamanījis, ka laikmetīgajā dejā pastāv trīs motīvi. Seksualitāte, kas ir saprotami. Dzimšana. Un nāve. Vai tas ir saistīts ar to, ka cilvēki uz skatuves izmanto savu ķermeni? Tāpēc viņi jūt savu ķermeni un domā par to, un, dabiski, domā par savu mirstību. Vai jūs runājat par nāvi savās performancēs?

Es nedomāju par nāvi tīrā veidā, taču cilvēki reizēm tā to saprot. Tātad acīmredzot tur kaut kas ir. Bet es nevaru gluži piekrist tēzei par trīs tēmām, kas atkārtojas visā laikmetīgajā dejā. Tās patiešām pastāv, taču arī identitāte, dzimtes problēmas...

Vai jūs ticat, ka zombiji eksistē?

Es nezinu, laikam jau ne. Literatūrā, ko mēs mazliet esam palasījuši, parādās fizikālisma uzskats. Fizikālisti uzskata, ka zombiju nav. Ja visa mūsu domāšana un viss mūsu ķermenī ir fizisks, tad nevar... Nu, pirmkārt, viņi apgalvo, ka zombiji nekādā veidā no mums neatšķirtos, jo tie funkcionētu tāpat kā mēs. Vienīgi viņiem nebūtu dvēseles. Taču fizikālisti netic dvēselei, tāpēc zombiju nevar būt. Vai arī mēs visi esam zombiji. Taču esmu lasījusi arī par haitiešiem, kas esot radījuši pirmos zombijus. Tie bija cilvēki, kas pastrādāja nopietnus noziegumus, piemēram, slepkavības. Viņiem tika iedotas kaut kādas zālītes, kas tik ļoti palēnināja visas ķermeņa vitālās funkcijas, ka tos varēja apglabāt zemē. Tur viņi palika, ja nemaldos, pusdienu vai visu nakti. Kad viņus izraka ārā, viņi joprojām bija dzīvi, taču skābekļa trūkuma dēļ viņu smadzenes bija ļoti cietušas. Tā nu viņi turpināja staigāt un dzīvot sabiedrībā, taču kā dzīvie miroņi.

Padod tālāk

-
-
-

Piedalies diskusijā

Lai komentētu, lūdzu, autorizējieties!

NORWAY

VARIOUS
MEDIA COVERAGE

Partners

 dansearena nord



MAD PRODUCTION



BORA



LUTSILAND JANKA
KUTSILANDI KESKUS



Danserne heter Kristine Vismane, Rudolfs Baltins, Janis Snikers og Uldis Snikers. De er fra Riga og har dannet gruppen The Swufus.
Foto: Caroline Greiner

Finner inspirasjon i naturen

The Swufus er på residens hos Dansearena nord i forbindelse med et stort EU-støttet prosjekt som vi gjennomfører med partnere i Norden og Baltikum. Forrige uke opptrådte de på Fuglenesveien.

Caroline Haukeland Greiner
caroline@hammerfestingen.no

- Prosjektet heter Kedja og er ganske omfattende, forteller leder Susanne Næss i Dansearena Nord.

Dansearena nord er partnere i det delprosjektet som heter Wilderness der formålet er å ta dansekunstnere ut av de store dansecentre for dermed å gi dem nye muligheter for kunstnerisk inspirasjon og ikke minst for at de skal gi noe tilbake til de samfunn de besøker.

The Swufus har gått fra Alba

til Hammerfest for på den måten å bli kjent med naturen og området omkring Hammerfest. Små happenings på Fuglenesveien for morgentrafikken er en del av det å gi noe tilbake til samfunnet som har gitt dem mye. De har også hatt danseworkshops i fire dager for noen av byens unge danselever og nå jobber de daglig i studio hos Dansearena nord for å kunne presentere en visning på slutten av neste uke - altså omkring 28. - 29. august.

- Vi vil invitere til en åpen visning i løpet av denne uke, forteller Næss.

The Swufus er valgt ut av 110 søkere fra hele norden og baltikum. I løpet av tre år tar Dansearena nord og partnere imot 10 grupper som får 20 residenser i de nordiske og baltiske landene.

**Førstegangsundersøkelse
kun 690,- hos tannlege**

**Vi ønsker alle
en god sommer**

**Haugen
Tannklinikk**

Tannlege MNJF

784 14343
www.haugentannklinikk.com



**Flotte
treprodukter
i butikk**

Håndverkerhuset
Kirkegata 8 **Qi-4** 906 11 793

**NIKE
HYPERVENOM**

**Junior
499,-**



**Senior
699,-**

INTERSPORT

Uinteressert i dans?

Da kan du være den Liv Hanne på jakt etter

Hvert år er det dansefestival i Hammerfest. Dans har en fast skare av tilhengere i byen. Nå vil hammerfestdanser Liv Hanne Haugen lokke også de som ellers ikke går og ser dans.

Caroline Haukeland Greiner
caroline@hammerfestingen.no

– Hammerfest har mye å by på. Det har den alltid hatt, ikke minst når det kommer til dans. Og det er både rart og helt naturlig at den har sin egen årlige dansefestival, Dansefestival Barents (DFB) som nå i 2013 arrangeres for tiende gang, sier Liv Hanne Haugen.

Haugen har vokst opp i Hammerfest, men har bodd sitt voksne liv i Tromsø. Hun forteller at verdens nordligste og mest eksotiske dansefestival trekker til seg både store og prangende, såvel som små og eksperimentelle dansekompanier fra øst, sør og vest, men også besøkende kommer fra inn- og utland i løpet

av denne korte og intense uka som i november fyller Hammerfest med dans.

– Det angår ikke meg

Det er Liv Hanne Haugen som er valgt ut til å være årets festivalkunstner og et av prosjektene til festivalen er ”Danser søker Hammerfest søker Dansefestival Barents”.

–Jeg vil utfordre hammerfestinger som ikke ellers ville gått på danseforestilling til å invitere en danser hjem til seg under festivalen. I gjensjelse får familien festivalpass og en personlig guide til forestillingene, sier Liv Hanne Haugen.

Tanken bak er at det kan føles vanskelig å gå på en danseforestilling hvis du aldri har vært på danseforestilling før.

– Eller det kan være at du føler at det ikke angår deg, sier Haugen. Derfor vil hun bidra til at de som kanskje kunne tenkt seg, eller som tør å utfordre sine egne interesser, får en mulighet til å gå.

– Kort fortalt går det ut på at fem

danserkunstnere fra andre steder i landet, inviteres til å bo i fem forskjellige hammerfesthjem under uka dansefestivalen varer. Målet er at danserkunstneren skal introdusere vertsfamilien til dans gjennom å ta de med

kommer fra?

På slutten av oppholdet skal danserkunstneren presentere sitt opphold kunstnerisk for en jury i DFB. Ett av disse prosjektene blir valgt ut og vist som en egen forestilling under DFB 2014.

Myte eller sannhet

– Jeg er spent på om jeg får vertsfamilier til å stille, sier Liv Hanne.

– Det går litt på spørsmål om den gjestfrie nordlendingen, er det myte eller sannhet? Så nå blir jeg til myten om nordlendingen som åpen og raus! Jeg søker fem vertsfamilier som har lyst til å losjere en danserkunstner hjemme hos seg under festivaluka 4.–10. november.

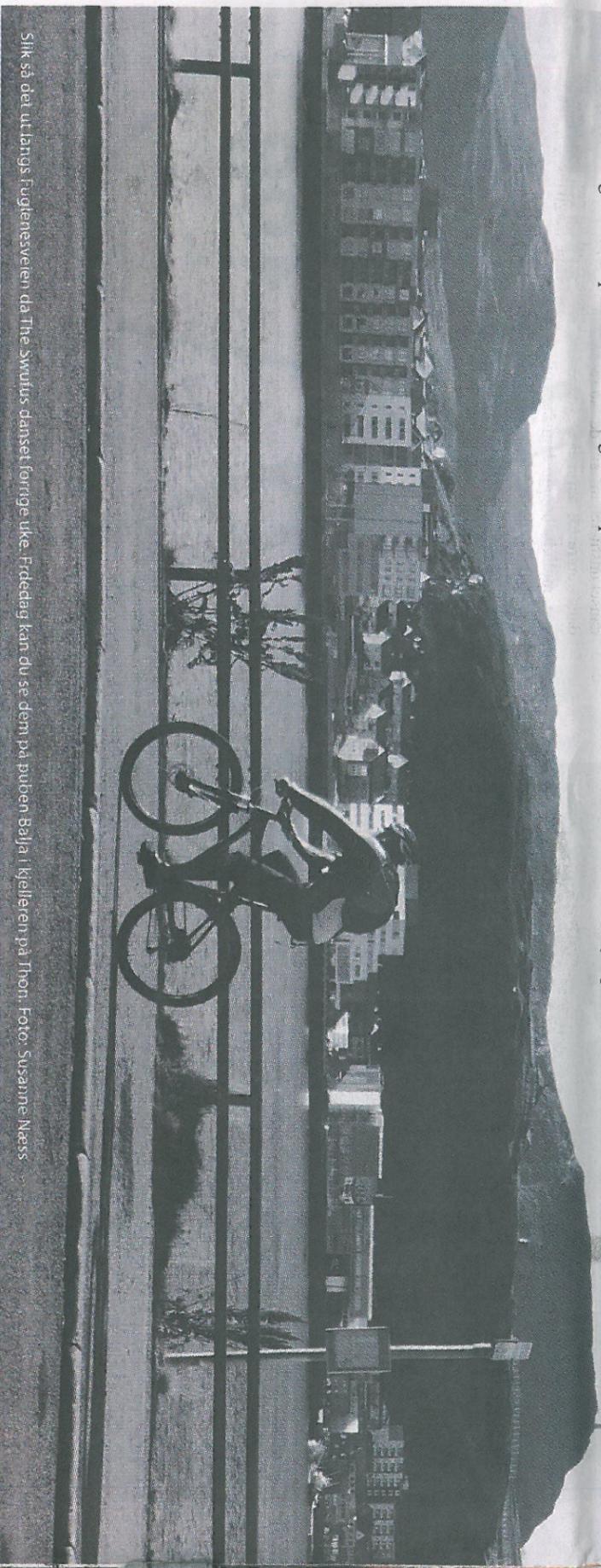
Det du får tilbake er:

- Festivalpass til familien
- Mulighet til å oppleve dans av ypperste klasse med en ’kjerner’
- Et blikk bak kulisserne i et nytt fagfelt
- Kanskje et nytt vennskap
- Ny input som familie



Liv Hanne Haugen

på danseforestillinger under festivalen. Hva er dans? Hva er det eventuelt ikke? Vertsfamilien oppfordres på sin side til å by på livet sitt i Hammerfest. Er livet her annerledes enn steder der de



Slik så det ut langs Fuglensveien da The Swufus danset forrige uke. Fridag kan du se dem på puben Balja i kjelleren på Thon. Foto: Susanne Næss

Danser på Balja

The Swufus jobbet med temaet identitet. Gruppen har tatt initiativ til happening i Hammerfest og avslutter arbeidsoppholdet med å invitere til en uformell visning i studio. Som vanlig bruker vi å ha en hyggelig samtale mellom kunstnere og publikum rett etter visningen på AKS.

- Denne gangen foregår dette på Banjern Pub, der vi håper at så mange som mulig har anledning til å delta, inviterer Susanne Næss, leder i Dansearena Nord.

Kjenner du noen med hjemlengsel?
Gi bort et gaveabonnement

År 760,-
Halvår 450,-
Tre mnd. 230,-

Forbedling av et bilde i 100 gr. med

Mall: post@hammerfestingen.no
Tlf: 906 99 600
Nett: www.hammerfestingen.no

Hammerfestingen

BLIKK

&

VENTILASJON

Alt i Beslag
-Takhatter
-Takerner etc.
-Ventilasjonsmontering

Tlf: 78 42 17 09



Hele Akkarfjord skole danser med dansegruppen Anatomy of Dance, som består av tre latviske dansere, en musiker og en kameraman. Gruppen skulle egentlig bare leie hotelet, men takket ja til å ha et danseprosjekt med elevene på Akkarfjord skole. Foto: Privat

Dans for store og små

Onsdag 6. mars kom det noen veldig spesielle gjester hit til skolen vår. Denne gangen var det ikke et vanlig overnat-

tingsbesøk som skulle bo på hotelet, og gi oss noen kroner i inntekt til klasseturen vår.

Nei, da vi hørte hvem det var som skulle komme ble vi først veldig overrasket og kanskje litt glade, men så gikk det rundt i tankene mine, hvordan skal dette bli tro?

Av Sigyn Åsa Sætereng
Elev ved Akkarfjord skole

De som kom var en gruppe fra Riga i Latvia, som kalte seg for «Anatomy of Dance». De er tre dansere, en fotograf og kameramann, og en musiker. Vi visste ikke svært lite om hvem de var, men vi hadde en liten anelse om hva vi skulle gjøre, ut i fra det vi hadde fått av informasjon fra lærerne.

Bo i tre uker

Denne dansegruppen hadde søkt om residens hos Dansearena nord om å få komme og bo i Hammerfest i tre uker. Fra 110 søkere ble ti plukket ut og fikk stipend til dette prosjektet. Denne gruppen hadde som mål å få inspirasjon, bli kjent med samfunnet og oppleve eksotisk natur. På disse tre ukene skal de få så mange ideer som mulig, som etter hvert skal føre til en forestilling de skal sette opp.

Bli kjent

For også å inkludere og bli kjent med småsamfunnene ble det bestemt at denne gruppen

skulle få tilbringe en liten uke på vår skole i Akkarfjord på Sørøya. I løpet av tre dager har vi hatt dans som hovedtema og selv om noen hadde vært borti dans før, var dette helt nytt for mange, og noen var litt skeptiske. Jeg personlig syntes dette høstes ut som et utrolig spennende prosjekt som vi var så heldige å få bidra med og være en del av.

Mange aktiviteter

Vi var med på flere aktiviteter, koreografi, rytmeøvelser og fikk tilbringe denne tiden med veldig hyggelige folk. Jeg opplevde dette som både morsomt, utfordrende, lærerikt og inkluderende både for store og

små. Vi som elever føler oss veldig heldige som får denne muligheten og at vi som er en såpass liten skole også blir inkludert i slike prosjekter.

Overraskende

Jeg tror det de fleste fikk et helhetlig og overraskende godt inntrykk av disse dagene og læringen er definitivt noe som er verdt å ta med seg videre. Spesielt for meg, som har danset så lenge jeg kan huske, er det alltid veldig inspirerende å jobbe med profesjonelle folk og lære av dem. I mine øyne kommer jeg bare ett skritt nærmere lysten og drømmen om å leve av dans.



vint

Verdens først ble en uforb fjor, med ma stemning, sk Facebook.

- Kanskje il lokale og musikk her soppskriften Redrum vid Fokk 2013 f

NOISEGAT

For mange dette splitt dette også p offentlig sce lista respekt den ves, krc fra 80-tallet. Holmgren (8 (trommer), Thorleif Tal og Thomas (gitar).

GEGGEN M

Mannen og Mauno bør v for de fleste. om spillesu Mannskape (gitar), Åge John Eirik N

TOG 2:

Tidligere k bandet Bud synligvis by band. Tog2 Are Peder Per-Johnny Storvik (ba (trommer).

PRÆRIEN

Bør ikke for lengst butikken p bandet før hverdagsk primus mo stiller her låter, og d selv voka (gitar), Å Goran Joh

RECYCL

Skrål med kutymen, musikere tybandet finale bli backflash høydare. gen (sang tar), Håke Jørgen John-Eir

Sjefredaktør Marianne S. Kjelland
Nyhetsredaktør Rune Andreassen
Journalist Øystein Ingebrigtsen
Journalist Karin P. Skarby
Journalist Audun Rønningen
Journalist Katharina M. Hesby
Red. medarbe. Lill Friksen
Annonsekonsept Tore Solheim

760 67 800 msk@lofotposten.no
760 54 005 rune@lofottidende.no
760 54 006 oystein@lofottidende.no
760 54 004 karin@lofottidende.no
760 54 002 audun@lofottidende.no
760 54 003 katharina@lofottidende.no
760 54 001 lill@lofottidende.no
760 54 011 tore@lofottidende.no

Sentralbord: 760 54 000
E-post redaksjon: red@lofottidende.no
E-post markeds: marked@lofottidende.no
Besøksadresse: Lekneskroken 9 d
8370 Leknes.



Utgitt seks ganger i uka på tirsdager og fredager. Utgiver er Lofoten Kommunikasjon AS. Oppslaget er 3950 eksemplarer

Mer dans på Figurteatret

Kommende tirsdag viser Figurteatret i Nordland igjen forestillingen "A Piece about Home Work Children and Love (Of Family and Deer)" i Stamsund.

Stykket hadde premiere i Stamsund i mars i år og var etter det på turne. Forestillingen er produsert av den finske koreografen Janina Rajakangas og skal nå ut på en kombinert forestillings- og workshopturne i Nordland.

- A Piece about Home Work Children and Love (Of Family and Deer) er en danseforestilling som kaster et vennlig og lett paradisk blikk på livet vi lever innendør hjemmets vegger. En forestilling som åpent og nysgjerrig fantaserer om et liv utendør Huset. Om en hjemmelig dør inn til et annet-ledes sted. En vakker skog, kanskje. Befolket av noe helt ukjent. Av noe og noen vi aldri før har møtt, heter det fra Figurteatret.



- Humørfyllt kommunesammenslåing

Lørdag deltar Vestvågøy teaterlag under en forestilling i kulturhuset i Svolvær. Gry Falch Olsen i Svolvær by-teater melder at kommunesammenslåingen starter i kulturhuset denne kvelden.

- Dette blir ei heidundrende jubelrevyforestilling med det beste fra revylag i Lofoten og Vesterålen, melder Falch Olsen i en pressemelding.

Forestillingen er en del av kulturhusets fem-årsjubileum. Vestvågøy teaterlag har gjort seg bemerket med flere revyer på hjemmebane på Leknes, men har blant annet også opptrådt på Det norske teatret i Oslo.

- Det er utrolig artig å kunne sette sammen ei forestilling signert dyktige revylag fra regionen vår. Fra Vesterålen kommer også Neshallrevyen fra Stokmarknes og fra Lofoten kommer Laukvikrevyen, Humorkartene, Vestvågøy Teaterlag, Helsikes kvinnfolk, Svolvær Byteater og fra selveste fylkeshovedstaden kommer Asylrevyen, melder hun videre.

- Dette blir to innholdsrike timer man absolutt bør gå glipp av, med et stort spenn mellom ulike uttrykk, danseinnslag og ikke minst fantastisk humor - og sannsynligvis legges grunnlaget for ei kommunesammenslåing for Lofoten denne kvelden sier Gry Falch Olsen.

Lunch

299

HEAA TENKTE DU DET

DET ER EN

STIV

GENERAL

MEDIA COVERAGE AND REVIEWS OF ARTISTIC PRODUCTIONS

Partners

 dansearena nord



MAD PRODUCTION



BORA



LUTSILAND JARNA
KUTSILAND JARNA



HOODS, koreografi: Ingrid Fiksdal, scenografi: Signe Becker, Black Box Teater 2014.

Hoods – et samtidsrituale

Ingri Fiksdal og Signe Becker inviterer til et selsomt og urovekkende, men også underholdende møte i grenselandet mellom forestilling, installasjon og performance.

HOODS Fisdal/Becker. Koreograf:

Ingri Midgard Fiksdal. Scenograf: Signe Becker. Kostymer: Signe Becker/Anette Nan Lindrupsen. Musikk: Camilla Vatne Barratt-Due. Lys: Tilo Hahn. Utøvere: Ingeleiv Berstad, Kristin Helgebostad, Pernille Holden, Eivind Seljeseth og Sigrid Hirsch Kopperdal. Coproduksjon: Kedja Wilderness Residency, Black Box Teater, Oktoberdans/BIT Teatergarasjen, MDT Stockholm, New Theatre Institute of Latvia og KHIO/Program for kunstnerisk utviklingsarbeid. Black Box Teater 1. Mars 2014

små puljer slippes det eksklusive publikummet – kun tjuvfem i tallet – inn i Black Box Teaters Store Scene – via garderoben, der vi kles i vide, brokete gevanter, hatter og slør for ansiktet. Innslippsverten forsikrer oss om at vi ikke kan gjøre noe galt og advarer dessuten mot at det på et tidspunkt kan bli noen ubehagelige effekter. Poenget er tydeligvis ikke å konfrontere med sjokk og uventet ubehag. Det beroliger kanskje de få



AV SNELLE HALL

som ikke tilhører Black Box kjernepublikum.

Å trå over dørterskelen til scenerommet er som å forsere en liminal terskel og innvis i et rituale tilrettelagt av Fiksdal og Becker og deres kunstneriske team; anonymisert, ikke som oss selv, men uten å vite hvilken rolle vi er tiltenkt. Vi ankommer et habitat vi må gjøre oss kjent i, samtidig som vi allerede hører til; spredt i det store, dunkle rommet ser vi skikkelser som oss selv; tilsørte ansikter, uformelige kropp. For hver lille gruppe som ankommer viskes skillet mellom publikum og utøvere ytterligere ut. Skikkelser dukker opp i mørke utkanter av rommet eller henger/står i forlengelsen av tøyremene som henger fra taket, mens andre sitter i klynger midt på gulvet. Etter hvert som øynene venner seg bedre til mørket, ser vi at enkelte skikkelser ikke er levende, men utstoppede. Fiksdal og Becker beskriver det selv som en kappekledd hengemyr, der dødelige og døde kropp flyter over i hverandre i et landskap av oppløsning. Det gir en opplevelse av vagt ubehag, samtidig som jeg er på vakt – jeg tenker at dette er som å vandre i et landskap nylig rammet av en ulykke.

Hendelsen

Rommet og situasjonen har slektskap med Fiksdal og Beckers tidligere samarbeid i produksjonen *Night Tripper* som ble spilt ute i naturen. De utstoppede dukkene/skikkelsene lurte også i skogen, og opplevelsen av rituale/innvielse var tilstede også der når publikum måtte ut på tur for å komme frem til hendelsesstedet.

I *Hoods* tar de det lenger ved at dukkene, utøverne og publikum på mange måter blir ett, selv om Fiksdal og Becker beholder utøverne som aktive og hovedansvarlige for den performative situasjonen. Der naturen i større grad, med sitt uendelige rom, gir rom for overraskelser og impulser som veves sammen med publikums egne erfaringer, påminner blackboxen meg hele tiden om teatersituasjonen.

Hoods utfordrer vår tålmodighet, spesielt i den første delen for utøverne

begynner å røre på seg. Samtidig er det den bevisste langtrukkenheten som gjør at konseptet virker. Det er i det jeg aksepterer at ingenting skjer, at prosjektet lykkes med sin ambisjon om å oppløse grensene mellom koreografi og scenografi, utøvere og publikum.

Camilla Barratt-Dues musikk er viktig for opplevelsen, ikke minst i åpningen. Den er ikke påtrengende og holder seg tett til det visuelle temaet; dyster mot det monotone, men den har likevel et dynamisk spenn i seg, noe som forsterkes av at høytalerne henger sammen med scenografi og lamper ned fra scenetaket. Det er som om noen hvisker deg i øret når du ikke er klar over at vedkommende står der.

Etter hvert begynner utøverne å bevege seg. Fullstendig anonymisert og tildels uformelige på grunn av kostymene, bygger de over tid opp sekvenser basert på enkle bevegelser, og som vedvarer til materialet så å si «brenner seg ut» før skikkelsene igjen faller til ro. Det åpner med en lang kontaktduett mellom en «død» (altså utstoppet) og en levende, og det gamle «danse-med-dukke»-knepet fungerer fantastisk sammen med kostymene. Opplevelsen av en menneskelig form kommer og går, figuren morfer seg inn og ut av kjente og ukjente former. På et annet tidspunkt vandrer en abnormt høy skikkelse rundt, også denne en mutasjon mellom dukke og danser. Utøverne, flere også selv koreografer, er gode både på rom og timing og får innenfor det begrensede bevegelsesmaterialet fram en variasjon i kvalitetene. Etter hvert blir utøverne mer ekstatisk, de rister og slenger seg, og det smitter over i hele rommet, hele takriggeren svinger, scenografi og lys og lyd settes i bevegelse.

Tilo Hahns lysdesign i forestillingen er tilbaketrukket, men de få store lysgrepene som tas, er avgjørende. På et tidspunkt henter lyset ut en skarp gulfarge fra deler av scenografien og kostymene, noe som både endrer hele rommets karakter og toppe forestillingens intensitet.

Totalteater

Hoods er både som totalteater og hendelse et godt eksempel på hvordan sam-

arbeid og likestilt kunstnerisk innflytelse kan manifestere seg som uttrykk. Det er umulig å si hvor scenografien slutter og koreografien begynner eller omvendt, og assosiasjonene går til Craig og Appia og deres teorier om übermario-netter og rom, lys og aktører som likeverdige. Som om Fiksdal og Becker ønsker å gå tilbake til røttene, både i forhold til det performative (ritualene, det karnevaleske) og det teaterfaglige.

Fiksdal & Becker

Både Fiksdal og Becker er spennende kunstnere å følge, noe en økende internasjonal oppmerksomhet også vitner om.

Fiksdal er for tiden stipendiat ved Kunsthøgskolen i Oslo/Stipendprogrammet for kunstnerisk utviklingsarbeid der hun undersøker koreografi som kollektiv og affektiv event, et fokus som er forankret gjennom flere produksjoner. Fiksdales scenspråk kjennetegnes av få, men insisterende valg. De enkle bevegelsene og repetisjonene, slik vi også kjenner fra tidligere forestillinger som *Night Tripper* (2012) og *Band* (2013), kan være krevende, men så ønsker Fiksdal også å utfordre publikums rolle.

Becker er aktuell med scenografi i en rekke sammenhenger. Hun er blant annet tilknyttet Verk Produksjoner og har blitt nominert til Hedda-prisen for beste scenografi for sitt arbeid der.

I deres felles prosjekter makter de å gjøre omgivelsene, inkludert publikum, til medspillere. Samtidig ligger en vesentlig del av kvaliteten i et konsistent formspråk, så hvordan ville det fungere om noen bryter opp dette? Jeg tar meg i å lure på hva som ville skjedd om flere publikum tok seg større friheter og ble fysisk utagerende i en annen grad, hvor mye måtte danserne ha dempet seg? Denne kvelden var det ingen som testet disse grensene – vi forholdt oss publikumsoppdraget og som forventet – stående, gående, sittende, observerende.

Og da det var over ville jeg helst bli værende i hengemyra.

Hoods (Blackbox)

torsdag 27. februar, kl. 12.53 · av Ragni Vik Johnsen for [Skumma Kultur](#)



I et scenisk landskap uten klare konvensjoner har Fiksdal og Becker skapt en vakker og frastøtende rituell seremoni.

Koreografi: Ingri Midgard Fiksdal

Scenografi: Signe Becker

Musikk: Camilla Vatne Barratt-Due

Lys: Tilo Hahn

Utøvere: Ingeleiv Berstad, Kristin Helgebostad, Pernille Holden, Eivind Seljeseth og Sigrid Hirsch Kopperdal.

Kostymer: Signe Becker/Anette Nan Lindrupsen.

Produsent: Tine Tyldum og Nicole Schuchardt.

Co-produksjon: Kedja Wilderness Residency, Black Box Teater, Oktoberdans/BIT Teatergarasjen, MDT Stockholm, New Theatre Institute of Latvia og Kunsthøgskolen i Oslo/Program for kunstnerisk utviklingsarbeid. Støttet av Norsk Kulturråd, Fond for lyd og bilde, Fond for utøvende kunstnere og Det norske komponistfond. Takk til Muscle Temple The Residency og Kari Noreger.

Publikum blir ført i puljer på fem inn i et omkleddingsrom hvor alle får utdelt et kostyme; en heldekkende drakt, en hatt, og et slør. Når vi trør inn i scenerommet er alle blitt anonyme for hverandre, og det er umulig å si hvem som er «oss» og hvem som er «dem». Alle er like.

Med barnslig utforskertrang trør vi rundt i dette scenerommet, hører på forskjellige lyder som kommer ut av høyttalerne som henger litt rundt omkring, og kikker på de menneskelignende skapningene med samme kostyme som oss. Om disse er levende eller døde, eller om de egentlig er noen som gikk inn 5 minutter før oss, er umulig å vite. Etter hvert som scenerommet begynner å fylles opp av draktkledde anonyme, ledes oppmerksomheten mot lyset hvor noe har begynt å bevege seg.

Fullstendig oppløsning

Slik starter den halvannen times lange forestillingen til Ingri Fiksdal og Signe Becker. Det er en forestilling som ønsker å utfordre grensene mellom koreografi, scenografi, utøvere og publikum. Rollene vi er vant med blir fullstendig oppløst, og en tradisjonell kontrakt med publikum eksisterer ikke. «Hvor lenge varer det? Hvem er skuespillere? Hvor utspiller koreografien seg?» er spørsmål som aldri står klare for publikum. Vi sitter omslynget av stykkets lys, lyd og utøvere, og er en del av forestillingen. Det meste er i oppløsning, og slik legges det til rette for en utrolig nær og intens opplevelse.



I symbiose

Dette er Fiksdals første prosjekt som stipendiat på KHIO. Hun og Signe Becker har tidligere gjestet BlackBox med blant annet forestillingen Night Tripper. Om man skal peke på noe fellestrekk mellom disse forestillingene, må det være at de begge utforsker ritualer og det okkulte. Og Hoods oppleves som et helt eget ritual, som oppstår og skapes der og da, i scenerommet. Musikken, komponert av Camilla Vatne Barratt-Due, og lyset, styrt av Tilo Hahn, skaper sammen med koreografien en helhet jeg sjelden har vært vitne til på en scene. Alt som kan bryte illusjonen ligger igjen på utsiden av rommet, inne i scenerommet er det kun persepsjon som står i fokus. Alt her inne er i symbiose og det fungerer utrolig bra. Publikumsintegreringen føles både naturlig og nødvendig. Inne i scenerommet finnes det ingenting som kan distrahere deg fra å bli oppslukt i det som skjer rundt deg.

Det levende mot det døde

Uttrykket i koreografiene varierer fra det harmoniske, hvor klumper med mennesker organisk flytter seg rundt i rommet, til det primitive, groteske og frastøtende, som når utøverne beveger seg som besatte i transe sammen med dukkene som tematiserer det levende mot det døde. Skillene mellom det menneskelige og det dyriske og uhyrlige viskes ut, og som publikummer opplever jeg at det er vanskelig å forholde seg helt passiv. Til tider er uttrykket veldig voldsomt, og selv om dette ikke er ment å være skrekkteater, er det kanskje ikke egnet for sarte sjeler. Men ikke la deg skremme! Dette er en intens opplevelse utenom det vanlige. «Hoods» kommuniserer med publikum på en måte jeg aldri har opplevd før; det prøver ikke å være en representasjon av noe, men skaper sammen med publikum en kollektiv seremoni hvor du følelsesmessig svinger mellom fascinasjon, uro og harmoni.

Stykket spiller på Blackbox Teater fra 26.2-2.3 kl. 19:00 og 21:30

(Alle foto: www.blackbox.no)

Black Box is burning

av Hanne Frostad Håkonsen

Oslo Internasjonale Teaterfestival

Contemporary dancing

Black Box Teater 13.-23. mars 2014

Fiksdal/Becker: HOODS

Marco Berrettini (DE): iFeel2

Mette Edvardsen: No Title

Cecilia Bengolea, François Chaignaud, Marlene Monteiro Freitas, Trajal Harrell: (M)imosa /
Twenty Looks or Paris is Burning at The Judson Church (M)

Trajal Harrell (US): Twenty Looks or Paris is Burning at The Judson Church (XS)

Mårten Spångberg: "La substans, word by word"

KRITIKK: *Contemporary dancing* røsker tak i tradisjonelle begreper og konfronterer oss med det ikke fremmede spørsmålet "hva er dans?" Hanne Frostad Håkonsen oppsummerer Oslo Internasjonale Teaterfestival.

Publisert: 24.04.14 

Oslo Internasjonale Teaterfestival satsset vågalt i år og viet sin ti dager lange festival til dansen.

Gammel diskurs i ny drakt?

Den årlige festivalen på Black Box Teater ble avsluttet i mars, og har vokst seg stor siden oppstarten i 2009. Med hele atten forestillinger, tre kunstnersamtaler og filmvisningen "Paris is Burning" stod det ikke på utvalg og variasjon. Oslo Internasjonale Teaterfestival relanserte seg under nettopp betegnelsen *teaterfestival* i fjor. Med *Contemporary dancing* vil den påpeke at skillet mellom teater og dans ikke er så viktig. Målet er å "ikke skille mellom formene, mellom former i det hele tatt, men heller søke mot å oppløse dem, undergrave etablerte kategorier og begreper og hele tiden lete etter nye former, nye begreper, nye navn", skriver festivalsjef Jon Refsdal Moe i programmet. Festivalen utfordrer det statiske begrepet *contemporary dance* ved å omgjøre det til et aktivt og dynamisk verb: *contemporary dancing*. Gjennom å sette spørsmålsteget bak hva dans er og kan være, prøver de å innlemme publikum i en dansediskurs som er langt fra ny eller ukomplisert.

Kontekstuell definisjon

I den danseriske samtalen "Konseptuelt hamskifte?", et initiativ fra Danseinformasjonen arrangert i samarbeid med Black Box Teater, møtte Sidsel Pape et knippe koreografer til diskusjon. De antydte at det er det kulturpolitiske aspektet ved scenekunsten som tvinger frem en definisjonsforklaring – mer enn feltet selv. Institusjonenes rolle, og makt, var imidlertid knapt nevnt. Jeg kan ikke annet enn å lete i arkivet etter fjorårets debatt i forbindelse med CODA-festivalen (Oslo International Dance Festival) der Venke Marie Sortlands kommentar på Scenekunst.no stilte spørsmål ved CODAs definisjon av norsk samtidsdans, og hva og hvem som var verdig en plass på festivalprogrammet. Festivalsjef Lise Nordal svarte blant annet på kritikken med at programmeringen handler om nettverk og om å ikke trække i andres kunstnerbed.

Black Box Teater og deres *Contemporary dancing* forholder seg naivt og nysgjerrig til dans som uttrykksform, samtidig som institusjonen følger strømmingene i scenekunstheltet i og utenfor Norges grenser. Teatret har sin profil og programmerer scenekunst i ordets brede forstand. Dermed settes det muligens i en mindre betent stilling enn i dansens eget hus når Black Box inviterer til dansefestival. Det kan virke som om Black Box Teater har større spillerom, da målet ikke er å fremme det de anser som dans, men scenekunst hvis formspråk kan minne om dansens. Er *Contemporary dancing* så med på å åpne øynene våre for hva dans er og kan være, eller bekrefter festivalen bare samtidsdansens ulike uttrykk og splittede institusjonstilhørighet nok en gang?

Internasjonal bredde

Vi er kanskje et beskjedent knippe mennesker samlet på dansefestivalen i Marstrandgata, men programmeringen er alt annet enn lavmælt. Den New York-baserte koreografen Trajal Harell viser en hel serie tankevekkende og eksplosive arbeider med tittelen *Twenty Looks or Paris is Burning at The Judson Church*. Teatersjef Jon Refsdal Moe forteller under en av de kunstneriske samtalene at festivalen ble bygget rundt Harells arbeider, nettopp fordi de er grenseoverskridende i ordets rette forstand. Stykkene vises i størrelsen XS til +, og tar alle utgangspunkt i spørsmålet: "what would have happened in 1963 if someone from the voguing ball scene in Harlem had come down to perform alongside the early postmoderns at Judson Church?" Det frister å trekke linjer til fjorårets teaterfestival, som hadde en skarp politisk brodd. Kjønn, seksualitet og identitet står ut som tydelige temaer i år,

og til spørsmålet om hvorvidt stykkene til Harell er politiske, svarer koreografen følgende: ”for meg er det personlige politisk. Jeg ser på verden som en baby som krabber og enda ikke har lært seg å gå”.

Harell presiserer på sin side at selv om stykkene hans tar opp i seg vogueing, prøver han verken å etterlikne eller representere denne sjangeren. ”Vogueing er en sosial performance, og er verken kunst eller dans, men noe helt eget”, forteller han, ”det er på siden av det samfunnet vi lever i”. Filmvisningen ”Paris is burning” blir historietimen som bekrefter det Harell forklarer, og viser spennet mellom den post-modernistiske dansen og vogueingmiljøet.

Harells (*Mimosa*) er særegen i sin stil. Åpne skift, dialog med publikum, sang, dans, tekst – det flertydige språket og de mange fiksjonslagene gir forestillingen en visuelt mettet koreografi. En hårfin balanse mellom ironi og alvor gir forestillingen en dirrende nerve, med rom for latter og stillhet. Danseren Cecilia Bengoleas tolkning av Kate Bush' musikkvideo *Wuthering Heights* kommer som pangavslutning etter nærmere to og en halv time. Uforutsigbar dramaturgi og en nær relasjon til publikum åpner opp for en forståelse av all bevegelse som koreografi.

Den sosiale dansen

Dans som kulturelt, spirituelt og fremfor alt sosialt fenomen settes under lupen i mange av festivalens forestillinger. Som publikummer gir jeg ofte slipp på min tradisjonelle mottakerrolle, og er i flere anledninger fysisk innlemmet i forestillingsøyeblikket. I den tyske danseren og koreografen Juli Reinartz' *We are not in this together yet* blir publikum invitert inn i en iscenesatt konsertarena, og kan drikke øl og stagedive fra scenen i løpet av forestillingen. Reinartz bruker punkmusikken til å utforske bevegelsen hos begge parter i en konsert: bandet og tilskueren. Kraften og driven, som betegner den i sin tid revolusjonære sjangeren, forsvinner i et lydbilde med lavt volum. Den intense og suggererende opplevelsen av å være på konsert, stopper hos Reinartz ved scenekanten.

Skillet mellom aktør og publikum opphører derimot for alvor i Ingrid Fiksdals *Hoods*, der publikum kles opp i kostymer identiske med utøvernes. Jeg føler meg frigjort som tilskuer i det mørke, sceniske landskapet hvor kroppene beveger seg side om side. Det kultiske aspektet i koreografien skaper både frykt og interesse på samme tid, og musikken intensiverer opplevelsen av noe rituelt og repetitivt. Publikums bevegelse blir en sentral del av stykket, og *Hoods* ekspanderer komposisjonsbegrepet til å handle om alle kroppenes tilstedeværelse i rommet; ikke bare utøvernes.

Tankekaos som koreografi

Den svenske koreografen Mårten Spångberg problematiserer forventningene til dans og koreografi, kunst og kunstnere. I løpet av sitt fem timer lange kunstneriske foredrag ”La substans, word by word” nevnes også publikumsmassens rolle i samtidskunsten. Han mener at mens kunsten er blitt nymoderne, henger publikum igjen i det nittende århundret. Hvordan kan en da legge til rette for dialog i en teatral kontekst? Selv velger Spångberg å plassere publikum på filttepper i foajeen på Black Box Teater, hvor han deler sine tanker og refleksjoner med de oppmøtte. Spångberg peker på teaterets tradisjonelle samfunnsrolle som oppdragende institusjon, hvis ansvar er å få folk til å se seg selv i en større sammenheng. Han løfter opp spørsmål om hvordan publikum kan gå fra å være en kollektiv masse til individuelt tenkende mennesker i teateret. De neste timene utfordrer han oss til å være ensomme – sammen med hverandre.

Mannen, som med boken ”Spangbergianism” (2011) grunnla sin egen isme, har en inngang til eksistensielle temaer, som oppleves både nytenkende og spennende. Han er en språklig mester som dekonstruerer begreper samtidig som han etablerer nye. Ispedd morsomme historier om James Bond og apokalypse (!) setter han festivalens *Contemporary dancing* i en langt bredere kontekst enn forholdet mellom dans og andre uttrykksformer. En koreograf, hvis to mål kan konsentreres ned til ambisjonen om å forandre verden, setter spørsmålstegn ved dansen autonomi så vel som meningen med livet. Eksisterer det dans som er ingenting? spør Spångberg. Ingen svarer.

Friskt pust

”Oslo. You are the new Berlin, I've heard” sier Erika Cederqvist, en av kunstnerne bak *A kiss me production*. Kompaniet startet hun sammen med Julie Solberg i etterkant av studier ved Kunsthøgskolen i Amsterdam. De er viet én kveld på Black Box Teater, og fyller Lille Scene til randen. ”Thinking no longer means anymore than checking each moment whether one can indeed think” er tittelen på forestillingen som understreker menneskets latente latskap. Gjennom en rekke live-forsøk studerer og spør de om menneskets revolusjonære kraft eksisterer. Hva gjør jeg for å forandre verden? Svaret er ikke å finne hos 70-tallets radikale, skal vi tro kompaniet. Fremvisning av torturredskaper, vold og blotting avløses av harmoniske toner spilt av en dresskledd musiker med fiolin. Stykket tar opp livets store spørsmål og kommuniserer på en humoristisk og lettsindig måte. Grep som karikerte roller, en tydelig fiksjon og tekst knytter an til en teatral form, mens festivalkonteksten antyder stykkets relevans til dansen. *A kiss me production* er et friskt pust blant de mer etablerte kompaniene i festivalprogrammet, og kunne med hell blitt tildelt flere forestillinger på festivalprogrammet.

Ord som bevegelse

Marco Berrettini, som har bakgrunn som diskodanser, forteller at hans tidligere arbeider er blitt definert som ”danseteater” fordi de inneholdt tekst. I sitt stykke ”iFeel2”, som vises under festivalen, er det den fremtredende

kvinnevokalen i musikken som formidler ordene. Selv om verkene inneholder tekst, er det dans han skaper og identifiserer seg med. ”Stykkene mine baserer seg på regler og teknikker hentet fra dansen”, forteller han under en ”after talk”. Berrettinis ”iFeel2” er en intens og repetitiv koreografi, som i følge festivalprogrammet kan sees som en ”eksistensiell oppvarming”. Det er nærmest uutholdelig å sitte rolig på stolsetet og observere det gjentakende mønsteret i duetten mellom de to danserne, som tilsynelatende vil fortsette i et monotont landskap helt til forestillingen slutter. Tanker og følelser settes i bevegelse, men om det er frustrasjonen eller fascinasjonen som sitter fast i ettertid er jeg usikker på.

Mette Edvardsen på sin side snakker ord som bevegelse. Hun forteller i kunstnersamtalen i etterkant av stykket *No Title*, at hun ser koreografi som å skrive i tid og rom. Edvardsen skiller ikke tekst fra bevegelse – verken i prosessen eller det ferdige forestillingsmaterialet. *No Title* er en etterfølger av forestillingen *Black*, og står ut som et av de virkelige høydepunktene under festivalen. I *Black* oppstod usynlige ting gjennom å navngi dem; ”plant here, water there” sa hun og skapte en illusjon om at objekter kom til syne i scenerommet. I *No Title*, som vises under *Contemporary dancing*, navngir hun alt som er; det vi ser tenker, føler og opplever i forestillingsøyeblikket. ”No” benekter dets væren. ”No floor, no walls, no ceiling. Not doing, not-not doing, not-not-not doing, doing” sier hun. Ved å se på ord som bevegelse blir språkets rolle utvidet fra meningsbærende tekst til dansende poesi.

En ikke-konklusjon

Grunnprinsipper og teknikk, så vel som utdanning og bakgrunn hos utøvere og koreografer, er muligens med på å definere dansen som nettopp det – dans. Flere av kunstnerne forteller under festivalens samtaler at de tar utgangspunkt i dansens elementære prinsipper om bevegelse i tid og rom, dermed skaper de dansekunst. Koreografibegrepet ekspanderes idet det oppstår spørsmål som hvor bevegelsen er, eller hvem som er utøvere. Teaterhuset er fullt av forventninger, og med teatersjef Jon Refsdal Moes utsagn: ”dans er alt”, senkes takhøyden for de ulike stykkene dansekunst som vises på festivalen. Det fungerer godt. På vei til Mette Ingvartsens *The artificial nature project*, som spilles på Dansens Hus, legger jeg merke til at vignetten på skjermen til Dansens Hus stiller spørsmålet: ”hva er dans?” Klipp fra kommende forestillinger følger. Sekvensen avsluttes med: ”Vi gir deg svarene”. Jeg lurer på hvilken fasit de sitter på, for mine spørsmål om definisjonen av dans er ikke besvart. Selv ikke med etter ti dager med *Contemporary dancing* – men så var det vel heller ikke meningen.

Kilder

”CODA, en internasjonal festival?” kommentar av Venke Sortland (10.10.13)

<http://www.scenekunst.no/pub/scenekunst/main/?aid=4094>

”Publikumsrekord på CODA-festivalen” innlegg av Lise Nordal (25.10.13)

<http://www.scenekunst.no/pub/scenekunst/main/?aid=4162>

”Spangbergianism” - bok av Mårten Spångberg (2011)

http://5.9.151.155/~marten/SPANGBERGIANISM_The_BOOK.pdf

Før mig tilbage til moderskibet, Naturen

hello!earths forestilling ”Life in the Universe - A Gathering for Animals, People and Minerals” undersøger med nænsomme og poetiske greb vores forhold til naturen og hinanden. En spejder-rygsæk med ukendt indhold er startskuddet for en rejse, der rækker helt derud hvor natur bliver til galakse.

Oplevet af publikumsmedlem Inge Agnete Tarpgaard

”Now, please turn off your radio”.

Beskeden kommer i den radio med høretelefoner, som hver publikumsdeltager har modtaget af hello!earth-teamet. Vi spærrer øjnene op og stirrer på hinanden.

Vera, Jacob, Daniel og Pelle har i de sidste ti minutter guidet os, 30 publikummer, i radioerne på et græsstykke foran Statens Planteavlsstation i Humlebæk.

I par er vi blevet bedt om at udspille dialoger fra lysebrune hæfter, med smukke håndtegninger af alt fra isbjørne, til forstørrede myrer til isfugle. Dialogerne engagerer deltagerne til for eksempel at forholde sig til, hvad de ville opgive af ting for at eje et stykke land:

”Conversation 1:

A: Hello there!

B: Hello. How are you? ”

A: I’m fine. I like this place.

B: I also really like it. (pause, looks around)

A: Would you like to buy it?

B: Maybe we could buy it together?

A: Yes, what a good idea! (A. tells something that she/he owns that could be sold.)

B: I like these trees over there, they must be a part of it, don’t you think? I think they would be worth like ... (B. mentions something that she/he owns that could be sold.)” hello!earth

Vi er blevet bedt om at finde en dansepartner. At se det barnlige i hinandens ansigter. Se aldrig og opdage hinandens monstre. Og nu skal vi ind i skoven. Denne sene eftermiddag i slutningen af september, ser vi sammen solen falde bag det lille skov-stykke foran os. En natur der er ved at lukke ned, lige inden det kolde efterår. Uden mobiltelefon, og nu også uden deres stemmer i ørerne, trasker jeg i store gummistøvler og med hjertet i halsen hen imod den mørke skov.

Minimalistiske, effektfulde kunstgreb

Med deres nærmest umærkelige, poetiske kunstgreb formår hello!earth at skabe eksistentielle møder for os med naturen og med hinanden.

Ved skovkanten står der et bord med små stykker af chokolade, spegepølse, juice og kiks fra reagensglaslignende kolber. Det leder tankerne hen på både et eksperiment og på overlevelsestur. Vi smager lidt på det, for vi ved hverken, hvor vi skal hen eller hvor længe, vi skal være afsted.

”Jeg bliver lidt angst ved at skulle forlade buffeten, tænk hvis vi ikke får mad i lang tid,” lyder det fra publikumsmedlem Sara Hamming.

Alle bliver bedt om at tage en grøn, let rygsæk på. Selvom vi ikke har fået et forbud mod at undersøge, hvad der er i, er der ingen, der kigger i den. Vi ifører os troligt hver vores rygsæk, uden at vide hvad vi bærer på.

Det er en fantastisk spænding. Et lille greb med stor overraskelsesværdi.

”Jeg forestiller mig, at det er et tæppe eller et lille telt”, funderer publikumsmedlem Deborah Vlaeymans.

En myrelignende parade

Så skal vi følge efter gruppen ind i skoven. Som en spejdertrop står vi afpillede, og venter til det bliver vores tur. Det er magisk. Nu venter wildlife.

”Look at the person in front of you. When the person moves, you go to the place they were standing. Stand in the exact position as them.” hello!earth

Vi bliver ført i en stram koreografi med 20 meters afstand imellem os. Kunstnerne går forrest i 5 sekunder, stopper op i et halvt minut – går i 5 sekunder, stopper op i et halvt minut, og sådan fortsætter det i stilhed. Vi følger efter i en myrelignende parade.

Effekten er stærk. Pludselig får jeg øje på naturen! Hej svamp. Hej træ. Jeg fjumrer rundt med en pind, piller barken af. Det eneste jeg skal gøre, er om 45 sekunder at gå igen. Imens kan jeg bare kigge op på de stadig grønne blade, indsnuse duften af svampene i skovbunden, træde på mos og lytte til fodtrinene fra de andre på kvistene.

Den stramme føring giver frihed. Som publikumsmedlem Maria Striim siger, efterfølgende: ”Det gav en oplevelse af at være en del af naturen. Man bliver tvunget ned i tempo og ind i en rytme, som man ikke selv kan styre.”

Jeg får glimt af hukommelse af hvordan det var at være barn. Der er intet ansvar, bare følg efter. Så er det alligevel ikke så kedeligt at være i naturen, som det plejer at være.

Rygsækkens hemmelighed

Midt inde i skoven anes en lysning forude. Vi kommer ud på den anden side af den lille plantage, og er så på en græsmark, under åben himmel. Vi går stadig i intervaller og hører lyde af en fjern motorvej. På marken er der god tid til at kigge på hinanden. Den fine ældre mand, skrøbelig i sin eksistens, som klippet ud af sit vante miljø. Han hører til, men er på ukendt terræn.

På toppen af en lille bakke står en mystisk person med en stav, han ligner et fugleskræmsel eller en shaman. Han giver tegn til, at deltagerne skal tænde for radioen. Vi er forbundet igennem høretelefonerne igen, og han betragter vores færden på marken.

Vi får besked om at åbne rygsækken. Indeni er der grøn-brune camouflagebukser og –jakke. Materialet er som brede stofsnore, der hviler ned over hinanden. Vi skal iføre os tøjet. Vi skal bare tage os god tid, men vi skal dække os helt til, også ansigtet.

Nervøs latter fra nogle af deltagerne lyder henover græsset. Så bliver der ro. Menneskene transformerer sig til enslignende græstuer. Jeg hører én sige, at vi ligner en juletræsfarm. Så står vi der og svajer i vinden.

”Start walking towards the person furthest away from you. Do you take the safe route or the unknown?”
hello!earth

Godt spørgsmål.

Vi samarbejder, om de to første celler, der skabte liv på jorden

Indtil nu er vi blevet holdt i stram linje, men så åbnes der for en yderligere undersøgelse sammen med hello!earth. Nu kan vi påvirke forestillingens ramme:

”For the next five minutes we don’t know what is going to happen,” hello!earth

Indiansk, trommende stammemusik begynder at spille i radioerne, og nogen bevæger sig i en slags urdans. Andre sætter sig. Mange søger sammen, nogle få sætter sig alene. Den knoldede jord og det høje græs matcher vores nye outfits.

"Jeg havde en dyrelignende oplevelse. Jeg forholdt mig til de andre i landskabet, men ikke som mennesker. De var som væsener, der gjorde det samme som mig, bare et andet sted," reflekterer Sara Hamming efterfølgende.

En stemme fortæller os, at vi består af 90 procent bakterier. Vi får historien om de første to cellers opståen, og forstår, at det ligesom os, det dansende folk, baserer sig på samarbejde.

Teatrale naturfænomener

I radioen får alle besked på at lægge sig ned. Det gør vi, og kigger op, derud, i rummet. Vi får fortalt, at det er ligegyldigt, om man er fisk eller menneske, i hvert fald når man zoomer ud og kigger på sig selv ude fra rummet.

Det begynder at støvregne. Jeg sætter mig lidt op, og kan se et rødt skær på ansigterne af publikummerne ved siden af mig. Det kommer fra en stærk gul-orange solnedgang i vest, mens en farvestrålende regnbue flankerer den i øst. Perfekt planlagt.

Vi tager græskostumerne af igen, og selvom det varmede, er jeg også glad for at være i mit eget tøj igen. Det når at blive mørkt med stjerner, mens flokken går småsnakkende og med underfundige smil op til bussen, der kører os tilbage til byen.

Mit daglige savn af naturens overgange, stilhed og hårdhed er mærkbar. Begejstringen over at dufte græsset, opleve solen gå ned og bare at se stjerner forstærkes af at være sat i en kunstnerisk ramme. Ført af hello!earths poetiske greb og gefühl for publikum minder mig om, at jeg er en del af det store drama, vi kalder natur.

[Hem](#) [Nyheter](#) [Recensioner](#) [Prenumerera](#) [Annonsera](#) [Kontakt](#) [Länkar](#)

[Hem](#) » [Nyheter](#) » Mellan liv och död i Sydhavnen

Tisdag 10 juni 2014

Mellan liv och död i Sydhavnen

2014-06-09

En platsspecifikt festival i Köpenhamn Mellemrum, eller Mellanrum, under tre veckoslut i maj. Köpenhamnarna har fått möjligheter att upptäcka Sydhavnen, eller Sydhavnen, en relativt okänd del av sin stad. Mellemrum är en återkommande biennial som Danstidningens korrespondent Vibeke Wern har följt genom åren.

För fjärde gången presenterar koreografen, dansaren och performern Kitt Johnson den platsspecifika performansfestivalen **Mellemrum**. Där låter hon som konstnärlig ledare publiken upptäcka såväl kända och okända, som gömda och glömda ställen i en utvald del av Köpenhamn. Sedan starten 2008 i hjärtat av Köpenhamn, i den del som kallas Indre By, har biennalen utforskat Nørrebro 2010 och Vesterbro 2012 för att i år inta Sydhavnen, där man under två timmar långa stadsvandringar passerar allt från historiska, politiska, offentliga, privata och multietniska rum.

Traditionen trogen pågår Mellemrum även i år under tre veckor där man kan uppleva Sydhavnen på respektive morgon, middag och afton. Till var och en av de tre stadsvandringarna har Kitt Johnson handplockat performers eller konstnärskollektiv, som man får möta på speciellt utvalda och hemliga ställen. Morgonvandringen kl 8 samtidigt som staden vaknar, startar vid S-togets Sydhavn Station. Därifrån går vi genom ett hörn av den gigantiska Vestre Kirkegård till det gamla Østre Kapel med sin fascinerande loftkonstruktion i trä. Här har regissören Lotte Faarup iscensatt en instrumentaltrio, som möter oss med en falskt klingande version av psalmen **I öster stiger solen upp**. Redan här är vad, som ska visa sig vara det genomgående temat anslaget: nämligen vår vandring i historiens fotspår och liv kontra död. För detta kapell-performance med boende från Sydhavnen handlar först och främst om de lokalhistorier, som de tre amatörmusikerna berättar:

Ulla och hennes över 90 år gamla mor har köpt en gravplats på Vestre Kirkegård, som de, så länge de båda är i livet, använder till att odla rädisor på.

Thomas berättar om de tusentals östtyska flyktingar, som sjuka och utmattade kom till Danmark i april 1945 och inte fick någon hjälp, men kort före slutet av andra världskriget dog i mängder, inklusive många barn. Det blir mycket gripande, när vi strax efteråt på kyrkogården går förbi och till och med rakt över de många raderna gravar med dessa flyktingar.

En krossad chokladgröda anger tonen för dansaren Hilde Ingeborg Sandvolds till att börja med ganska kryptiska gatuperformance. Men när en i publiken som är förtrogen med de lokala omständigheterna berättar för mig om den hotade grönfläckiga paddan, som tidigare lekte i stort antal i Sydhavnen, men numera är närapå försvunnen, förstår jag att Sandvolds grönmålade kropp och hennes krossande av ägg handlar om den hotade paddan. Det fina med detta är inte minst att det föregår alldeles vid daghemmet Frederiksholm, så att en massa små barn undrande och nyfiket tittar på och kommenterar det hela.

På väg till det sista stoppet, kaffestugan vid Frederiksholms Kyrka, går vi förbi den charmerande trädgårdsföreningen Fram, som ligger som en oas runt en sjö mitt i kvarteret med arbetarnas kooperativa bostäder. Sjön är resultatet av ett gammalt kalkbrott. I kyrkans kaffestuga bjuder den mycket intensivt närvarande performern Ivan Hansen var och en av oss välkommen med ett handslag. Med publiken som gäster till en traditionell familjebjudning lyckas Ivan Hansen på ett elegant sätt fokusera på temat släktskap, livets uppkomst och The big bang, som skämtsamt illustreras med en kaffekopp, som han krossar med sin sko. Därefter avslutar vi det hela, denna soliga vackra dag med att dricka kyrkkaffe med varma bullar som inledning till St. Bededag. (En dansk helgdag med katolskt ursprung – stora bedjardagen för bön och fasta som i Danmark firas fjärde fredagen efter påsk).

Avfall, död och nytt liv utgör den röda tråden i andra veckans Mellemrum, som startar kl 13 vid Sydhavnens vackra Kulturhus, Karens Minde. Härifrån beger vi oss förbi hästhagar och vidare på en stig och in i ett snår där performern Seimi Nørregaard genom sina fynd i jorden uppmärksammar oss på att det härliga grönområdet faktiskt ligger ovanpå en gammal sophög. Den ursprungliga



betesmarken, Kongens Enghave, blev nämligen början i av 1900-talet använt som sopstation och blev också hemvist för de allra fattigaste stadsborna. Allesammans uppmanas vi att samla ihop grenar som det visar sig ska användas till en rituell begravning av Seimi Nørregaard i hennes mycket målinriktade performance, som pekar på vår egen förgänglighet och att död är förutsättningen för att nytt liv ska spira.

På Tudsemindevej som, ger associationer till Hilde Ingeborg Sandvolds morgon-performance, dyker dansaren Edhem Jesenkovic upp på långt håll vid den idyllisk strandkant med långsamma robotaktiga rörelser iförd en fäktmask. Från en liten radiostyrd båt med dansk flagg ljuder ett tal som är svårt att uppfatta. Men temat är såvitt jag förstår krig och förfäder, som dog som soldater. Edhem Jesenkovic avslutar det hela med att själv lägga sig på magen likt en stupad forntida krigare. Desvärre är detta inslag ganska otydligt.

Härifrån går turen vidare till Sydhavnens många fina trädgårdsföreningar som numera är anlagda på den gamla sophögen. Först till Hf. Musikbyen mellan Lorterende och Guldkysten och så Hf. Frederikshøj, där sångerskan Annisette och hennes framlidne man Thomas Koppel har bott i många år. Plötsligt dyker titeln på Savage Rose's nya cd **Roots of The Wasteland** upp i mitt huvud och det ger en väldigt påtaglig mening. (Anisette är sångerska i det gamla danska rockbandet Savage Rose, som alltså fortfarande håller igång sen starten 1967.)

Det är Mille Maria Dalsgaard från Sydhavn Teater, som står för ett sista performance, där vi bjuds in och blir visade runt i Hf. Frederikshøj av de boende. Jag kommer till en liten session av flamenco-klappningar hos Gorm, och får hos Nelly höra berättelsen om hennes egen och trädgårdsförningens historia ovanpå den mycket förorenade jorden, innan jag kommer till sop- och återvinningsstationen, som visar på vår tids avfallshantering. Utan att vara en särskilt utpräglad performance blir det en fin titt in i Sydhavnens gröna oas, frodiga liv och privata rum – rakt på en gammal sophög.

Hamnen är utgångspunkten för turen kl. 21.30, där liv och död återigen samspelar. Vi startar i det trista området vid Sydhavnsgade, som är en av Köpenhamns mest trafikerade in- och utfartsleder till den södra motorvägen och som nog är den del av Sydhavnen som de flesta köpenhamnare nog känner till. Vid OK-macken skriver vi alla en mening på en papperslapp, som senare ska visa sig komma till användning på ett raffinerat sätt av Per Vers i kvällens sista inslag. Men först ska vi till den fina gamla fiskehamnen.

På väden dit möts vi av en blinkande lampa som signalerar en olyckshändelse och lite kringströdda metalldelar, som från en bilolycka, medan skådespelare Zlatko Buric sitter vid konturerna av en död kropp angiven med pulver på marken, som också ger associationer till kokain. Långsamt blåser Zlatko Buric bort pulvret, så att bilden försvinner, medan en stämman berättar att vi trampar i fädrens fotspår. Lire av pulvret samlas upp och läggs i urn-liknande kruka och sprids slutligen i vattnet, som om det vore askan av en död. Hela Burics både brutala, vackra och stämningsfulla performance ackompanjeras av musikern Dragana Milutinovic, som inlevelsefullt spelar på cykelhjul, oljefatt och annat skrot.

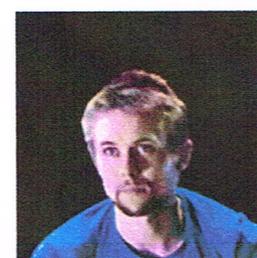
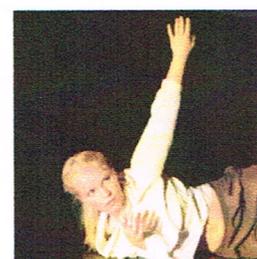
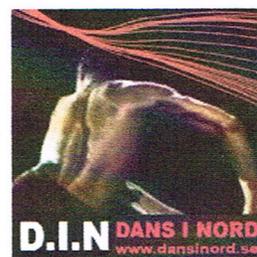
Gångturen längs hamnen med de påhittiga husen sänder tankarna till Christiania. Men plötsligt befinner vi oss bakom en trist fabriksliknande byggnad, dit vi likt tjuvar om natten kravlar igenom ett hål i staketet och kommer in i vad som ska visa sig vara Basak Saryas stora orientaliskt inspirerade festlokaler med glittrande ljuskronor, ljusgylanger och diskokulor.

På podiet vid de två stor bröllopsstolarna ligger fem dansare från performancegruppen The Mob i kostymer, som liknar sjögräs. Långsamt vaknar sjögräsklumpen till liv och blir allt livigare, som om den närts av den aska som skådespelaren Zlatko Buric kastade i havet på turens föregående inslag och de fem dansarna börjar rulla, hoppa, springa och spela gitarr. En ganska skojig med också lite drastisk motsättning mellan rum och performance.

Aftonens sista performance handlar både att krocka och om bilar hos en av Sydhavnens skrothandlare, där demonterade bildelar ligger skulpturalt grupperade i jättelika högar. Här råder fascinerande råhet och skönhet, som bildar ramen för den fantastiska freestyle-rappare Per Vers'ekvilibristiska rytmiska ordström. Han fabulerar både över Sydhavnen och de små papperslappar med nerskrivna tankar som inledde kvällen. Bland annat EU-valets röstmagnet Morten Messerschmidt (DF) får ett par välplacerade verbala sparkar med på färden. På samma sätt som hela Mellemrum startade på en kyrkogård avslutas det hela på en Bilkirskogård, som dock sprudlar av liv med Per Vers i centrum.

På det hela taget är den här kvällsturen på Mellemrum den bästa, beträffande de tre performance-inslagen, men alla tre turer har med stor generositet bjudit på spännande historier och har öppnat en hemlig stadsdel som jag själv knappast tidigare kände till. Ännu en gång är det uppenbart vilket fantastiskt koncept som Kitt Johnson har skapat med dessa berikande upptäcktsfärder genom staden med platsspecifika performanceinslag i olika "Mellemrum".

Vibeke Wern



Wir haben die Karten
Einfach
www.lustaufkultur.de

Freie
Volksbühne
Berlin



Sophiensæle

Margrét Sara Gudjónsdóttir & Angela Schubot: Blind Spotting

Tanz, 13.06.2014 - 15.06.2014

→ **TERMINE UND KARTEN**



Wer kennt es nicht, das Gefühl der Erschöpfung im Alltag der Großstadt, den Wunsch, sich zurückzuziehen und zu verschließen vor den mannigfaltigen Eindrücken? Wir haben gelernt, unsere Wahrnehmung auf ein Minimum zu reduzieren - und doch gibt es Ereignisse und Momente, die wie aus dem Nichts in unser Bewusstsein dringen und uns berühren.

Poetisch, verstörend und unheimlich zugleich dringt das Ensemble von acht TänzerInnen zu diesem "blinden Fleck" unserer Wahrnehmung vor, lädt dazu ein, gemeinsam das fragile Selbst in unseren überladenen Körpern zu erfassen. Verunsichert durch die schier grenzenlose Empathie mit den Anderen beginnt dieses Selbst damit, seinen eigenen Blick zu beobachten und seine Wahrnehmung zu erforschen. In dichter Atmosphäre, erfüllt von einschüchternder Intimität, der man sich nur schwer entziehen kann, versuchen die PerformerInnen gemeinsam mit ihrem Publikum, das Bewusstsein für die individuelle Präsenz des Gegenübers zu schärfen und einen anderen, verletzbaren und fragilen Körper zu behaupten: Einen Körper, der in seiner Verwundbarkeit und Offenheit die eigene Stärke entdeckt.

Besetzung

Konzept: Margrét Sara Gudjónsdóttir, Angela Schubot
Regie/ Choreografie: Margrét Sara Gudjónsdóttir
Choreografie/ Performance: Louise Dahl, Annie Kay Dahlström, Catherine Jodoin, Angela Schubot, Laura Siegmund, Suet-Wan Tsang, Marie Ursin, Rodrigo Vilarinho
MUSIK Peter Rehberg
Licht/ Ausstattung: Jens Setzman
Kostüme: Margrét Sara Gudjónsdóttir

Spielort

Sophiensæle ()
Sophienstr. 18
10178 Berlin

Rosenstrøm på Debutuka

Studentene er tilbake i Tromsø og det markeres med Debutuka, som varer i hele to uker. Det betyr mye fest og moro. Og når man skal feste og ha det moro er det som regel bra med musikk. Og kanskje aller best med live musikk. Derfor har Debutuka fått

hjelp fra nabolandet og en gammelkjenning. Man kan si mye om Björn Rosenström, men fest, det kan han virkelig lage. Her vil du garantert få servert hits som *Vi er polikarna* som busar og *Kungarna*.



Tysk okkupasjon, Kohts nederlag

Neste uke kommer forfatter Åsmund Svendsen ut med bok om Tromsø-født Halvdan Koht. Koht, som døde i 1965, var en anerkjent historiker og professor, sentral målpolitiker og utenriksminister i Johan Nygaardsvolds arbeiderpartiregjering.

Ifølge Svendsens forlag Cappelen, var den tyske okkupasjonen av Norge Kohts store nederlag. Før 9. april 1940, hadde han kjempet hardt for at Norge skulle holde seg utenfor krigen. Boka har fått tittelen «Halvdan Koht. Veien mot framtiden».



Baltiske dansere i morgenerushet



Enkelte forbipasserende tok seg ekstra tid til å oppleve kunst og performance på morgenkvisten.

Allie foto: Zbigniew Wantuch



– Hva er det dere holder på med? ville politiet vite.



Inspirert av den vilde naturen i Finnmark.

Tidlig morgenerushet har baltiske performeekunstnere underholdt i og ved et busskur langs Fuglensveien.

HELLE ØSTVIK
ho@fdno

«Hei, hva var det?» Ut av busskuret på fortauet der strømmen av biler, syklistere og spaserende passere på tur til jobb, danser det med ett ei hvitkledt dame ut med hvit maske på.

Skulle vi tro våre egne øyne? Hva skulle dette bety? Og satt det virkelig to menn med reinhorn på hode inne i skuret?

Morgenen etter var det flere som sakket farten en smule forbi det samme busskuret. Og sannelig nok, denne morgenen skjedde det også uvanlige ting ved skuret. Nå var det bygget en liten steinborg på fortauet hvor dama med den gule maska stakk opp. Mens mennene i skuret hadde tatt steget ut med reinhornene sine.

Forstyrende?

Opp på fortauet svingte politiet opp. Hva var egentlig dette? Kunne kunstnerforstyrrelse i morgenerushet?

De vennligstilte kunstnerne fikk fortsette.

Danserne skulle vise seg å være «The Mob» fra Riga i Latvia som for tiden er på residens hos Dansereana Nord i Hamnerfest.

De fire unge danserne har selv spassert fra Alta til Hamnerfest for å oppleve hva villmarken kan gi av inspirasjon. Gruppen er nemlig med i en såkalt Wildernes-residens.

Vill inspirasjon

Wildernes prosjektet er et stort nordisk/baltisk prosjekt som har invitert 10 grupper til å dra ut i den vilde naturen for å oppsøke nye tilganger til dans og nye forbindelser til folk på små steder.

– Oppvisningen i morgentimene på Fuglensveien denne uka gir et lite innblikk i hva kunstnerne holder på med. Spaserturen over Sennaland ga mye inspirasjon til danserne, noe som kom til uttrykk i morgendansen på Fuglensveien, sier administrativ leder i Dansereana nord Susanne Næss Nielsen.

Kimatonna ilkeillä lontokokemuksia

Tanssi

Helsingin Juhlaviikot

Susanna Leinonen Company:

Touch of Gravity

Koreografia Susanna Leinonen Musiikki Kasperi Laine Valot Joonas Tikkanen Videot Jouko Valkama

Zodiak: Nature Dances

Koreografia ja tanssi Satu Herrala, Eeva Muli, Anna Mustosen, Masi Titta Valot Heikki Paasonen ja Jani-Matti Salo

pukuihin sekä niiden väliseen vuoropuheluun.

Touch of Gravity on ulkoiselta ilmeeltään hyvin mustansinertävä ja tanssijien välillä on puhua. Sen kuusi naisdanssijaa eri-ikäisiä housuasuissa, joissa tiettyä tunteita, kuten aina Turusen puuvuissa, on oma mielenkiintoinen jujuunsa: nyt ne tuovat mieleen avaruusotilaat.

Ajatus ei mielestäni ole kovin kaukaa haettu. Siinä tukevat teoksen yksi aihe, painovoiman ja sen muutokset, mustan värin hallitsevuus, Jouko Valkaman videoiden räjähtävät valosuhteet ja hidastettu liike sekä koreografian tiukka kaurinalaisuus.



Timo Wright

Nature Dances -tanssiteos pyrkii pelaamaan kunkin tanssijan ja yleisemmin kaikkien ihmisten omia luontokokemuksia.

Laineen erilaisia naksahduksia sisäkkäviä musiikki antaa "ava-ruudellisen" pulssin kokonaisuudelle.

Kaikki kuusi tanssijaa Sammi Giordani, Tiia Hauskonen, Sara Kovamäki, Aksinja Lommi, Liisa Pietikäinen ja Elisa Tuovila tietävät tarkkaan mitä tehdä ja aksentoivat vaativaa liikekeltä erittäin muusikaalisesti. He ovat ulkoiselta olemukseltaan lähes toistensa klooneja. He ovat ennen kaik-

keita. Videon ja tanssin välinen vuoropuhelu on tasapainossa, eivätkä ne syö toisiaan. Touch of Gravity on kompakti liki tunnin mittainen kokonaisuus, jossa ei ole mitään liikaa eikä mitään liian vähän.

Suomalaista buttoa

Neljän koreografi-tanssijan Satu Herralan, Eeva Mulin, Anna Mustosen ja Masi Tittan yhteisteoksen Nature Dances pohjana on kunkin luontokokemus. Teosta onkin keväällä alkanu tehty konkreettisesti luonnossa.

Millaisia tunteita luonto on kussakin herättänyt tai mitä se heille merkitsee, sitä Kaapelitehtaan Pannuhallissa nähty esitys ei varsinaisesti paljasta.

Esityksen äärimmäisessä liikkeellisessä hitaudessa ja esiintyjien ilmeettömyydessä voi nähdä aiatuksen luonnon aikakäsityksen eroavaisuudesta ihmisen aikakäsitykseen verrattuna sekä tunteen luonnon väijämättömyydestä. Ulkoiluväitteiden alta paljastuvat kieltävät trikoot sekä sipspussit

ovat selvästi kannanotto ihmisen luonnosta vierautumiseen.

Luonto ja sen äärettömyys myös ilmeisesti saa esityksensä lajikkumppanin läheisyyteen ja koskettelulla sekä yhteen kietoutumalla todistamaan, ettei ole ainoa kaltaansa. Kun oma heimo on löytynyt yhteenkuuluvuutta lisää yhteisesti tuotettu alkuaan, joka lopulta muuttuu mekaaniseksi musiikiksi. Kiertokulku jota ei voi pysäyttää?

Heikki Paasonen ja Jani-Matti Salon vain hivenen valloilla muotoilema alaston Pannuhalli, hiljaisuus sekä hitaasti toistettu yksinkertaiset perusliikkeet ovat katsojalle hyvän vaativa yhdistelmä, varsinkin jos ei erukateen ole asennoitunut tähän japanilaisen buton liikkeellisen esteettikan mieleen tuovaan esitystyylisiin. Se myös yllättäen korostaa kunkin esiintyjän liikkeellistä ja teknistä tanssintapaa ja erilaisia tapoja tuottaa liikettä. Tällöin yhdeksi vahvimmistä näyttämillä oljoista nousee Eeva Muli.

Annikki Alku

melele-
Leinosen
i kaikki on
eltyvä pie-
a myöten
ia-alueilla.
n tunteen
mukanaan
ia kaikesta
pikkäikäi-
annin Kas-
musiikki on-
esityksissä,
einosen te-
si visuaali-
tuodosta ja
valoihin ja

Recension **Scen**

Naturdansen ger inte nog

DANS**Nature dances**

Koreografi och dans: Satu Herrala, Eeva Muiju, Anna Mustonen och Masi Titta. Rums- och ljusdesign: Heikki Paasonen, Jan-Matti Salo. Kostymdesign: Laura Haapakangas och arbetsgruppen.

Premiär under Helsingfors festspel på Zodiak - centret för ny dans i Kabelfabriken 20.8.

Naturen, upplevelsen av den och förhållandet till den, är ett återkommande motiv, även inom scenkonsten. Fyra dansande koreografer – Satu Herrala, Eeva Muiju, Anna Mustonen och Masi Titta – gör i föreställningen med den mångtydiga titeln *Nature Dances*, en gemensam ansats att "dansa naturen anno 2014". De parafraserar *Isadora Duncan* för ett drygt sekel sedan och säger sig göra "en dans som känn-

spakt tolkar ljus och trycksvärtar" i stället för "ljus och vithet (i en ljusreflektion av vita blommor)". Skillnaden mellan romantiskt symbolisk inlevelse uttryckt i dansant rörelse och medvetet kritisk distansering uttryckt i vardagligt kroppsuttryck, är följaktligen något man kan fundera vidare på.

Inkörtsporten till naturen är för denna kvartett både tematiskt och konkret inget mindre än bilen. Den urbana distanseringen markeras då de inleder med att köra in på scenen i bil.

I de påföljande scenerna är tempot oerhört långsamt och skeendet utdraget som en lång variation av ett och samma tema. Det kunde signalera proportioner och det överväldigande i människans förhållande till naturen men lika väl kunde det vara en tolkning av skeenden som inte följer en hektisk fragmentering eller



MINIMALISM. Anna Mustonen och Satu Herrala i verket *Nature Dances* på Zodiak - centret för ny dans. TIMO WRIGHT

ett dominant egoperspektiv på omvärlden.

Den kroppsliga varseblivningens eller rätt och slätt de kroppsliga funktionernas (tyngdförskjutning, rotation, utsträckning, indragning) subtila metamorfoser ensamt och i grupp är i sin strika koncentration högst suggestiva. Till suggestionen bidrar det basalt avskalade i utvecklingen av ett bärande koncept med endast minimala variationer i föreställningen igenom.

Inledningens sportkläder och

vandarkängor skalas av och blot-

tar bland annat trikåer. Samtidigt förvandlas ensamheten i grupp till närmare kroppskontakt och gemensamt rullande om och med varandra. Det hela mynnar ut i samhörighet och -spel via röst och i ett försök att överrösta musiken som skvalar ur en högtalare. I slutscenen ligger gruppen i ett gullaktigt ljus som kunde anspeja på upp- i-kaväl som nedgång.

Två inslag ger ett stänk av distans eller humor åt den i övrigt all-

varsamma scenaktionen – uppspe-lingen av blott några takter ur triumfmarschen ur *Aida* samt prassel med en chippåse. De passerar dock så snabbt att de blir ett slags frågetecken.

Under föreställningens gång kommer jag på mig med att återkalla upplevelsen av Terike Haapojas installation under biennalen i Venedig år 2013. Hon hade bland annat registrerat den subtila förändringen då värmen lämnar en död kropp med användning av specialteknik och ett dokumentärt grepp. Man kunde urskilja konturen av kropparna av olika djur och följa den utdragna förändringen från röd värme mot blåskifrande kyla. För mig var det en stor upplevelse och ett helt nytt perspektiv.

Något verkligt nytt eller distinkt hittar jag inte i *Nature Dances*. Minimalismen i uttrycket är motiverad och framställningen i sig övertygande under den timme uppspelat tar. Samtidigt framstår gränsen till det förutsägbara och färdigtuggade härtn. Enligt en känd devis är mindre mera men inför dessa danser kan man även fråga sig hur mycket kan göras av hur lite.

Jan-Peter Kaikki

kaikki@hbl.fi

Luonnon tila pakottaa rehellisyyteen

Nature Dances
-esityksessä yleisö
viedään luontoon

Arvio: tanssi

Nature Dances Helsingin juhlaviihkoilla. Koreografia ja tanssi Satu Herrala, Eeva Muilu, Anna Muistonen ja Masi Tiitta.
Pukusuunnittelu Laura Haapakangas ja työryhmä. Kantaesitys Kaapelitehtaan Pannuhallissa.

MUUTAMA PÄIVÄ sitten monissa tiedotusvälineissä uutisoitiin, että maapallon luonnonvarat on tältä vuodelta jo käytetty. *Nature Dances* -esityksen ensi-ilta ei siis olisi voinut sattua sopivampaan ajankohtaan. Siinä Satu Herrala, Eeva Muilu, Anna Muistonen ja Masi Tiitta tanssivat yleisölle vuoden 2014 luonnon.

Kaapelitehtaan Pannuhalliin näyttämön takaosaan saapuu henkilöauto, josta astuu ulos neljä huppareihin ja mahareihin pukeutunutta tanssijaa. Lähes butomaisen hitaasti he alkavat hakea liikettä, joka ilmentäisi heidän suhdettaan luontoon. He nostavat käensä ja huojuvat.

Toistainen liike tekee esityksestä välillä vaativaa, mutta ehdottomasti palkitsevaa seurattavaa. Arkisesta kohtauksesta voi nähdä, että juuri näin tanssijat ovat toisielämässään läheneet etsimään suhdettaan luontoon. He ovat luonnossa vieraita, heille metsä on outo ja mykkä. Silti ihmisessä vaikuttaa sisäsyntyisen tarve tulkita luontosuhdetaan ja esittää sitä.



TIMO WRIGHT

Masi Tiitta ja Eeva Muilu Nature Dances -esityksessä.

ALUN hysteriaan viitataan tässä ja arklitlikeen kyseenalaistaminen sitä hioitelemalla saavat jälleen hedonistisia väiteitä. Ulkovaatteiden alta paljastuu trenaattorin kureita, kuten haalareita ja kimallavia, tiukkoja trikoota. Yksi tanssijoista, Herrala, hieroo poseeraavasti rintoihinsa ja nappaa sipsin suuhunsa myöriessään muiden esiintyjien kanssa.

Harmomisen hyrtälyn ja herkän ja haparoitiden löydetyn yhteisen laulusävelen rikkoo yksilöllistä nautinnonhalua ja suurten tunteiden paisuttelua ihannoiva musiikki. Jokaisen esiintyjän liikkeessä tuntuu vahvasti oma ja itse kehitelty tyyli – esimerkiksi Muilu saa lakonisuuteen tuhat eri sävyä.

Ihmisen luontosuhde on ollut monien vaikuttavien esitysten,

kuten vuosi sitten Forum Boxissa nähdyn *Kanon Melia* – *Puu-rymyn* -tanssiteoksen, lähtökohdana. *Nature Dances* keskustelee myös historian kanssa, sillä käsiohjelmassa sifeerataan Isadora Duncania, viime vuosisadan vaihteessa vaikuttanutta tanssin uudistajaa, joka hylkäsi korsettin ja tossut ja haki aitoa liikettä.

Se, mitä tanssissa pidetään luonnollisena, toki muuttuu ko-

ko ajan. Luontosuhdetta aiemmin kuvannut liike vaikuttaa vähän ajan kuluttua luonnottomalta.

Esitys ei kuitenkaan jää tunkielmaksi tanssin historiasta, vaan se ottaa suoraan kantaa luonnon tilaan. Teoksen katominen ei vaadi minkäänlaista pohjatietoa tanssista. Se on ehdottomasti tämän esityksen ansio.

Duncanin perintö elää *Nature Dances* -esityksessä siksi, koska se puhuttelee raan suoraviivaisesti. On rehellistä myöntää, millaiseen puunpuihin ja nautintojen mereen ihminen itsensä haluaa upottaa.

HEIKKI PAASONEN ja Jani-Matti Salo luovat valo- ja tilasuunnittelullaan Pannuhalliin esteettistä paisuttelua värttäen luonnon niin kokonaisvaltaisesti, ettei yleisö pääse sitä pakoon. Lopun tunnelmassa voi aavistaa ilmastomuutoksen uhari: vuodenajoja ei kohta enää ole, eipä juuri säätilojen vaihteluakaan, kelmeä hämärä hallitsee.

Lopuksi voipuneina näyttämöllä maanneet tanssijat jättävät jälkeensä vaaremytyjiä ja kenkiä. Tanssittu on, mutta luonto ei asetu ihmisen seplunaan, ei vastaa mitenkään. Sen aika on toinen kuin ihmisen aika, se ylittää ihmisen käsityskyvyn.

Nature Dances kertoo omalla kursallematonmalla tavallaan myös siitä, ettei ihminen pysty tyhjentävästi tavoittamaan tanssinsa luontokokemustaan. Ja se taas pakottaa yrittämään yhä uudelleen.

Maria Säkö

TIMO WRIGHT

Anna Mustonen ja
Satu Herrala ottavat
kantaa luonnon ja
ihmisen suhteeseen.



LIKKEESSÄ LUONNON EHDOLLA

ZODIAKIN syyskausi puhkeaa näyttäväästi tanssijoiden ajaessa henkiliäutolla esitystilaan. *Nature Dances* on koreografin **Satu Herralan, Eeva Muilun, Anna Mustosen ja Masi Tiitan** teos tanssin luonnosta ja sen unelmasta. Käsiöhyelmassa viitataan **Isadora Duncaniin** *Talvavaisuuden tanssiin*, ja teoksen lähtökohhta on asettua tanssijan liikkeen sekä luonnon välisen suhteen jatkumoon.

Tanssijat nousevat autosta, he astelevat luonnontilaan varovasti ja erillisinä. Ihmisten mukavuusalue luonnon helmassa on tuulipuun sisällä, retkeilykenkien suojaissa. *Nature Dances* etenee hitaasti liikkeeseen ja hiljaisuuden jatkumona, jota dramaattiset kohtaukset katkovat. Hitaus on kiehtovan koettelevaa ajassa, jossa tehokkuus merkitsee nopeutta.

Teos saa paljon irti Pannuhallista, joka muunnautuu esitys toisensa jälkeen teosten ehdoilla. Nyt **Heikki Paasonen ja Jani-Matti Salon** suunnittelema näyttämö työntyy

nuolen muodossa katsomoon halkaisten sen kahtia. Yläikkunoista kajastaa oikullisen arvaamon luonno rvalo, jonka kanssa valo-tekniikka leikkii vaihtakaa.

Tanssijat nostelevat käsiään yläilmoinhin sormeilemaan valoa ja kaatuleivat maata vasten. Ihmisskeho kurottautuu aina korkeammalle, romaktaa, maahuu ja nousee yrittämään uudestaan. Teos kiertää elämän alkamisen ja päättymisen vastavuoroisuudessa. Vaikka kehot luovuttavat ja kasvit lakastuvat, luonnon kiertokulku ei pysähdy eikä katso taakseen.

Esityksen hitaus on kiehtovan koettelevaa.

KOREOGRAFIA kiertää näyttämötilassa reitin, jonka varrella meditatiivinen liike hajotaa hetkittäin kiihkeäksi kietoutumiseksi ja lopulta rituaaliseksi mantrakasi. Kun ilmoille kajahatta

Beyoncén pop-laulu, tanssijat huutavat sen päälle kilpaa rikkinaisena kuorona. Äännet muuttuvat avunhuudoista melubarrakadiksi. *Nature Dancesin* hitaan rytmin aisti nopean kulutuksen vastustukseksi; se ottaa

rohkeasti oman aikansa edetä tilan läpi. Se voi jopa koetella katsojia. Ensi-illassa esitys yllyttää antamaan aploditi yhteen otteeseen liian aikaisin. Taputusten lomassa kuuluu katsojain huudahdus, ettei teoksessa tanssittu ollenkaan.

Näin esitys sattumalta palaa takaisin Duncaniin, jonka tanssiesityksiä kritisoitiin tekniikan puutteesta. *Nature Dances* tanssii nykypäivän luonnon ja esittää nykypäivän tanssin. Liike kykenee yhä provokaatioon. Hieman yllättäen kaikkein koettelevinta saatava olla liikkeen hitaus.

Teoksen nimestä kasvaa herkkullisia tulkin-toja. Onko kyse luonnon sisällä tapahtuvista tansseista vai luonnon omasta tanssista? Varmaa on, että luonto tanssi lopulta ihmisen yli. Kun esitys etenee käsikkään pimenevän päivän kanssa, ymmärtää, että luonto ja tanssi etenevät ihmishuudosta huolimatta.

NIKO HALLIKAINEN

WILDERNESS DANCE: NATURE DANCES. Koreografia ja tanssi Satu Herrala, Eeva Muilu, Anna Mustonen ja Masi Tiita. **Tila ja valot** Heikki Paasonen ja Jani-Matti Salo. **Puvut** Laura Haapakangas ja työryhmä. **Zodiak/Heislingin** juhaviikot. **Kantaesitys** Pannuhallissa 20.8.2014.



PRESSEMEDDELELSE
16. september 2014

LIFE IN THE UNIVERSE

- A Gathering for Animals, People and Minerals

Performance, 26. sep. - 1. okt. 2014, Humlebæk

Med "LIFE IN THE UNIVERSE" inviterer live art- og scenekunstkompaniet hello!earth til en social begivenhed, en guidet tur, en sanselig naturoplevelse, en audio-walk, et fælles laboratorium, en forsamling, en udflugt - en fest.

Med udgangspunkt i ny biologisk viden om naturens intelligente systemer udfordrer "LIFE IN THE UNIVERSE" vores ideer om "natur" og "civilisation". Den inviterer til en sanselig og poetisk udforskning af vores muligheder for at organisere os som kollektiv og som samfund. I natur, med natur, som natur. På en mark et sted nord fra København.

Om hello!earth: hello!earths arbejde er formet af deres unikke tværkunstneriske tilgang til at skabe deltagende og stedsspecifikke værker, der udfordrer vores relation til omgivelserne og til hinanden. Og hvor publikums kropslige oplevelse bliver performancen, dansen, kunsten! Læs mere på <http://www.helloearth.cc>

PRAKTISK INFORMATION: FORESTILLINGEN SPILLER I HUMLEBÆK. ADRESSE: KROGERUPVEJ 21, 3050 HUMLEBÆK (STATENS PLANTEAVLSSTATION).
GRATIS BUS FRA KBH: D.26.,27. OG 28. SEP. VIL DER VÆRE GRATIS BUSTRANSPORT TIL FORESTILLINGEN KL. 17. BUSSEN KØRER FRA GUNNAR NU HANSENS PLADS KL. 16:00. OPSAMLINGSSTED: ØBRO-HALLEN.
OFFENTLIG TRANSPORT: OPSAMLING PÅ HUMLEBÆK ST. 30 MIN FØR FORESTILLINGENS START.
BILLETTER: WWW.BILLETEN.DK
FORESTILLINGEN FOREGÅR UDENDØRS: MEDBRING PASSENDE SKO OG TØJ!
VARIGHED: 120 MIN. **ALDER:** MIN. 16 ÅR. **PRIS:** 120 DKK.

LIFE IN THE UNIVERSE huses af Crossing Boarders NGO ved Krogerup Højskole (www.crossingboarders.dk) Produceret med støtte fra Statens Kunstfonds Projektstøtteudvalg for scenekunst, Statens Kunstfonds internationale residency-program og det nordisk-baltiske dansenetværk Kedjas "Dance in Wilderness" residency-program 2013/2014. "Dance in Wilderness" er støttet af Culture Programme European Union, Nordic Culture Fund, Kultur Kontakt Nord og regionale og nationale fonde. Tak til Statsskovenes Planteavlstation/Skov- og Naturstyrelsen, Skolen i Virkeligheden, Fredensborg/Humlebæk.



30. ágúst 10:15

Að treysta á samlíðan í stað sjónar

Blind Spotting var sýnt í Tjarnarbíói á opnun Reykjavík dansfestival

Danshöfundur: Margrét Sara Guðjónsdóttir

Tónlist: Peter Rehberg

Dansarar: Annie Kay Dahlström, Louise Dahl, Catherine Jodoin, Laura Siegmund, Angela Schubot, Suet-Wan Tsang, Marie Ursin, Rodrigo Vilarinho.

Opnunarverk Reykjavík dansfestival sem og leiklistarhátíðarinnar LOKAL þetta haustið var verk Margrétar Söru Guðjónsdóttur, Blind Spotting.

Í verkinu býður Margrét Sara áhorfendum upp á upplifunarferðalag með sjónrænu ívafi.

Hún er þar að vinna með nálgun í danslistinni sem setur innri upplifun dansarans af tilvist sinni á sviðinu ofar ytra útliti hans. Áhorfendur verða vitni að því hvernig dansararnir, í eins konar hugleiðslu, leita inn í tómið og dvelja þar í sínum eigin heimi en þó fastir í mjög ströngu formi danssmíðinnar.

Þegar betur var að gáð sást þó að hver dansari hafði sína sögu að segja sem er meðal annars undirstrikuð í búningum og fasi auk þess sem framsögn þeirra kallaði fram í hugann hjá gagnrýnanda sterkar myndir svo sem frá Helförinni þar sem niðurbrotnir einstaklingarnir liðast um eins og líflausar verur.

Verkið var rammað inn í stór, rauð og voldug leiktjöld sem minntu helst á konunglegt leikhús og sköpuðu áhugaverðar andstæður við hversdagslega framsetningu í búningum og hreyfingum. Heildarmyndinni var síðan náð með tónlist Peters Rehberg sem studdi vel við alla vinnu dansaranna og fyllti upp í rýmið.

Þessi nálgun í listsköpun kallar á samlíðan áhorfenda með dönsurunum og að þeir fari á sýninguna til að finna fyrir henni frekar en að sjá hana. Hún krefst einnig mikillar einbeitingar af dönsurunum og að rýmið styðji þá í því innra ferðalagi sem danssköpunin kallar á.

Hefðbundið svið eins og í Tjarnarbíói studdi líft við þessa nálgun í listsköpun. Fjarlægðin milli áhorfenda og sýnenda var of mikil, að minnsta kosti fyrir okkur sem sátum ofarlega á svölunum, og hinn svokallaði fjórði veggur of skýr.

Dansararnir virtust ekki alltaf ná að halda einbeitingu sinni svo brestur kom í álögin sem þeir annars settu á áhorfendur.

Viðbrögð áhorfenda við verkinu voru enda blendin en í flestum tilfellum sterk. Margir voru djúpt snortnir á meðan öðrum fannst verkið innihaldslaust rusl.

Hvað undirritaða varðar þá vakti verkið tvær ólíkar tilfinningar. Annars vegar pirring yfir því að þurfa að horfa á dansara hverfa inn í sitt eigið tóm uppi á sviði í staðinn fyrir að vera boðið að vera með í þess konar vinnu.

Hins vegar heillaðist ég af sögunum sem birtust fyrir framan mig og lifði mig inn í tótleikann og vanmáttinn sem birtist í hreyfingum/hreyfingarleysi dansaranna.

Sesselja G. Magnúsdóttir

Niðurstaða:Áhugavert verk sem krefst réttra aðstæðna og ólíkrar nálgunar áhorfenda að „listáhorfi“.

TIL BAKA

SJÁ ÞESSA FRÉTT Á AÐALVEF

> Fleiri fréttir

Mest lesið Nýtt



1

Frumskýning á Vísi: "Þegar ég var að keppa í fitness fannst mér ég aldrei nógu flottur"



2

Pennavinur fanga á dauðadeild



3

Ákvað að lifa ekki í sorg



4

MySpace Tom á leiðinni til landsins



5

Held að einhver hafi logið að mér



> Valmynd

Forsíða



Fréttir



Viðskipti



Sport



Lífið



Sjónvarp



Útvarp



Umræðan



LÉTTARI ÚTGÁFA

FARA Á AÐALVEF

© 2010 365 miðlar ehf. Allur réttur áskilinn - Auglýsingar

Invitation:



08704114522

POLAROID®3

HELLO!EARTH PRESENTS

LIFE IN THE UNIVERSE

A GATHERING FOR ANIMALS, PEOPLE AND MINERALS



SEPT 26. AT 5PM
SEPT 27.- 28. AT 1PM AND 5PM
SEPT 30.- OKT 1. AT 5PM

TICK HERE IF YOU:

- WANT TO GO FOR A PICNIC
- DON`T REMEMBER WHEN YOU LAST STOOD ON A FIELD
- GET HIGH ON FANCY ART EXPERIENCES
- FEEL THAT NATURE IS YOUR FRIEND
- HAVE A TENSE RELATIONSHIP WITH OUTDOOR LIFE
- WANT TO MEET YOUR NEIGHBOUR WITHOUT KNOWING HE IS THERE
- WANT TO GET INSPIRED BY THE INTELLIGENCE OF NATURE IN ORDER TO RE-INVENT SOCIAL AND POLITICAL SYSTEMS AND ORGANIZATIONAL FORMS
- WANT TO KNOW WHAT IT FEELS LIKE TO BE A BUSH

IF YOU HAVE TICKED A MINIMUM OF TWO BOXES THIS ACTIVITY IS TAILORED FOR YOU.

SEE YOU OUT THERE!

AFFECTIONATELY YOURS,
HELLO!EARTH

With "LIFE IN THE UNIVERSE" the live art and performance company hello!earth invites you to a social event, a guided tour, a sensory nature experience, an audio walk, a joined laboratory, a gathering, an excursion. A party.

With new biological knowledge about the intelligent systems of nature as a starting point "LIFE IN THE UNIVERSE" challenges our ideas of "nature" and "civilization". It invites you to a sensory and poetic exploration of our possibilities to organize ourselves as a collective and as a society. In nature, with nature, as nature. On a field somewhere north of Copenhagen.

About hello!earth:

The work of hello!earth has been shaped by their unique and cutting edge cross-over approach for creating site-specific participatory works that challenge and re-mix the relation to our surroundings and each other, and where the embodied experience of the audience becomes the performance, the dance, the artwork.

To this date hello!earth have created fifteen works in twelve different countries programmed by leading international theater, dance and art festivals. Including Brazil's largest dance festival, Panorama Festival in Rio de Janeiro, Palestinian National Theatre in Jerusalem and Barcelona's central dance stage Mercat de les Flors. In Denmark hello!earth has created works for KIT's Metropolis Biennale and CKU's My World Images Festival. Read more on www.helloearth.cc

PRACTICAL INFORMATION:

THE PERFORMANCE TAKES PLACE IN HUMLEBÆK, 30 KM. NORTH OF COPENHAGEN. ADDRESS: KROGERUPVEJ 21, 3050 HUMLEBÆK (STATENS PLANTEAVLSSTATION)

FREE BUS TRANSPORT FROM COPENHAGEN:

ON SEPTEMBER 27 OG 28 FREE BUS TRANSPORT WILL BE AVAILBLE FOR THE PERFORMANCES AT 5pm. THE BUS DEPARTS FROM GUNNAR NU HANSENS PLADS/ ØSTERBRO AT 4pm PICK UP POINT: ØBRO-HALLEN.

PUBLIC TRANSPORT:

PICK UP POINT AT HUMLEBÆK RAILWAY STATION 30 MIN BEFORE THE PERFORMANCE START.

TICKETS: www.billetten.dk

NOTE: ONLY 30 SEATS FOR EACH PERFORMANCE

THE PERFORMANCE TAKES PLACE OUTDOORS: PLEASE WEAR APPROPRIATE CLOTHING AND SHOES!

DURATION: 120 MIN.

AGE: +16

LANGUAGE: ENGLISH

THE TEAM:

OVERALL ARTISTIC CONCEPT: VERA MAEDER AND JACOB LANGAA-SENNEK

CO-CREATING ARTISTS AND PERFORMERS: DANIEL NORBACK, VERA MAEDER AND JACOB LANGAA-SENNEK

COMPOSER AND SOUND: PELLE SKOVMAND BIOLOGIST, ACTIVIST AND DRAMATURGICAL CONSULTANT: ARI-ANA JORDAO CO-CREATING ARTISTS (WILDERNESS RESIDENCY): GUSTAVO CIRÍACO AND RIIKKA THERESA

INNANEN PRODUCTION AND COMMUNICATION: JOHANNE KURE KORTEGAARD AND SHULI NORDBEK AZOULAY

LIFE IN THE UNIVERSE IS HOSTED BY CROSSING BORDERS NGO AT KROGERUP HØJSKOLE (WWW.CROSSINGBORDERS.DK) PRODUCED WITH SUPPORT FROM THE DANISH ARTS FOUNDATION FOR PERFORMING ARTS, DANISH ARTS FOUNDATION INTERNATIONAL RESIDENCY PROGRAMME AND THE NORDIC-BALTIC DANCE NETWORK KEDJA'S "DANCE IN WILDERNESS" RESIDENCY PROGRAMME 2013/2014. "DANCE IN WILDERNESS" IS SUPPORTED BY THE CULTURAL PROGRAMME OF THE EUROPEAN UNION, NORDIC CULTURE FUND, KULTUR KONTAKT NORD AND REGIONAL AND NATIONAL FUNDERS.

SPECIAL THANKS TO: STATSSKOVENES PLANTEAVLSSTATION/ SKOV- OG NATURSTYRELSEN, AND SKOLEN I VIRKELIGHEDEN, FREDENSBORG / HUMLEBÆK.

hello!earth

LIFE IN THE UNIVERSE

-a gathering for animals, people and minerals

A social event, a sensorial nature experience, an audio walk, a joined laboratory, a gathering, an excursion, a party.

With new biological knowledge about the intelligent systems of nature as a starting point "LIFE IN THE UNIVERSE" deals with shifting paradigms of our relations to natural environments and possible roles for humans.

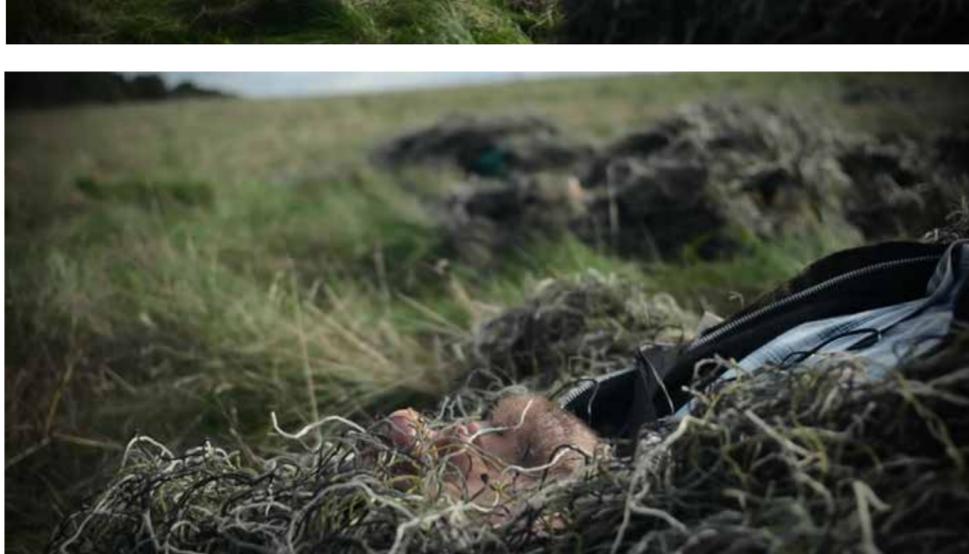
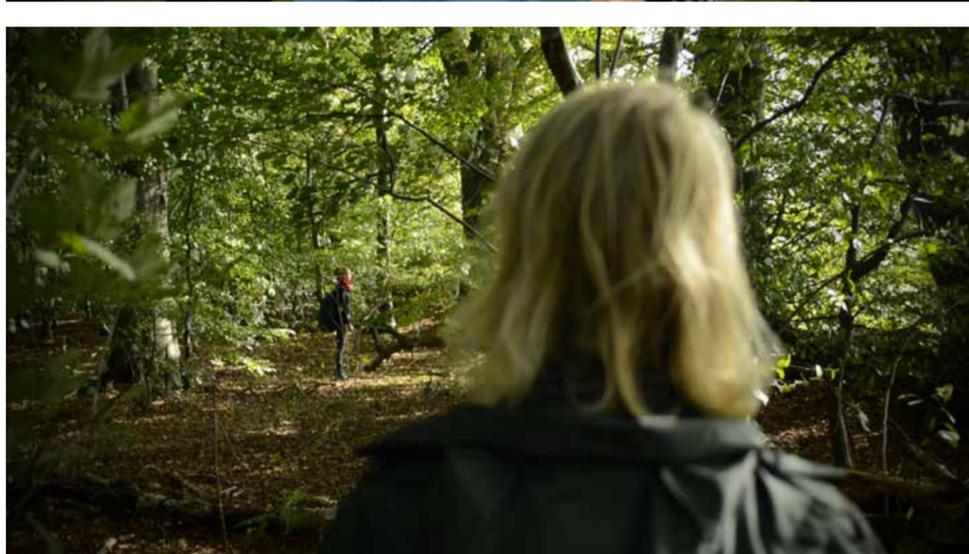
It challenges our ideas of "nature" and "civilization", and explores principles of collaboration as base for evolution and development.

It invites you to a sensory and poetic exploration of our possibilities to organize ourselves as a collective and as a society. In nature, with nature, as nature.

An art work for natural environments in scarcely populated areas or natural areas within cities, for example a large field. For 30 participants, Duration: 2 hours.

Audience says: "A highly sensorial experience, simply impossible to categorize".
"A collective acupuncture in landscape, a new ritual, an entire different way of meeting each other. Fascinating and an unforgettable evening.", "An experience of actually "being nature".

"A playful, poetic and existential entry for addressing central issues of our time"



General
Bora Bora, Platform
March 2015 in Aarhus
Denmark

Partners

 dansearena nord



MAD PRODUCTION



BORA
BORA BORA



LUTSILAN JARNA
LUTSILAN JARNA

BORA BORA

platform

11.-14.

MARTS

2015

NY

NORDISK

DANS

BORA

VALDEMARGADE 1, 8000 AARHUS
BORA-BORA.DK

GALLERIV58

STATENS KUNSTFOND

 Culture

 kedja

 norden
Nordisk Kulturfond

 CITY OF
AARHUS

 ARBE SCENE

Nytårskoncert med Flensborg/Vennedt-duo

BEDER: 2015 i Beder kirke begynder med en nytårskoncert søndag 18. januar kl. 16 med Flensborg/Vennedt-duo. Pjajken Flensborg og Jacob Vennedt har sit afsæt i jazzen og spiller et repertoire bestående af egne fortolkninger af danske salmer og højskolesange. Der er entré til koncerten, som dog inkluderer et glas bobler.

AOA

GUIDE

Køn, kraft og kruseduller

Dans. Bora Bora har 21 lokale og internationale forestillinger på plakaten denne sæson.

Af Kirstine Lefèvre Sckerl
kisc@stiften.dk

AARHUS: Dansesæsonen i Valdemarsgade går et travlt forår i møde med besøg fra både ind- og udland.

Kunstnere fra blandt andet Storbritannien, Belgien, og Holland gæster Bora Bora. Men udover de internationale satsninger er der også hele seks århusianske danseforestillinger i vente denne sæson - heraf fire helt nye lokale produktioner.

»Bora Boras ambitioner og formål bliver tydeligere og tydeligere med dette program. Vi skal give god plads til den nye dans og scenekunst i Aarhus og samtidig markere os i udlandet og bringe det bedste derfra hertil,« lyder det fra Bora Boras kunstneriske leder, Jesper de Neergaard.

Dans for de mindste

Sæsonen åbnes med noget så sjældent som en danseforestilling for børn i alderen fire til otte år: »Fest« er en hyldest til fantasien og livets mærkværdige fest. Den er iscenesat af Adelaide Bentzon og har den århusianske danser Kasper Daugaard Poulsen på gulvet. Forestillingen får urpremiere på Bora Bora.

Det samme gør kropskabeten »Ånd«, der er skabt af århusianske dadadans og koreograf Helle Bach.

Fra København kommer Dansk Dansteater med forestillingen »Carmina Burana«, der bygger på den mo-

derne klassiker skrevet af den tyske komponist Carl Orff i 1936. Forestillingen er skabt af danseteaters to prisbelønnede, yngre koreografer - brasilianske Alessandro Sousa Pereira og italienske Fabio Liberti.

Ny dansefestival

I marts præsenterer Bora Bora for første gang Bora Bora Platform, der er en dansefestival med ny nordisk dans på programmet.

Lande som Finland, Norge, Sverige, Island, Storbritannien, Tyskland og Danmark er repræsenteret.

Under festivalen fra 11.-14. marts bliver der vist ti meget forskellige danseforestillinger og performances på Bora Bora, Gødsbanen og Galleri V88. Alle er co-produceret af Bora Bora.

For et år siden satte HimHerAndIt et femårigt undersøgende projekt i værk omkring køn. Den første forestilling var »ManHouse«.

Dette forår er performeren Andreas Constantinou tilbage med dobbeltforestillingen »The WOMANhouse/ReDoing GENDER«, der belyser kønnel fra nye vinkler.

Britiske stjernesud

Forårets hovednavn er i følge Jesper de Neergaard Storbritanniens nye, store dansestjerne Aakash Odedra, der kommer til Bora Bora i maj.

Den prisvindende, moderne britisk danser trækker på både moderne dans og klas-



Dansk Dansteater besøger Bora Bora med en forestilling skabt til Carl Orffs berømte værk »Carmina Burana«. Foto: Henrik Stenberg

sisk indisk dans, og han har fået to koreografer til at skabe solo-danse til sig.

»Den britisk-indiske danser kommer med en visuelt overdådig dobbeltforestilling, hvor gamle dansetraditioner forenes på smukkeste vis med det, teknologien kan bringe til kunsten i dag,« udtaler Jesper de Neergaard.

De to forestillinger »Murmur« og »Inked« er skabt som co-produktioner med det århusianske dansteater.

Sæsonen slutter med besøg fra Belgien under dette års ILT Festival. Her kan publikum opleve Compagnie Ea Eos forestilling »m2«, hvor fire jonglører er lukket inde på en scene, der bliver mindre og mindre.

FORÅRSÆSON

Bora Bora, Valdemarsgade 1, 8000 Aarhus C
Læs mere på www.bora-bora.dk.

Fakta

Forår på Bora Bora

- 27. januar-5. februar: »Fest«, LiminalDK (DK). Urpremiere/co-produktion.
- 17.-21. februar: »Ånd - en kropscabaret«, dadadans (DK). Urpremiere/co-produktion.
- 4.-5. marts: »Carmina Burana«, Dansk Dansteater (DK).
- 11.-14. marts: Bora Bora Platform - »Ny Nordisk Dans«, 10 forestillinger på fire dage. Co-produktioner.
- 23.-24. marts: »N.A.R.C. - North Arena Rumble Game«, Don*Gnu. Co-produktion.
- 14.-17. april: »CUT//«, Hvid Støj
- 14.-15. april: »4: Still Life«, Nicole Beutler (NL). Danmarkspremiere.
- 20.-25. april: »The WOMANhouse/ReDoing GENDER«, HimHerAndIt Productions. Urpremiere/co-produktion.
- 10. maj: SPOR Festival: »Staged Night«, Simon Steen Andersen (DK) og Ascolta (DE).
- 19.-21. maj: »Murmur/Inked«, Aakash Odedra (UK). Danmarkspremiere/co-produktion.
- 27.-4. juni: »Bliss Point«, Cassandra Production (DK). Urpremiere/co-produktion.
- 30.-31. maj: ILT Festival: »m2«, Compagnie Ea Eo (BEL).

Forårets hovednavn på Bora Bora er den britisk-indiske danser Aakash Odedra, der gæster scenen for dans og visuelt teater med en dobbeltforestilling i maj. Her fra forestillingen »Inked«. Foto: Sean Goldthorpe



Dirigenten Michael Bojesen var som en fisk i vandet foran den fyldte Symfonisk Sal. Ikke mindst, da stemmerne skulle varmes op. Foto: Kim Høugaard

MITRA TAHMASBI HANSEN, AARHUS:

Min veninde synger med i koret, det er mest derfor, jeg er her. Jeg sender intet som helst til Carl Nielsen, er det sam med »Jens Vejmand«? nå, ok, og »Solen Er Så Rød Mor«? Ja, ok.



Bora Bora byder op til dans

Publikum kan både opleve, diskutere og kaste sig ud i dansen under festivalen »Ny Nordisk Dans«.

DANSEFESTIVAL

Af Kirstine Lefevre Scker
kls@stiften.dk

AARHUS: I løbet af fire dage viser Bora Bora på Brobjergskolen ikke mindre end ti danse- og performanceforestillinger. Under kellesnavneren »Ny Nordisk Dans« kan publikum opleve kunstnere fra Sverige, Norge, Island, Finland, Storbritannien, Schweiz, Tyskland og Danmark.

Festivalen er en del af Bora Boras nye koncept Platform, der handler om at møde dansen, kunstnerne og hinanden i oplevelse og åben dialog om moderne dans og performance.

Udover forestillinger vil der også være workshops, debatter og feedbacksessions under devisen »Oplev dansen, giv din mening«.

De ti nordiske forestillinger bliver præsenteret på flere scener i byen. På Bora Bora, hvor begge sale bliver taget i brug, på Godsbanens Åbne Scene samt Galleri V58.

Giv din mening

Bora Bora har i løbet af det seneste halvår været en produceret 23 forestillinger i ind- og udland, som ikke er blevet vist på Brobjergskolen. Bora Bora Platform viser et udsnit af de bedste forestillinger. Ydermere kan publikum se frem til en urpremiere på forestillingen »Trans« af Marie-Louise



Den finske forestilling »Noir?« tager med humor fat på det at være sort i Finland. »Noir?« er en af de ti forestillinger på festivalen »Ny Nordisk Dans«. Pressefoto

Stentebjerg og Jonathan Bonnici og et gensyn med Bora Boras huskompagni, Don*Gnu, der vender tilbage med deres seneste forestilling »N.A.R.G. - North Arena Rumble Game«. »Vi har skabt en ny platform, hvor publikum kan opleve ti meget spændende bud på moderne scenekunst i Norden. Scenekunst der har kant og gerne vil noget nyt. Derfor synes vi, det er vigtigt, at publikum fortæller Bora Bora, kunstnerne og ikke mindst hinanden, hvad de synes. Bora Bora Platform handler i den grad om dialog,« siger Jesper de Neergaard, kunstnerisk leder på Bora Bora.

FAKTA PROGRAM

■ Festivalen »Ny nordisk dans« finder sted 11.-14. marts. Der præsenteres ti forestillinger:

■ Don*Gnu (DK): »N.A.R.G. - North Arena Rumble Game«

■ Marie-Louise Stentebjerg (DK) & Jonathan Bonnici (UK): »TRANS«

■ Sina Nyberg (SE): »Horrible Mixtures«

■ Sonya Lindfors (FI): »NOIR?«

■ Ingrid Fiksdal & Signe Becker (NO): »Hoods«

■ Janina Rajakangas (FI): »Of Family and Deers«

■ Lucy Suggate (UK): »Pilgrim«

■ Juha Valkeapää (FI): »Executed Stories«

■ Chuck Morris (DK/DE/CH): »Feminine Fun Studies«

■ Margrét Sara Guðjónsdóttir (IS): »Blind Spotting«

Under festivalen er der lagt op til løbende diskussioner og seminarer, blandt andet i Remisen på Godsbanen. Men publikum kan også give deres uforbeholdne mening til kende på en feedbackvæg og på feedbackpostkort.

Sort i Finland

Og der bliver møt af emner at tage fat på. Finske Sonya Lindfors kommer med forestillingen »Noir?«, der på humoristisk vis tager fat på det at være sort i Finland. Andre forestillinger kredser blandt andet omkring den primale lyst til at danse. »Pilgrim«, kvinders humor, »Feminine Fun Studies« og henrettelsesmetoder »Executed Stories«.

Men publikum bliver ikke kun inddraget med snak og debat, de kan også selv komme i hænderne på festivalens koreografer. Det sker i tre workshops med århusianske Don*Gnu og de to finske koreografer Janina Rajakangas og Sonya Lindfors i Studie Scene 4 på Brobjergskolen.

»Alle er velkomne til disse workshops. Jeg er sikker på, at på den ene eller anden måde vil publikum få en øjenåbner på Bora Bora Platform. Og det er jo grunden til at vi er her,« siger Jesper de Neergaard.

Ny nordisk dans 11.-14. marts, Bora Bora, Valdemarsgade 1, Aarhus. Festivalpas koster 300 kroner, mens billet til enkelte forestillinger koster 90 kroner.



Lenny Kravitz er et af topravnene på programmet for Smukfest 2015. Læs mere om festivalen på Skanderborgsiden. Arkivfoto

Smukfest er udsolgt på partoutarmbånd

FESTIVAL

Jørgen Bollerup Hansen
skanderborg@stiften.dk

SKANDERBORG: Der er udsolgt af partoutarmbånd til Danmarks Smukkeste Festival 2015!

»Det er jo helt vildt og fantastisk, at vi har solgt alle vores partoutarmbånd hele fem måneder før, vi starter på Smukfest 2015. Sidste år satte vi rekord ved at have solgt det sidste partoutarmbånd 1. april. At vi skulle gøre det næsten en hel måned tidligere i år, har vi ikke engang turdet drømme om,« siger Claus Visbye, formand for Skanderborg Festivalklub.

»Der skal lyde en kæmpe tak til vores publikum for den tillid, de hermed viser. Vi har tænkt os at gøre, alt hvad vi kan for at lave en helt fantastisk og smuk fest, når vi til august åbner for den 36. udgave af Danmarks Smukkeste Festival,« siger han.

Kan i så afblæse enhver bekymring fra øget konkurrence på festivalmarkedet?

»Nej. Vi har i år lagt ekstra kræfter og penge i musikbudgettet for at imødegå den stigende konkurrence. Det ser det ud til, at publikum nu kvitterer for. Men vi må sikkert derfor også tage et underskud i år, og det kan vi ikke blive ved med. Derfor

er der stadig brug for at ny-tænke og udvikle Smukfest,« siger Claus Visbye.

Der er endagsbilletter

Man kan stadig købe enkelt-dagsarmbånd til onsdag, torsdag, fredag - hvor der kun er få tilbage - og søndag. Armbånd til lørdag er væk.

Smukfest 2015 afvikles 5. til 9. august, med warm up og Live Camp på Kærligheden 2. til 4. august. Samtidig er der Smukfest Copenhagen 31. juli og 1. august.

I bogeskoven i Skanderborg er Tiesto hovednavnet onsdag 5. august sammen med Beth Hart, Go Go Berlin, Hej Matematik, The Minds of 99 og Julius Moon.

Hardwell og Lenny Kravitz er topravn torsdag sammen med blandt andre Mø, Kim Larsen, Lars H.U.G., Medina og Niels Skousen.

Avicii er på fredag med blandt andre De Eneste To, Marie Key, Shaka Lovelace, 10CC og Rasmus Walthers.

Beck er topravn lørdag med blandt andre Jokeren, Poul Krebs, Burhan G. og Carpark North.

Søndag 9. august spiller blandt andre Dizzi Mizz Lizi, Johnny Madsen Band, Kato og Aarhus Symfoniorkester. Og så er der navne, der endnu ikke er datorsat, blandt andre L.O.C.

Friheden fisker fire nye fredags-navne op

FED FREDAG

Af Morten Ravn
mora@stiften.dk

AARHUS: Sommeren bliver med de sikre hits i Friheden. Fire nye navne er klar på Fed Fredags programmet: Kim Larsen, Dodo & The Dodos, Danser Med Dreng og Stine Bramsen.

Programmet til Fed Fredag på friluftsscenen i Friheden er dermed ved at være færdigt til en sommer, der nok skal trække rigtig mange mennesker til de store musiknavne.

I alt er der lagt op til 20 Fede Fredage sommeren over i Aarhus, hvor der fortsat mangler et par navne på plakaten.

Kim Larsen, kommer med hits fra fire årtier, og spiller 3. juli.

Dodo & The Dodos og gruppens firser-pop-rock har de senere år været populært igen. Gruppen er klar 12. juni.

Danser Med Dreng fejrer



Maven er hun kommet af med. Stine Bramsen er nyt navn på Tivoli Frihedens Fed Fredags-koncerter. Her er hun højgravid på scenen under sidste års Smuk Fest. Kort efter fødte hun en dreng. Arkivfoto: David Leth Williams/Scanpix

22 års jubilæum og er kendt for at holde koncerter med pop og soul. 14. august kan hits som Hvor Længe Vil Du Ydmyge Dig, Er Der Nogen I Himlen og Grib Chansen kunne opleves i Friheden.

Stine Bramsen er bedst kendt fra sin Alphabeat tid,

hvor hun var frontsangerinde i mange år. Men de seneste år er hun gået solo og det er der kommet det ene hit efter det andet ud af. Den talentfulde sangerinde skal for første gang stå uden resten af Alphabeat på Friluftsscenen. Det bliver 7. august.

FAKTA

FED FREDAG 2015

- Outlandish 24. april
- Shaka Loveless 1. maj
- Barbara Moleka 8. maj
- Cnags 22. maj
- Joey Moe 29. maj
- Marie Key 5. juni
- Dodo & The Dodos 12. juni
- Rasmus Walter 19. juni
- Burhan G 26. juni
- Kim Larsen 3. juli
- Michael Falch 17. juli
- TopGunn 24. juli
- Stine Bramsen 7. august
- Danser Med Dreng 14. aug.
- De Eneste To 4. sept.

Atelier "Underground"

v/ Billedkunstner Yrsa Dunvad



Åbningstider - Fredag 6/3 - Søndag 8/3 kl. 11 - 17

Yrsa Dunvad's store forårsudstilling, byder på helt nye malerier, inspireret af naturen.

Kunsthøgskolen med vise ord - kunstkort.

- Gå på opdagelse - i kunstens verden -

Atelier "Underground", Kanehaven 38, 8240 Risskov

UD I AARHUS



Skal vi danse?

Soloteater, tangenttalenter og dansetrin på finsk. Der er gang i de aarhusianske scener den kommende uge.

LINE LYKKEGAARD SKOV

Vær med

Har du en danser gemt i maven?

Fra på onsdag og frem kan du opleve anderledes og eksperimenterende dans med kant, når Bora Bora, det aarhusianske produktionshus for dans og visuelt teater, har premiere på deres spritnye festival, Bora Bora Platform.

Men ikke nok med at du kan læne dig tilbage og nyde ti forestillinger – du kan også komme med i maskinnummer og prøve dansetimmene på egen krop. Festivalens tema er nemlig 'Oplev dansen – giv din mening', og det betyder, at du som tilskuer kan blive danser for en eftermiddag, når koreografen bag 'Noir?', finske Sonja Lindfors, sammen med danserne fredag lærer dig forestillingens trin. Torsdag kan du komme bag scenen, når det lokale dansekompani Don*Gau viser dig, hvordan forestillingen 'N.A.R.G.' er skabt. Samme aften kan du snuppe et glas rødvin og diskutere, hvad du har set på scenen med kunstnerne selv, når der samme aften er speed dating på HeadQuarters.

Under titlen 'Ny nordisk dans' har Bora Bora hentet forestillinger fra både Finland, Island, Norge, Sverige og Danmark. Fælles for alle performances er, at de er koproduceret af Bora Bora og ikke tidligere har været vist på husets egne scener. Det bliver de så i denne uge, hvor også scener på Godsbanen og Galleri V58 inddrages.

»Vi udfordrer traditionen inden for moderne dans. Festivalens forestillinger er mere eksperimenterende end de partier, vi normalt ser produceret i Danmark, fortæller Bora Boras kunstneriske leder, Jesper de Neergaard.

Festivalen åbner på onsdag med urpremierer på den danske forestilling 'TRANS'. Her udforsker danserne på scenen transformationen af ring, der endnu ikke er sat i system, og sætter spørgsmålstegn ved kategoriseringer: Er det, vi ser i rummet nu, også det, vi tror?

»Forestillingen piller ved nogle pro-

blemstillinger på en musikalsk og drilagtig måde, som helt sikkert vil få os op af stolene», fortæller Jesper de Neergaard. Du kan tage del i festivalen til og med næste lørdag.

Bora Bora Platform – Ny Nordisk Dans.

11-14. mar. Bora Bora, Aarhus C.

www.bora-bora.dk

Helt alene

Monologen siges at være en af teaters sværeste discipliner.

Hvis det passer, bliver det rigtig svært på Teatret Gruppe 38 den kommende tid. Fra i dag blander den aarhusianske scene nemlig op for 'Enestående' – en 10 dage lang festival med soloforestillinger. I hver aften frem til søndag i næste uge står en skuespiller alene på teatrets scene i Mejlgade uden røgstør og sceneskil. Klar til at fortælle med sin stemme som den bærende rekvisit. Med festivalen ønsker teatret at skabe opmærksomhed omkring den til tider oversete genre og skabe en nærværende teateroplevelse, hvor publikum og performer rykker tættere på hinanden med stemmen, karakteren og historien i centrum.

I aften går skuespilleren Hans Rønne og Teatret Gruppe 38's egen Bodil Alling på scenen til dobbeltforestillingen 'Fars dreng/Marias testamente'. Fortællingen om Jesus nyfortolkes, når Josef og Maria i to særskilte stykker forsøger at begribe, at de er forældre til Guds søn. Søndag kan du opleve Peter Holst fremføre Carsten Jensens bestseller 'Vi, de drukkede', en slægtshistorie om fire generationer af sømænd fra Årø. Og søndag aften fortæller skuespilleren Vigga Bro om naboens kone og Børge, der blev ræsket med en cykelslange, når hun i forestillingen 'Bobler' henter historier fra sin egen barndom.

Enestående.

8-15. mar. Teatret Gruppe 38, Aarhus C.

www.gruppe38.dk

BAG TÆPPE.

Danserne fra forestillingen

'Noir?' tager dig med på scenen og lærer dig trinene. Så du kan godt finde dine støvede dansesko frem til på fredag, hvor stykket indtager Bora Bora. Foto: Ukapi Torskov

Bag flyglet

Siden søndag har unge talenter fra hele verden trykket tangenter på dytte flygler i Musikhuset.

I dag slutter de indledende runder i Aarhus International Piano Competition, og i morgen kan du komme med til finalen og høre konkurrencens fire største talenter.

Alle finalister er under 21 år. Ikke desto mindre rækker deres talent så langt, at syv dommere fra Aarhus, København, Tokyo, New York, Helsinki og Moskva har sendt dem videre til finalen i morgen, hvor de, blandt flere præmier, dystes om at optræde med Aarhus Symfoniorkester.

Til deres koncert kan de vælge at fremføre enten første sats af Mozarts koncert nr. 20 eller 23, Beethovens koncert nr. 3, Grieg, Schumann, Chopin nr. 1 eller 2 eller Tjajkovskijs klaverkoncert nr. 1.

Aarhus International Piano Competition – finalekoncert.

7. mar. kl. 19.30 Musikhuset Aarhus C.

www.musikhuset aarhus.dk

Du kan også ...

... tage ned på Vinylrock Café i Mejlgade og nyde en akustisk koncert, når den danske guitarist Aske Jacoby kigger forbi i morgen kl. 15. Aftenen slutter af med jam blandt caféens rækker af gamle vinylskiver.

Det er også i denne uge, Århundredets Festival er i fuld gang. Imorgen kan du tage med festivalen og foreningen Skjulte Steder på spøgelsesjagt i Aarhus.

Inden gåturen er der foredrag kl. 16.30 på Sherlock Holmes Pub. Her fortæller lektor i antropologi og etnografi ved Aarhus Universitet Mads Daugbjerg om den hinsides eksistens, og hvordan man kan forske i noget, der er uforklarligt.

ibyen@pol.dk



LÓKAL @LKALLokal · 13h

Nordic dance platform @BoraBoraDans was refreshing!



RETWEET

2



9:47 PM - 15 Mar 2015 · Details



Hide photo